

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE PATTERNS AND FACTORS AFFECTING
ON LEISURE PARTICIPATION OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS
AT MATHAYOMPRACHANIWET SCHOOL BANGKOK

ธนารีย์ จรินทร์โท

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE PATTERNS AND FACTORS AFFECTING
ON LEISURE PARTICIPATION OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS
AT MATHAYOMPRACHANIWET SCHOOL BANGKOK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)

Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาวางกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ของ

ธนารีย์ จรินทร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สราวุธ ชัยวิจิต)

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลารว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชา นิเวศน์ กรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย	ธนารีย์ จรินทร์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชา นิเวศน์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างการทำวิจัยครั้งนี้ จำนวน 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลารว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.06-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ โดยค่าความเชื่อมั่นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.826 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าT-Test ค่าF-Test และสถิติไคสแควร์ ซึ่งนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า (1) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างโดยรวม พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา ระยะเวลา ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างไม่แตกต่างกัน รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา ไม่ส่งผลต่อทุกกิจกรรม รายได้ ส่งผลต่อกิจกรรมนอกสถานที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระยะเวลา ส่งผลต่อกิจกรรมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง พบว่า รูปแบบการใช้เวลารว่างทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การใช้เวลารว่าง, รูปแบบการใช้เวลารว่าง, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Title	THE RELATIONSHIP BETWEEN LEISURE PATTERNS AND FACTORS AFFECTING ON LEISURE PARTICIPATION OF SENIOR HIGH SCHOOL STUDENTS AT MATHAYOMPRACHANIWET SCHOOL BANGKOK
Author	THANAREE JARINTO
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Assistant Professor Wipongchai Rongkhankaew

This research aims to study the relationship between leisure patterns and factors affecting leisure participation among senior high school students at Mathayom Prachaniwet School in Bangkok. The samples in this research consisted of 252 participants. The research instrument was a relationship between leisure patterns and the factors affecting leisure participation. The research instruments had a content consistency between 0.06-1.00. The questionnaire was tested with 30 samples with similar characteristics to the actual sample in order to analyze the validity and reliability of the tools. The confidence interval for the coefficient alpha is 0.826. The statistics used to analyze data included frequency, percentage, mean, a t-test, an f-test and Chi's Square statistics, presented in a table with an essay. The research findings were as follows: (1) to compare the personal factors on the actors affecting leisure participation overall, including gender, level of education, period and the different features of the factors affecting leisure participation were not different. In terms of income, the different features affected leisure participation differently and statistically significant at a level of .05; (2) the relationship between personal factors and leisure patterns found that gender and level of education did not affect all activities and income affected off-site activities at a statistically significant at a level of .05; periods affected by sport and health activities at a statistically significant level of .05; the residential effect on creative activities, off-site activities, sport and health activities at a statistically significant level of .05; (3) the relationship between leisure patterns and factors affecting leisure participation found four leisure patterns at a statistically significant level of .05, consisting of home activities, creative activities, off-site activities, and sport and health activities. There was a statistically significant correlation with the factors affecting leisure time attendance at a level of .05.

Keyword : Leisure time, Leisure time factors, Leisure patterns, Senior high school students

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ซึ่งท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ในการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ทุกขั้นตอน ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมษย์ หนกหลัง อาจารย์ ดร.วณัฐพงษ์ เบญจพงศ์ อาจารย์ ดร.พรจันทร์ โลจนะศุภฤกษ์ และ ดร.รัชราวลี สว่างอรุณ ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือในการเก็บแบบสอบถามให้ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร รวมไปถึง ผู้ประสานงานทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวม ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มอบทุนการศึกษาในโครงการ '70 ปี 70 ทุน มศว คีนส์สังคม' ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ คุณแม่รังสิมา ถนอมเวช และสมาชิกในครอบครัวทุกคน รวมไปถึง เพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นแรงผลักดัน เป็นกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ความสำเร็จประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณมารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการวางรากฐาน ทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาด้วยดี

ธนารีย์ จรินทร์โท

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
คำถามในการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง	10
ความหมายของการใช้เวลาว่าง	10
แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลาว่าง.....	12
ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง.....	16
รูปแบบการใช้เวลาว่าง	20
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	23

วัยรุ่นตอนกลาง	26
ความหมายของวัยรุ่น	26
เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น	27
ความหมายของวัยรุ่นตอนกลาง	28
พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลาง	29
พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง	30
ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนมัธยมประสาธน์	33
ประวัติโรงเรียน	33
ปรัชญา	34
เอกลักษณ์	34
อัตลักษณ์	34
วิสัยทัศน์	34
พันธกิจ	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
งานวิจัยในต่างประเทศ	35
งานวิจัยในประเทศ	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
ความมุ่งหมายของการวิจัย	130
ความสำคัญของการวิจัย	130
คำถามในการวิจัย	130
วิธีการดำเนินวิจัย.....	131
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	131
การเก็บรวบรวมข้อมูล	132
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	132
สรุปผลการวิจัย.....	133
อภิปรายผล	137
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	152
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป	152
บรรณานุกรม	153
ภาคผนวก.....	160
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	161
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	165
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล	171
ภาคผนวก ง ใบรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์	173
ประวัติผู้เขียน.....	176

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น	42
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) ของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	48
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252) ..	51
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	55
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	57
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน (n=252)	59
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้(เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)ต่างกัน (n=252)	63
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา(ช่วงเวลาการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) ต่างกัน (n=252)	67
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยต่างกัน (n=252)	71
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	75
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นการศึกษากับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	78
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)	81

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้
เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252) 86

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่อยู่อาศัยกับรูปแบบการ
เข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252) 92

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบ
กิจกรรมภายในบ้านกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252).. 97

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบ
กิจกรรมสร้างสรรค์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252).. 106

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบ
กิจกรรมนอกสถานที่กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252) 114

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบ
กิจกรรมกีฬาและสุขภาพกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)
..... 122

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมมนุษย์ในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงและมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง การศึกษา การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ เนื่องจากการแข่งขันกันสูงขึ้น แต่ยังมีสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตที่จะยืดเวลาของชีวิต อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างโดยตรงต่อสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ ก็คือ การได้มีเวลาว่างในการได้ผ่อนคลายความตึงเครียด หลังจากที่ได้ต่อสู้กับกิจวัตรในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้พร้อมที่เผชิญกับกิจกรรมใหม่ของชีวิตในวันต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เวลาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าในการดำเนินชีวิต มนุษย์ทุกคนมีเวลาเท่ากัน แต่การใช้เวลามีความแตกต่างกัน การใช้เวลาว่างให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดในชีวิตประจำวันนั้นต้องรู้จักการบริหารจัดการกับเวลาที่ดี ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า ดังที่ อัญชลี โตพึ่งพงศ์ (2552) กล่าวว่า ในยามเศรษฐกิจกำลังตกต่ำเช่นทุกวันนี้ ใครๆ ต่างพูดถึงการประหยัด ไม่ว่าจะเป็นประหยัดน้ำ ไฟ น้ำมัน เครื่องอุปโภคบริโภค และอื่นๆ อีกมากมาย มีเพียงสิ่งเดียวที่พวกเรา (หลายคน) ยังใช้จ่ายอย่างไม่ยั้งคิด และบางครั้งปล่อยผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ได้มาฟรีๆ ไม่ต้องเสียเงินซื้อ สิ่งนั้นคือเวลา เวลาเป็นสิ่งที่มีความค่า หากผ่านไปก็ไม่สามารถเรียกกลับคืนมา และถ้าหมดลงเมื่อใด ก็ไม่สามารถยืดต่อเวลาออกไปอีกได้ สอดคล้องกับปธาน สุวรรณมงคล (2533) ที่ได้กล่าวว่า เวลานั้นเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและไม่สามารถสะสมไว้ได้เหมือนทรัพยากรอื่นๆ คนส่วนใหญ่จึงมองไม่เห็นถึงความสำคัญของเวลารวมถึงเวลาว่างด้วย เนื่องจากเห็นว่าเวลานั้นมีอยู่แล้ว ไม่ต้องขวนขวายหามาให้เหนื่อย ดังนั้นเวลาจึงเป็นทรัพยากรสำคัญที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญ ดังคำกล่าวที่ว่า “เวลาและวารี ไม่คอยใคร”

การใช้เวลาว่าง (Leisure) เป็นการใช้เวลาว่างที่เหลืออยู่ของมนุษย์อย่างรู้คุณค่า ก่อให้เกิดประโยชน์ และสร้างความสุขให้แก่ชีวิต โดยมีอิสระในการเลือกและทำกิจกรรมต่างๆ และในการใช้เวลาว่างจะเกิดจากแรงจูงใจภายในของแต่ละบุคคล นอกจากนี้การใช้เวลาว่าง (Leisure) ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิตมนุษย์และเป็นพื้นฐานของคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดความสุข และช่วยสร้างความสมดุลระหว่างอารมณ์ จิตใจ ร่างกาย และพัฒนาการของแต่ละบุคคล (Godbey, 2008; Kraus, 2001; Pigram & Jenkin, 2006) ดังที่ ทองสุข สัมปหังสิต (2532) กล่าวว่า การใช้เวลาว่างที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทั้งยังเป็นการลดปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะ

ปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีต้นเหตุจากการใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น การติดยาเสพติด เล่นการพนัน มั่วสุมในสถานเริงรมย์ต่างๆ การช่วยทำให้การใช้เวลาว่างที่มีอยู่เกิดประโยชน์ได้ สามารถทำได้โดยบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ต้องปลูกฝังการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม สอดคล้องกับสำนักส่งเสริมและพัฒนาันทนาการ (2546) ที่ว่า การใช้เวลาว่างมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นช่วงบุคคลใช้เวลาเพื่อตนเองเต็มที่หลังจากเสร็จจากการทำงานประจำและการทำกิจกรรมที่ผูกมัดต่างๆ แล้ว นอกจากนี้การใช้เวลาว่างยังช่วยสร้างพื้นฐานของคนที่เกี่ยวกับความต้องการและกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด มีความเป็นอิสระ ดังนั้นการใช้เวลาว่างจึงนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ถ้าใช้เวลาว่างในทางที่ผิดย่อมก่อให้เกิดผลเสียแก่ตนเอง ส่งผลต่อสังคม เวลาที่มีค่าของเรานั้นก็จะสูญเปล่าไปในทันที แต่หากใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า และเหมาะสม ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการใช้เวลาว่างอย่างเกิดประโยชน์ยังส่งผลต่อการเสริมสร้างสัมพันธอันดีระหว่างบุคคล ต่อครอบครัว และสามารถดำรงชีวิตอย่างสมบูรณ์ในสังคมอย่างมีความสุข

ในช่วงชีวิตของคนเรานั้น “วัยรุ่น” เป็นช่วงเวลาที่สามารถเรียนรู้ หาประสบการณ์ที่ดียิ่งให้กับชีวิตได้เป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ยังไม่ต้องหารายได้เอง และยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จะมีอยู่บ้างที่ต้องทำงาน หาเลี้ยงตนเอง ดังนั้นวัยรุ่นจำนวนมาก เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียน ถ้าไม่ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในทางที่สร้างสรรค์ ก็จะทำให้เป็นคนขี้หงุดหงิด ขี้เบื่อ ขี้รำคาญ เพราะการอยู่เฉย ๆ จะทำให้เกิดการซึมเศร้าเหงา ไม่มีความสุข และมีโอกาสที่มีความคิดฟุ้งซ่าน ถูกชักนำไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย เช่น เที่ยวเตร่ ติดยาเสพติด ดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และใช้จ่ายเงินทองไปในการแต่งตัว การซื้อของต่างๆ เกินความจำเป็น ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้เกิดจากการใช้เวลาว่างในเชิงไม่สร้างสรรค์ ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้คุณภาพของวัยรุ่นตกต่ำและด้อยลง วัยรุ่นจึงควรฝึกตนเองที่จะใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น ประโยชน์ที่วัยรุ่นจะได้รับจากการทำกิจกรรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ส่งผลให้มีความสุข อิ่มเอมใจ เพราะในการทำกิจกรรมต่างๆ นั้นได้พัฒนาทั้งด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นการเสริมสร้างให้เกิดความสุข ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน อีกทั้งช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ชีวิตได้อย่างแท้จริง

นอกจากนั้น สำหรับวัยรุ่นแล้ว การทำกิจกรรมต่างๆ โดยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ยังเป็นการช่วยตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ การยอมรับ การได้รับการยกย่องจากผู้อื่น การพักผ่อนหย่อนใจคลายเครียด ช่วยให้วัยรุ่นเติบโตขึ้นพร้อมกันทั้งด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และสังคม ช่วยให้มีชีวิตที่รับผิดชอบ รู้จักการปรับตัว

อีกทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตแบบสิ้นเปลืองเวลาไปกับสื่อเทคโนโลยี หรือการบริหารจัดการเวลาของวัยรุ่นไม่เหมาะสม ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ ต่อผลการเรียน และต่อสังคมตามมา จึงนับว่าเป็นปัญหาที่ต้องให้ความสนใจไม่เพิกเฉยเพราะอนาคตของชาติอยู่ที่วัยรุ่นที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งการพัฒนาประเทศต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคนเป็นหลัก ให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง ดังที่สุโขทัย น้าผุด (2536) กล่าวว่า ชีวิตจะประสบความสำเร็จหรือบรรลุผลสำเร็จได้ต้องรู้จักใช้เวลาให้ถูกต้องและเลือกทำกิจกรรมที่เหมาะสม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้นโรงเรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาเด็กให้เข้าใจเรื่องของการใช้เวลาว่างที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม เพื่อเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่จะทำกิจกรรมไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม และเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสำรวจปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการใช้เวลาว่าง ปัจจัยที่นำมาศึกษาคือ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ซึ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เรื่องหนึ่งที่ต้องสำรวจและศึกษา โดยรูปแบบการใช้เวลาว่างเป็นรูปแบบการทำกิจกรรมในเวลาว่างนอกเหนือจากงานประจำ ซึ่งมีกิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ และ กีฬาและสุขภาพ (สายวสันต์ รุ่งสุกรี, 2548)

การใช้เวลาว่างมีหลากหลายรูปแบบและมีความแตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งการใช้เวลาว่างภายในและภายนอกบ้าน โดยมีกิจกรรมอาชีพ เป็นเวลาว่างเพื่อเลี้ยงชีพและปัจจัยการครองชีพของตนเอง และครอบครัว กิจกรรมครอบครัว เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาเพื่อความสุขสมบูรณ์ ความสงบสุข ความมั่นคง ทั้งนี้ยังรวมถึงการอบรมสั่งสอนสมาชิกภายในครอบครัว กิจกรรมชุมชน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน กิจกรรมพักผ่อนและการสังสรรค์เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างมากที่สุด เช่น การเที่ยว การนอนฟังเพลง ดูโทรทัศน์ เป็นต้น และกิจกรรมเพื่อสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อตรวจสุขภาพ การรักษาความเจ็บป่วย การออกกำลังกาย เป็นต้น ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญของการใช้เวลาว่างทางด้านนี้เป็นอันดับสุดท้าย (เมธี ปิณฑนนท์, 2528) ดังที่ สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) กล่าวว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ส่วนมากชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ชอบร้องเพลง เล่นดนตรี รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ชอบเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า และรูปแบบกิจกรรมกีฬา และสุขภาพ ชอบเล่นกีฬาแบดมินตัน สอดคล้องกับ สราวุธ ชัยวิจิต (2555) ที่ว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด

คือ ดุริยทัศน์, รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้องเพลง และเล่นดนตรี, รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ การพบปะสังสรรค์, รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ การออกกำลังกาย

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการส่งเสริมการใช้เวลาร่วมให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง โรงเรียน และต่อสังคม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้เวลาร่วมอย่างรู้คุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนและสังคมต่อไป อีกทั้งยังเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนที่จะทำกิจกรรมไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้ให้นักเรียนใช้เวลาว่างอย่างเกิดประโยชน์ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้เวลาร่วมอย่างรู้คุณค่า ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนและสังคมต่อไป อีกทั้งยังเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนที่จะทำกิจกรรมไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 684 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 255 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 214 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน (โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 252 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane, 1967, p.583) โดยใช้ระดับชั้นที่ศึกษาเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (independent variable) แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง
- 1.2 ระดับชั้นการศึกษา ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.3 รายได้ ได้แก่ เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน

1.4 ระยะเวลา ได้แก่ ช่วงเวลาการใช้เวลาวางในกิจกรรมต่างๆ

1.5 ที่อยู่อาศัย

2. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง ได้แก่

2.1 กิจกรรมภายในบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่มีบ้านเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ

2.2 กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ใดๆ

2.3 กิจกรรมนอกสถานที่ หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างๆ

2.4 กีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงออกทางร่างกายเสริมสร้างความแข็งแรงและสุขภาพ

ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างได้แก่

1. ความสะดวกในการเดินทาง
2. ความชอบ
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน
4. ค่าใช้จ่าย
5. วันปกติ
6. วันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ
7. เวลาในการเข้าร่วม
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง
9. สภาพภูมิอากาศ
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม
11. ความปลอดภัย
12. ความพร้อมทางจิตใจ
13. ความพร้อมทางร่างกาย
14. ราคาอุปกรณ์
15. การให้บริการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เวลาว่าง (Leisure) หมายถึง เวลาที่นอกเหนือจากเวลางาน เวลาเรียน ภารกิจต่างๆ และกิจวัตรประจำวัน เป็นช่วงเวลาที่อิสระที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพึงพอใจของตนเอง และช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการใช้ชีวิตประจำวัน

2. รูปแบบการใช้เวลาว่าง หมายถึง ประเภทของกิจกรรมที่เข้าร่วมในเวลาว่างที่นอกเหนือจากเวลางาน เวลาเรียน ภารกิจต่างๆ ในแต่ละวัน เป็นช่วงเวลาที่อิสระที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพึงพอใจของตนเอง โดยแบ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภท คือ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (อ้างอิงจาก สายวสันต์ รุ่งสุกรี, 2548)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อ หมายถึง ลักษณะทั่วไปที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่าง ประกอบไปด้วย

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่สามารถวัดและมองเห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ระยะเวลา ที่อยู่อาศัย

3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง หมายถึง ความเฉพาะของบุคคลที่จะให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของบุคคล ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง , สภาพภูมิอากาศ , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความปลอดภัย , ความพร้อมทางจิตใจ , ความพร้อมทางร่างกาย , ราคาอุปกรณ์ และ การให้บริการ (อ้างอิงจาก สายวสันต์ รุ่งสุกรี, 2548)

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 684 คน ปีการศึกษา 2563

คำถามในการวิจัย

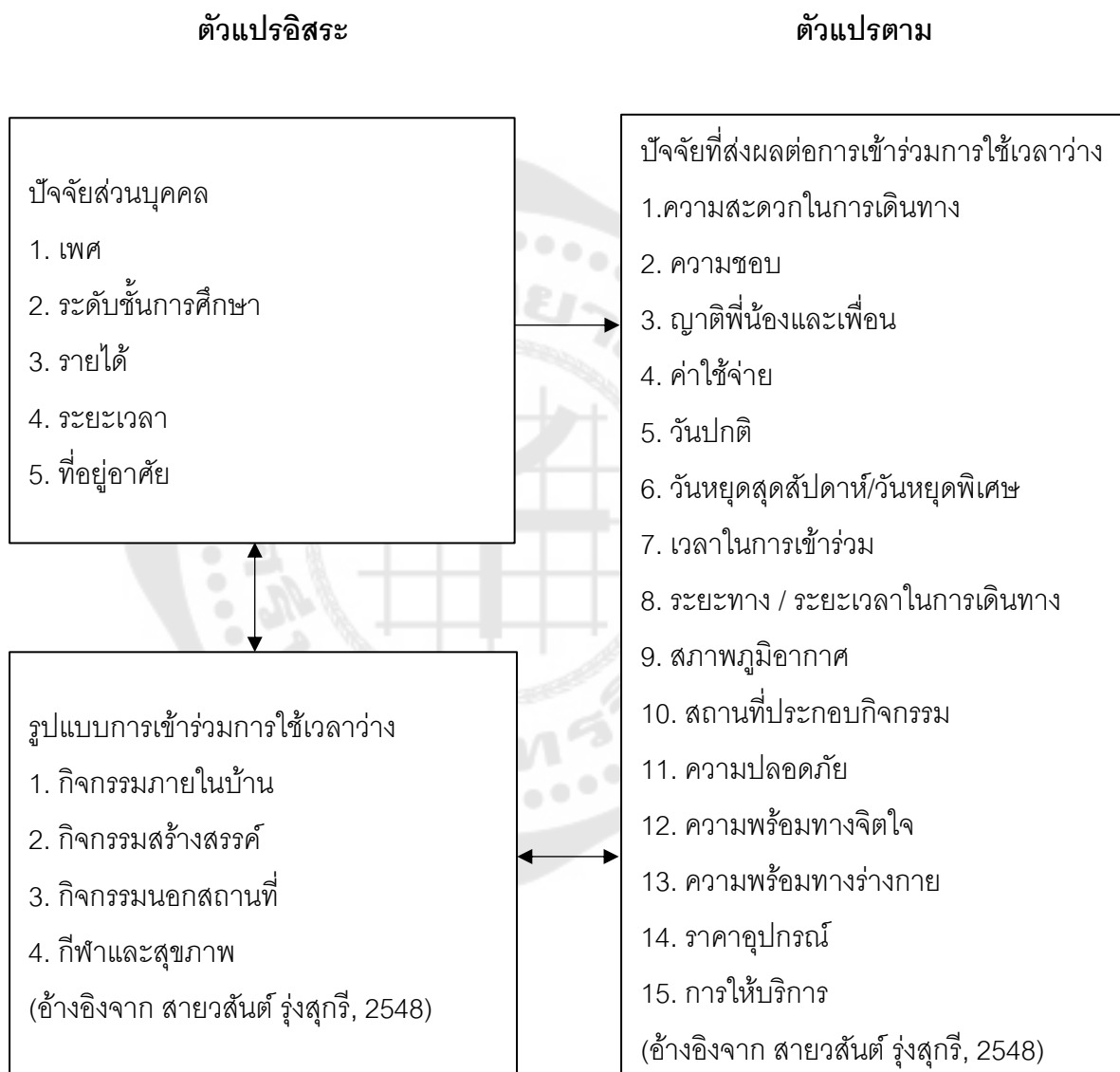
1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิดในการศึกษาดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลารว่าง
 - 1.1 ความหมายของการใช้เวลารว่าง
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลารว่าง
 - 1.3 ประโยชน์ของการใช้เวลารว่าง
2. รูปแบบการใช้เวลารว่าง
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง
4. วัยรุ่นตอนกลาง
 - 4.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 4.2 เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น
 - 4.3 ความหมายของวัยรุ่นตอนกลาง
 - 4.4 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลาง
 - 4.5 พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง
5. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์
 - 5.1 ประวัติโรงเรียน
 - 5.2 ปรัชญา
 - 5.3 เอกลักษณ์
 - 5.4 อัตลักษณ์
 - 5.5 วิสัยทัศน์
 - 5.6 พันธกิจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง

ความหมายของการใช้เวลาว่าง

สมบัติ กาญจนกิจ (2540) ได้สรุปความหมายของเวลาว่างไว้ดังนี้

เวลาว่าง คือ สัดส่วนเวลาของบุคคลโดยไม่ได้ใช้เวลาในการทำงาน

เวลาว่าง คือ การเลือกอย่างอิสระไม่ว่าจะทำงานหรือไม่ก็ตาม การเข้าร่วมกิจกรรมเวลาว่างในรูปแบบต่างๆ เพื่อที่ส่งเสริมความต้องการของบุคคล เพื่อให้คุณค่าทางจิตใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด เกิดความพึงพอใจ ช่วยให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553) ได้ให้ความหมายของการใช้เวลาว่างไว้ว่า การใช้เวลาว่างหมายถึง การว่างจากการทำงาน จากครอบครัว จากความรับผิดชอบ ในสถานที่ ที่นั้นหนทางการดำเนินอยู่ การใช้เวลาว่างเป็นความคิดจากสภาวะทางใจ การถ่ายทอดประสบการณ์จากการมีอิสระในการเลือกของแต่ละบุคคล

เสน่ห์ ใจเอื้อย (2555) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่าง คือ เวลาที่เป็นอิสระจากการทำงาน ภารกิจต่าง ๆ ทำด้วยความสุขทางใจไม่ได้อยู่ภายใต้คำสั่งของผู้ใด

ศักดิ์ภัทร์ เฉลิมพุฒิพงศ์ (2556) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่าง เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งการใช้เวลาว่างจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม เพศ ช่วงอายุ การศึกษาสถานภาพ ระดับรายได้ และปัจจัยอื่นๆ เป็นสิ่งที่มนุษย์แสวงหา เวลาว่างจะอยู่นอกเหนือจากเวลาทำงาน เวลานอนและกิจวัตรประจำวันต่างๆ เป็นเวลาที่มนุษย์ทุกคนมีอิสระในการเลือกทำตามความสมัครใจ เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ไม่ผิดกฎหมายและศีลธรรม การใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุขในการดำเนินชีวิต

พัชรภรณ์ ทัทมาลี (2558) ได้สรุปความหมายของเวลาว่างไว้ว่า

เวลาว่าง หมายถึง เวลาของบุคคลที่ไม่ได้ใช้เวลาในการทำงาน เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นสิ่งที่มนุษย์แสวงหา เวลาว่างจะอยู่นอกเหนือจากเวลาทำงานและเวลานอน เป็นเวลาที่มนุษย์ทุกคนสามารถเลือกทำตามความสมัครใจ ไม่ว่าจะทำงานหรือไม่ทำงาน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในรูปแบบต่างๆ และเป็นไปในทางสร้างสรรค์ไม่ผิดกฎหมาย ศีลธรรม ส่งเสริมความต้องการของบุคคลเพื่อให้คุณค่าทางจิตใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลินใจ พึงพอใจ และจุดประสงค์ของการใช้เวลาว่างที่สำคัญ คือการใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสมจะช่วยส่งเสริมให้มีความสุขในการใช้ชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เจษฎา ชูฤทธิกุล (2559) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เหลือจากการทำงาน การทำกิจวัตรประจำวันในแต่ละวัน การนอนหลับ คือกิจกรรมที่เป็นอิสระที่จะกระทำตามใจปรารถนา ทุกอย่างที่จะทำในเวลานั้น เป็นไปอย่างเต็มใจและสมัครใจ และเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากภาระหน้าที่การทำงานก่อให้เกิดคุณค่าทางจิตใจ ผ่อนคลายจากความตึงเครียด และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

วิมลมาลย์ สมคะเน (2559) ได้สรุปความหมายของเวลาว่างไว้ดังนี้ การใช้เวลาว่าง ในปัจจุบันมีความหมายแฝงอยู่มากมาย การใช้เวลาว่าง เป็นเวลาว่าง (Leisure as free time) ที่หลังจากเสร็จสิ้นภาระหน้าที่ และการใช้เวลาว่างทำให้บุคคลมีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่ดี ที่จะส่งผลให้เกิดขึ้นกับตนเอง เป็นเวลาที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง การใช้เวลาว่างถูกแยกออกจากการทำงาน การเรียน การนอน และกิจวัตรประจำวัน

Nash (1959) ได้กล่าวถึงเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่อิสระจากการทำกิจกรรมที่จำเป็นทั้งหมด หรืออาจว่างจากกิจวัตรประจำวัน งานประจำ หรือภารกิจต่าง ๆ ก็ได้

Stanley and Miller (1972) ได้กล่าวถึงเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งในความต้องการของร่างกาย อีกส่วนหนึ่งเป็นการสร้างสรรค์ และเป็นอิสระ เพราะเวลาว่างมี 3 ส่วนด้วยกัน ดังนี้ การบันเทิง การพักผ่อน และการพัฒนาตนเอง

Weiskopf (1975) ได้กล่าวถึงเวลาว่างไว้ว่า “เวลาว่าง” (Leisure) หมายถึง เวลาอิสระของแต่ละบุคคล หลังการว่างจากการทำงานประจำ หรือจากการปฏิบัติกิจกรรมที่จำเป็น และเวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่ส่วนตัวที่สมบูรณ์ หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจประจำต่างๆ เป็นช่วงเวลาอิสระที่บุคคลสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพอใจ และเกิดประโยชน์ต่อสังคม

Singers (1996) ได้กล่าวถึงการใช้เวลาว่างไว้ว่า เป็นการกระทำที่ขึ้นอยู่กับตนเอง ความเข้าใจและภาวะแวดล้อม การใช้เวลาว่างไม่ใช่การกระทำและประสบการณ์เฉพาะตัว แต่หมายถึง การเข้าร่วมทางสังคม พัฒนาชุมชน มีมนุษยสัมพันธ์ เพราะการใช้เวลาว่างที่ทำร่วมกับผู้อื่น แม้แต่ทำคนเดียว ก็มีความหมายต่อสังคมและการเปลี่ยนแปลง

Kraus (2001) ได้นิยามความหมายของ การใช้เวลาว่าง หรือ Leisure ไว้ว่า การใช้เวลาว่างเป็นเวลาที่อยู่นอกเหนือจากการทำงาน เพื่อการเลี้ยงชีพ บุคคลนั้นมีอิสระในการเลือกและสามารถนำเอาเวลาไปใช้ได้เพื่อที่จะผ่อนคลาย พัฒนาตนเอง หรือเพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ชีวิต

Rossman and Schlatter (2015) ได้อธิบายความหมายของคำว่า การใช้เวลาว่างไว้ว่า เป็นประสบการณ์ที่เหมาะสมมากที่สุดที่เกิดขึ้นในระหว่างตัวเลือกอย่างอิสระของแต่ละบุคคล โดยเป็นการพบปะกันของบุคคลที่มีแรงจูงใจภายใน เป็นความพึงพอใจตามความคาดหวัง

Russell (2005) ได้สรุปความหมายของการใช้เวลาว่าง (Leisure) โดยอธิบายถึงการ ใช้เวลาว่างออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. เวลาว่าง (Free Time) คือ เวลาที่ว่างจากภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ
2. กิจกรรมนันทนาการ (Recreational Activity) เป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่การทำงาน
3. สภาวะทางใจ (State of Mind) ขึ้นอยู่กับทัศนคติ และมุมมองของแต่ละบุคคล

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้ เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่นอกเหนือจากเวลางาน เวลาเรียน ภารกิจต่างๆ และกิจวัตรประจำวัน เป็นช่วงเวลาที่อิสระที่สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามความพึงพอใจของตนเอง และช่วยให้ผ่อนคลาย ความตึงเครียดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน

แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลาว่าง

เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว (2556) ได้สรุปถึงทฤษฎีของการใช้เวลาว่างไว้ว่า ทฤษฎีการใช้เวลาว่าง สามารถสะท้อนมิติของการใช้เวลาว่างว่ามีความหลากหลายไม่ว่าเป็นสิ่งที่มาจาก ความอิสระเป็นพื้นฐานหรือกล่าวได้ว่าเกิดจากความสมัครใจมีเป้าหมาย ได้ความพอใจจากการทำ กิจกรรมที่เลือก ทั้งยังให้ผลลัพธ์ต่างๆ คือ ประสบการณ์ที่มีค่าแก่การดำเนินชีวิตแม้บางครั้งต้องซื้อหา ได้พัฒนาอัตลักษณ์และความสัมพันธ์รอบตัว ส่งเสริมสังคมให้แข็งแรงและดำรงความเป็นมวลมนุษยชาติต่อไป

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2557) ได้สรุปถึงแนวคิดของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้ เนื่องจากแนวคิดของการใช้เวลาว่าง หรือ Leisure นั้นมีความเป็นปรัชญา เป็นแนวคิดที่มีความเป็นนามธรรม การใช้เวลาว่าง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องมือในการแปลความหมาย ในสิ่งที่ เป็นนามธรรม ไปสู่รูปธรรม บ่อยครั้งเราจึงใช้กิจกรรมนันทนาการที่มีความเป็นรูปธรรมจับต้องได้ เพื่อแปลความหมายและให้คนได้สัมผัสและไปถึงจุดมุ่งหมายสูงสุดของการใช้เวลาว่าง

Bammel and Burrus - Bammel (1996) ได้รวบรวมและสรุปทฤษฎีของการใช้เวลาว่างไว้ทั้งหมด 6 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎี Leisure as the Goal All Human Activity ของ Aristotle ซึ่งกล่าวว่า สิ่งในโลกนี้ในชีวิตมนุษย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกันหมด การใช้เวลาว่าง คือ เป้าประสงค์ของ พฤติกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

2. ทฤษฎีการชดเชย (The Compensatory Theory) เป็นทฤษฎีที่คนนิยมมากที่สุดและบ่อยที่สุด ถ้ายทอดเป็นทฤษฎีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง นั่นคือ การใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน

3. ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง (The Spillover Leisure Theory) ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับอุปนิสัยของคนงานในเรื่องของการทำงานที่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่ทำในเวลาว่าง เช่น ทันตแพทย์อาจจะมีร้านเครื่องมือหรือเก้าอี้ประดิษฐ์ที่บ้านที่เขาจะทำงานต่อที่บ้าน ข้อคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ การใช้เวลาว่างบางครั้งก็เป็นผลมาจากกิจกรรมจากการทำงานถ้าการทำงานตื้อตันและเร้าใจคนงานก็จะทำงานต่อด้วยความรู้สึกดีโดยเลือกเป็นใช้เวลาว่างที่ตื้อตันและเร้าใจ

4. ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่าการที่คนเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างไม่เหมือนกัน เกิดมาจากความคุ้นเคย หรือความเคยชินจากงานประจำที่ทำหรือสิ่งแวดล้อมที่รอบตัว เช่น คนที่ทำงานในที่อีกที่ก จะเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่างประเภทตื้อตัน ผจญภัย

5. ทฤษฎีชุมชนส่วนบุคคล (Personal Community Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่มีเปอร์เซ็นต์การเข้าร่วมสูง จะได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อน สังคมในวัยเดียวกัน ฐานะเดียวกัน ทำงานที่เดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน หรือเพื่อนบ้าน ยกตัวอย่างกีฬาที่มีการผจญภัย เช่น การเล่นสกี เครื่องร่อน ต้องการมีเพื่อนร่วมเล่น และต้องการเพื่อนให้กำลังใจให้ผ่านช่วงที่ยากในการเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน

6. ทฤษฎี Leisure as Relaxation, Entertainment and Self-Development ของ Joffre Dumazedier ซึ่งกล่าวไว้ว่า การใช้เวลาว่างเป็นการพักผ่อน การบันเทิง และการพัฒนาตน

Bammel and Burrus - Bammel (1996) กล่าวถึงแนวคิดของการใช้เวลาว่างไว้ว่า

1. การใช้เวลาว่างเป็นเวลาที่คงเหลืออยู่ (Leisure is a Residual) คือ เวลาที่เหลืออยู่หลังจากทำสิ่งที่จำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้วยังมีเวลาเหลืออยู่ ซึ่งเป็นเวลาว่างที่อิสระ โดยสามารถปฏิบัติกิจกรรมในช่วงเวลาที่ว่าง

2. การใช้เวลาว่างเป็นภาวะของการดำรงอยู่ (Leisure is a State of Being) คือ การใช้เวลาว่างที่อาจใช้ในการทำกิจกรรมเพียงเล็กน้อย ซึ่งในช่วงเวลานั้นอาจจะไม่ได้ทำอะไร การใช้เวลาว่างสำหรับบุคคลหนึ่งอาจจะไม่ใช่สำหรับอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาจขึ้นอยู่กับทัศนคติที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ หรือ เกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายในของแต่ละบุคคล

3. การใช้เวลาว่างเป็นเสมือนเวลาว่าง คือ การใช้เวลาว่าง เป็นสิ่งที่สร้างอุปนิสัย และทำอย่างที่เขาจะเป็น การใช้เวลาว่างนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ไม่มีมาตรการหรือลักษณะพิเศษที่เป็นการใช้เวลาว่างหรือไม่ใช้เวลาว่าง

Godbey (2008) ได้กล่าวถึง แนวคิดของการใช้เวลาว่างไว้ ดังนี้

1. เวลา (Time) คือ เวลาที่เหลือจากการทำงานหรือการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน
2. กิจกรรม (Activity) คือ กิจกรรมที่เข้าร่วมอย่างสมัครใจหลังจากการทำงาน หรือหน้าที่หลักของตนเองในชีวิตประจำวัน โดยกิจกรรมนั้นๆ ก่อให้เกิดความสุขแก่ชีวิต
3. สภาวะทางใจ (State of Mind) คือ การใช้เวลาว่างเป็นสภาวะทางใจที่มีอิสระ ในการเข้าร่วมโดยปราศจากการบังคับ และขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล
4. สภาวะที่ดำรงอยู่ (State of Being) คือ การใช้เวลาว่างเป็นสภาวะการดำรง อยู่ ซึ่งเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายใน

Kelly (1982) ได้กล่าวถึงเวลาว่างไว้ว่า เวลาว่าง คือ เวลาที่เลือกทำกิจกรรมอย่าง อิสระ ซึ่งได้จำแนกการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. การใช้เวลาว่างแบบไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Leisure) เป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่ถูกเลือกกระทำมาจากความพึงพอใจภายใน และกระทำในเวลาว่างจากงาน
2. การใช้เวลาว่างแบบคืนสภาพ (Recuperative Leisure) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อเสริมการสูญเสียอะไรบางอย่างไปและต้องการชดเชย
3. การใช้เวลาว่างแบบสัมพันธ์ (Relational Leisure) เป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. การใช้เวลาว่างแบบกำหนดบทบาท (Role-Determined Leisure) เป็น กิจกรรมที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้อื่น

Kelly (1996) ได้นำเสนอทฤษฎีการใช้เวลาว่าง “เชิงตรรกวิทยา” โดยแบ่งออกเป็น 8 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทันที (Immediate Experience) คือ การกระทำที่ มากกว่าการปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้จากการใช้เวลาว่าง เปรียบเสมือนการสัมผัสประสบการณ์
2. ทฤษฎีการกระทำ (Existential Action) คือความเป็นไปได้ของการกระทำ และ เป็นการกระทำที่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจ
3. ทฤษฎีการพัฒนา (Developmental Theory) คือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่ เป็นการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนา การพัฒนาความสนใจหรือการได้รับทักษะใหม่ๆ

4. ทฤษฎีความมีเอกลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory) คือ แนวคิดที่มุ่งเน้นตนเองเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาตนเอง

5. ทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) คือ การปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในสังคม อาจเป็นการใช้เวลาว่างร่วมกัน หรือทำร่วมกับผู้อื่น

6. ทฤษฎีทางสถาบัน (Institution Theory) คือ การใช้เวลาว่างทางสังคม ที่มีวัฒนธรรม มีการเรียนรู้จากผู้อื่น และยังเป็นรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น

7. ทฤษฎีความขัดแย้ง (Conflict Theory) คือ ความขัดแย้งจากตัวแบบทางสังคมที่แตกต่างกันออกไป เมื่อการใช้เวลาว่างถูกแบ่งเป็นการแสวงหาผลกำไรทางด้านเศรษฐกิจ และการร่วมมือทางการเมือง จึงทำให้เป็นการใช้เวลาว่างเชิงเศรษฐกิจ

8. ทฤษฎีความเป็นมนุษย์ (Humanist Theory) คือ การใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เพื่อการค้นหาและพัฒนาตนเอง

Neulinger (1981) (อ้างถึงใน Russell, 1996) ได้พัฒนาทฤษฎีการใช้เวลาว่าง และไม่ใช่เวลาว่าง ซึ่งถือเป็นเรื่องอิสระเป็นตัวหลักในการกำหนดคุณลักษณะของแต่ละบุคคล โดยจำแนกทฤษฎีออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. การใช้เวลาว่างที่แท้จริง (Pure Leisure) คือ กิจกรรมหนึ่งที่ถูกเลือกกระทำเป็นกิจกรรมที่กระทำในยามว่างที่มาจากความพึงพอใจภายใน

2. การทำงานในเวลาว่าง (Leisure - Work) คือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่สามารถนำมาประยุกต์ในการทำงาน กิจกรรมไม่เพียงแต่เป็นที่พอใจแต่ยังมีผลตอบแทน

3. งานในเวลาว่าง (Leisure - Job) คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยไม่มีการบีบบังคับ แต่พึงพอใจจากเหตุผลภายนอกที่เป็นค่าตอบแทน

4. การทำงานอย่างแท้จริง (Pure Work) คือ การที่ไม่สามารถใช้เวลาว่างได้ เพราะว่ามีข้อจำกัดภายในบีบบังคับ

5. งานที่ต้องทำ (Work Job) คือ กิจกรรมที่มีข้อจำกัดแต่มีรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน ทั้งนามธรรมและรูปธรรม

6. งานที่แท้จริง (Pure Job) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยความจำเป็นและภายใต้ข้อจำกัด

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและทฤษฎีการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้ ความเป็นปรัชญา เป็นแนวคิดที่มีความเป็นนามธรรม ที่กระทำจากความพึงพอใจภายใน และภายนอก แล้วต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดจากความพึงพอใจ ไม่มีการบีบบังคับ แต่อาจมีค่าตอบแทนทั้งนามธรรม

และรูปธรรม ขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล และยังเป็นกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อเป็นผ่อนคลายความเครียดจากการใช้ชีวิตประจำวันอีกด้วย

ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง

ดาร์ส ดาราศักดิ์ (2525) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ว่า ในสังคมปัจจุบันประชาชนมีเวลาว่างมาก ซึ่งเวลาดังกล่าวเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับความรื่นเริงจากกิจกรรมนันทนาการ แต่เวลาว่างนี้ คือ สิ่งที่ต้องการศึกษาเพราะมีอิทธิพลต่อชีวิตของสังคมในสมัยใหม่เป็นอย่างมาก ซึ่งเวลาว่างนั้นมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เวลาว่างเป็นปัญหาสังคม (Social Problem) ซึ่งเวลาว่างนั้นทำให้มีอิสระในการทำในสิ่งที่ตนเองต้องการเมื่อไหร่ ที่ไหน กับใครก็ได้ เพื่อจะเป็นการพัฒนาสังคมทางกาย และทางจิตใจของตนเอง การที่แต่ละบุคคลทำอะไรในเวลาว่างนั้น เป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะ ฐานะ และสังคมของบุคคลนั้นๆ และเวลาว่างในสังคมสมัยใหม่นั้น มีผลดีหรือผลเสียต่อความเป็นอยู่ของบุคคลต่อครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อเวลาว่างในสังคมสมัยใหม่ และปัญหาทางสังคมที่เกิดจากเวลาว่างนั้น มีดังนี้

- 1.1 ความก้าวหน้าทางเทคนิคและอุตสาหกรรม
- 1.2 ฐานะความเป็นอยู่ สะดวก สบายมากขึ้น
- 1.3 การศึกษาเจริญยิ่งขึ้น
- 1.4 เวลาว่างเพิ่มขึ้น
- 1.5 ปัญหาของคนว่างงาน
- 1.6 ทัศนคติทางสังคมเปลี่ยนรูปแบบ
- 1.7 ประชากรเพิ่มขึ้น

2. เวลาว่างเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจ (Leisure as a Cultural Opportunity) ซึ่งเป็นเวลาที่นอกเหนือจากการทำงานหาเลี้ยงชีพ คือ เวลาว่างของบุคคล ซึ่งในเวลาว่างนั้นแต่ละบุคคลใช้อ่านนวนิยาย ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เล่นกีฬา ดูหนัง ดูละคร ออกไปท่องเที่ยวและเยี่ยมเพื่อน เป็นต้น ซึ่งการที่สินค้าต่างๆ จะขายได้นั้น เกิดจากบุคคลที่มีเวลาว่าง มีความปรารถนาที่จะซื้อ และมีกำลังทรัพย์ที่จะซื้อสินค้านั้นๆ ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับใช้จ่าย และรายได้ของประชากรภายในประเทศ เวลาว่างนั้นมีอิทธิพลมากต่อเศรษฐกิจของชาติ เมื่อ 50 ปีก่อน คนงานต้องทำงานอย่างน้อย 50 – 60 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ แต่ในปัจจุบันกฎหมายแรงงานกำหนดให้ทำงานไม่เกิน 40 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ โดยเวลาที่เหลือนั้น เป็นเวลาที่ต้องใช้ให้เหมาะสม มีผู้พยากรณ์ไว้ว่า อีก 30 ปี ข้างหน้ามนุษย์จะทำงานเหลือสัปดาห์ละ 20

ชั่วโมง เพราะมนุษย์จะมีเครื่องทุ่นแรง รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ช่วยในการทำงานมากขึ้น เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะเป็นปัญหาทำให้คนมีเวลารว่างมากขึ้นเมื่อเป็นเช่นนั้น ทำให้คนต้องแสวงหาสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกทางกิจกรรมนันทนาการ

3. เวลารว่างเป็นโอกาสของการสร้างวัฒนธรรม (Leisure as a Cultural Opportunity) ซึ่งเป็นความเจริญระหว่างวัฒนธรรมกับเวลารว่าง สัมพันธ์กันมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ เพราะคนจะมีโอกาสสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม สร้างอารยธรรม ก็ต่อเมื่อมีเวลารว่างที่จะจินตนาการ ถ้าหากคนไม่มีเวลารว่างอยู่กับภาวะสงคราม คนก็จะไม่มีโอกาสสร้างวัฒนธรรมให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527) ได้กล่าวถึงหลักของการใช้เวลารว่างให้เกิดประโยชน์ไว้ว่า ในการประกอบกิจกรรมที่ตนเองพึงพอใจและก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นในเวลารว่าง โดยกิจกรรมนั้นๆ ช่วยพัฒนาสิ่งต่างๆ ในตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี การออกกำลังกายเป็นการใช้เวลารว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจำเป็นต่อชีวิตที่ช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายและด้านจิตใจ เพื่อก่อให้เกิดคุณค่าอันสำคัญต่อชีวิต ดังนี้

1. ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง และทำให้สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างรวดเร็ว ไม่เหน็ดเหนื่อย
2. ทำให้หัวใจแข็งแรงสามารถสูบฉีดเลือดไปเลี้ยงอวัยวะต่างๆ ทั่วร่างกายได้ดียิ่งขึ้น
3. ทำให้ปอดมีโอกาสดำรงได้เพิ่มมากขึ้น ขยายตัวมากขึ้น รับออกซิเจนได้จำนวนมาก และสามารถขับถ่ายคาร์บอนไดออกไซด์ได้มาก
4. ทำให้ต่อมเหงื่อสามารถทำงานได้ดี ขับเหงื่อออกมาได้จำนวนมาก และทำให้ระบบของเสียขับของเสียออกจากร่างกายทางเหงื่อได้ดีมาก
5. ทำให้ระบบการย่อยอาหารดีขึ้น เพื่อป้องกันท้องผูก
6. ทำให้เกิดความหิว และอยากทานอาหาร
7. ทำให้หลับสนิทได้พักผ่อนทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจ
8. การออกกำลังกายช่วยให้ช่วยป้องกันโรค เช่น โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง โรคความดันโลหิตสูง โรคปอดชนิดต่างๆ และโรคที่เกี่ยวข้องกับการขับถ่ายผิดปกติ เป็นต้น

ฟอง เกิดแก้ว (2527) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เวลารว่างไว้ว่า เวลารว่างคือเวลาที่มีประโยชน์อย่างมาก และสามารถพัฒนาสุขภาพ พัฒนาบุคคล พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างมนุษย์สัมพันธ์ และสร้างความเป็นพลเมืองดี

สมบัติ กาญจนกิจ (2535) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ว่า

1. เวลาว่างช่วยให้บุคคล และชุมชนมีความสุขในการใช้ชีวิต ได้รับความสนุกสนาน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. เวลาว่างช่วยให้บุคคล และชุมชนพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และพัฒนาสุขภาพจิต ก่อให้เกิดความสมดุลในชีวิต
3. เวลาว่างช่วยป้องกันการเกิดอาชญากรรม และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก และเยาวชน
4. เวลาว่างส่งเสริมการเป็นพลเมืองที่ดี เพราะการที่ชุมชน ได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้ได้เรียนรู้เรื่องของหน้าที่และความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคม เสรีประชาธิปไตย สร้างคุณธรรม จริยธรรม ลดความเห็นแก่ตัว สร้างความมีน้ำใจ และรู้จักการอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือสังคม
5. เวลาว่างส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข เพื่อช่วยส่งเสริมให้รู้จักพัฒนาทางด้านอารมณ์ ควบคุมอารมณ์ และพัฒนาบุคลิกภาพไปในทางที่ดีอีกด้วย
6. เวลาว่างส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การเล่นพื้นเมือง ประเพณีพื้นเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้ ทัศนคติ และความซาบซึ้ง
7. เวลาว่างส่งเสริมให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม การเดินป่าเพื่อศึกษาธรรมชาติ และไต่เขา เป็นต้น
8. เวลาว่างส่งเสริมการบำบัดรักษา การใช้เวลาว่างแก่ผู้ป่วย ซึ่งต่อสู้กับความทุกข์ทางจิตใจและทางกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางด้านร่างกาย และกิจกรรมนันทนาการทางด้านสังคมจะช่วยสร้างกำลังใจแก่ผู้ป่วยเพื่อช่วยส่งเสริมทางด้านจิตใจ
9. เวลาว่างส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ ช่วยให้บุคคลได้แสดงออก เพื่อฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังนั้นกิจกรรมเกมกีฬา และการกีฬาเพื่อการแข่งขัน จะช่วยเสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

วิรุฬห์ แสงเรือน (2549) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ส่งเสริมให้บุคคลในวัยทำงานได้รับการพักผ่อน
3. ส่งเสริมให้มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์แข็งแรง

4. ช่วยป้องกันการเกิดอาชญากรรม และพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่พึงประสงค์

5. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีมีความรัก ความอบอุ่น ในสังคมและครอบครัว

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี

เจษฎา ชูฤทธิกุล (2559) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ว่า

1. เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่งผลให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและทางใจ
2. เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินร่วมกันภายในครอบครัว ทำให้ชีวิตครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่นจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน
3. เป็นประโยชน์ต่อสังคม ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีในหมู่คณะ และรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์

สุนารี จุลพันธ์ และคณะ (2561) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ว่า

1. ประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้มีสุขภาพร่างกายที่ดีและมีสุขภาพใจที่ดี เนื่องจากการใช้ชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้ออกกำลังกายได้น้อยลง ดังนั้นร่างกายจึงไม่แข็งแรง การใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกาย ก็จะช่วยทดแทนได้เพื่อให้สมรรถภาพทางร่างกายดีขึ้น ส่วนทางจิตใจ ช่วยลดความวิตกกังวล ช่วยพักผ่อนและคลายความตึงเครียด ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับการทำงาน และสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น
2. ประโยชน์ต่อครอบครัว ทำให้ชีวิตครอบครัวมีความสุขและเกิดความอบอุ่น ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
3. ประโยชน์ต่อสังคม ทำให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวกันในหมู่คณะ สร้างความสามัคคี ส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดี ลดปัญหาปัญหาอาชญากรรม โดยการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์นั้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสาธารณ ในการทำประโยชน์ร่วมกัน ทำให้เกิดการสร้างสามัคคีในการทำงานร่วมกัน

Sivan and Ruskin (2000) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

1. มีความสร้างสรรค์และสนับสนุนสิ่งแวดล้อม เป็นโปรแกรมที่บูรณาการ ทำให้ผู้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล
2. เป็นการค้นหาตัวเองและผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้อื่นและเป็นโอกาสในการเรียนรู้ต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

3. เป็นการพัฒนาคุณค่าและทัศนคติ ทำให้ซาบซึ้งต่อกิจกรรมการใช้เวลาว่าง
4. เพิ่มทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทางสังคมเป็นการสร้างพื้นฐานของกระบวนการทางสังคม
5. ช่วยกำจัดความกลัวและทำให้เข้าใจในตัวเอง

Dattio (2002) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไว้ว่า การใช้เวลาว่าง เป็นการเปิดโอกาสของแต่ละบุคคล ในการเพิ่มและพัฒนาคุณภาพชีวิต

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้ ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างนั้น ช่วยทำให้บุคคล และสังคมได้รับความสนุกสนาน เกิดความสุขในการดำรงชีวิต สร้างคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในสังคม และยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีอีกด้วย

รูปแบบการใช้เวลาว่าง

เมธี ปิลันธนานนท์ (2528) ได้แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมอาชีพ เป็นกิจกรรมเวลาว่างในการเลี้ยงชีพ รวมถึงเป็นปัจจัยการครองชีพของทั้งของตนเอง และของครอบครัว
2. กิจกรรมครอบครัว เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาเพื่อความสุขสมบูรณ์ ความสงบสุข ความมั่นคง ทั้งนี้ยังรวมถึงการอบรมสั่งสอนสมาชิกภายในครอบครัวอีกด้วย
3. กิจกรรมชุมชน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือแก่องค์กร หรือสถาบันต่าง ๆ ในชุมชน
4. กิจกรรมพักผ่อนและการสังคม เป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างมากที่สุด
5. กิจกรรมเพื่อสุขภาพ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อตรวจสุขภาพ การรักษาความเจ็บป่วย การออกกำลังกาย

สุขใจ น้ำผุด (2536) ได้แบ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การใช้เวลาว่างเพื่ออาชีพ เพื่อประกอบอาชีพ และก่อให้เกิดรายได้ สำหรับเลี้ยงชีพ และเลี้ยงครอบครัว ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง
2. การใช้เวลาว่างเพื่อสุขภาพ และร่างกาย โดยการรับประทานอาหาร การนอนหลับพักผ่อน การออกกำลังกาย และอื่นๆ ที่จะทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง และประหยัดเรื่องค่ารักษาสุขภาพ ควรใช้วันละ 10 ชั่วโมง

3. การใช้เวลาควรใช้วันละ 4 ชั่วโมง เพื่อการพักผ่อน การบันเทิง ทำงานอดิเรก เพราะจะทำให้เกิดผลดีทางด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ และอาจก่อให้เกิดรายได้อีกด้วย

สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้แบ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมภายในบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่มีบ้านเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูโทรทัศน์ ดูวีดีโอ ฟังวิทยุ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ทำงานอดิเรก อ่านหนังสือ ทำอาหาร ทำสวน และอื่นๆ

2. กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่ม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ร้องเพลง เล่นดนตรี วาดรูป แกะสลัก ถ่ายภาพ เย็บปัก ถักนุ่ง และอื่นๆ

3. กิจกรรมนอกสถานที่ หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างๆ เช่น พบปะสังสรรค์ ชมภาพยนตร์ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า ทานอาหารนอกบ้าน ชมคอนเสิร์ต เยี่ยมญาติ เยี่ยมเพื่อน พักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) ชมการแข่งขันกีฬา เล่นกีฬา เรียนกิจกรรมพิเศษ ไปห้องสมุด ไปเที่ยวต่างจังหวัด นั่งสมาธิ ทำบุญ และอื่นๆ

4. กีฬาและสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมที่แสดงออกทางร่างกายเสริมสร้างความแข็งแรงและสุขภาพ เช่น ฟุตบอล แบดมินตัน บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ว่ายน้ำ โบว์ลิ่ง เทนนิส เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กอล์ฟ วิ่ง แอโรบิก นวดแผนโบราณ ออกกำลังกาย (Fitness Center) โยคะ อบไอน้ำ (Sauna) นวดน้ำมัน (Spa) และอื่นๆ

Robert (1978) ได้แบ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทสร้างสรรค์ (Creative)

1.1 การใช้เวลาว่างภายในบ้าน เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านนิตยสาร อ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ฟังซีดี เล่นเกมภายในบ้าน เป็นต้น

1.2 การใช้เวลาว่างข้างนอกบ้าน เช่น ฟังเพลง ชมภาพยนตร์ เข้าชมพิพิธภัณฑ์ เข้าสวนสาธารณะ เข้าห้องสมุด เรียนหนังสือ เป็นต้น

2. ประเภทท่องเที่ยว (Tourism)

2.1 การใช้เวลาว่างร่วมกัน เช่น การพักผ่อนในโรงแรม การไปแคมป์ เป็นต้น

2.2 การใช้เวลาว่างแบบดึงดูด เช่น ประวัติศาสตร์ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เที่ยวสวนสนุก เป็นต้น

2.3 การใช้เวลาว่างแบบมีการประชาสัมพันธ์ เช่น บริษัททัวร์ เป็นต้น

3. ประเภทกีฬา (Sport) เช่น การออกกำลังกาย และการเข้าชมกีฬา

4. การใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) เช่น การเล่นเกมพนัน ทานอาหาร การช้อปปิ้ง การเดินรำ สิ่งบันเทิงภายในบ้าน ด้านสุขภาพและความงาม

Orthner (1974) ได้แบ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมที่ขนานกัน (Parallel Activity) เป็นการแสดงออกของแต่ละคน ซึ่งเกิดกับกลุ่มหรือคนที่ได้เตรียม หรือกำหนดทิศทางในการใช้เวลาว่างได้ใกล้เคียงกัน

2. กิจกรรมที่ทำร่วมกัน (Joint Activity) เป็นกิจกรรมที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างมาก เช่น กิจกรรมการแข่งขัน หรือร่วมชุมนุมกัน ซึ่งสามารถทำให้แต่ละคนมีสำนึกในกิจกรรมนั้นด้วย

3. กิจกรรมปัจเจกบุคคล (Individual Activity) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยมีความสัมพันธ์มาจากหน้าที่การงาน เช่น เล่นกอล์ฟเพื่อธุรกิจ

Godbey and Parker (1976) ได้แบ่งรูปแบบของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบกว้าง (The Extension Pattern) คือ รูปแบบที่การทำงาน และการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่คล้ายคลึงกัน และไม่มีขอบเขต สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้

2. รูปแบบที่ตรงกันข้าม (The Opposition Pattern) คือ รูปแบบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการทำงาน และการใช้เวลาว่างนั้นไปในทิศทางเดียวกัน

3. รูปแบบกึ่งกลาง (The Neutrality Pattern) คือ รูปแบบที่งาน และกิจกรรมการใช้เวลาว่างนั้นเชื่อมต่อกันอย่างชัดเจน

Tangsujapoj (1991) ได้ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กไทย ในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า กิจกรรมภายในบ้าน นิยมการอ่านหนังสือ กิจกรรมสร้างสรรค์ นิยมการถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมพักผ่อนนอกสถานที่ (Picnic) กิจกรรมกีฬา และสุขภาพ คือ การออกกำลังกาย (Fitness) ต่อมา เป็นรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเด็กอเมริกัน กิจกรรมภายในบ้าน นิยมดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือ กิจกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่ เดินรำถ่ายรูป กิจกรรมนอกสถานที่ นิยมขี่จักรยานและตั้งแคมป์ ชมกีฬาต่างๆ กิจกรรมกีฬาต่างๆ นิยมว่ายน้ำ เดินแอโรบิกและโบว์ลิ่ง

Edginton and al. (1995) ได้แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างไว้ 11 รูปแบบ ดังนี้

1. กีฬา
2. การใช้เวลาว่างนอกสถานที่
3. หัตถกรรม

4. ศิลปะการแสดง
5. ศิลปะแบบใหม่ (เกี่ยวกับเทคโนโลยี)
6. การเดินทางและการท่องเที่ยว
7. การอ่านวรรณกรรม
8. งานอดิเรก
9. การใช้เวลารว่างทางสังคม
10. การบริการ
11. อาสาสมัคร

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างไว้ดังนี้ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างนั้น มีหลายรูปแบบและมีความแตกต่างกัน อย่างเช่น การใช้เวลารว่างทั้งภายในและภายนอกบ้าน โดยการออกไปทำกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชน ซึ่งการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างยังส่งผลให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในสังคมจากการทำกิจกรรมร่วมกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่าง

สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการใช้เวลารว่างออกเป็น 15 ประเภท ดังนี้

1. ความสะดวกในการเดินทาง
2. ความชอบ
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน
4. ค่าใช้จ่าย
5. วันปกติ
6. วันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ
7. เวลาในการเข้าร่วม
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง
9. สภาพภูมิอากาศ
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม
11. ความปลอดภัย
12. ความพร้อมทางจิตใจ
13. ความพร้อมทางร่างกาย
14. ราคาอุปกรณ์

15. การให้บริการ

Kaplan (1975) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน สามารถแบ่งได้ 3 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ การตัดสินใจ ความนึกคิด ความพึงพอใจ บุคลิกภาพและรสนิยมของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยภายนอก โดยสามารถวัดและมองเห็นได้อย่างชัดเจน ดังนี้

2.1 อายุ เป็นตัวแปรพื้นฐานที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของการใช้เวลาว่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบรับบทบาทที่สังคมกำหนดให้ ทักษะและประสบการณ์ตามอายุ และปฏิบัติเป็นประจำ

2.2 เพศ เป็นความแตกต่างทางสรีระ และเป็นตัวกำหนด แบ่งแยกกิจกรรมให้เพศหญิง และเพศชายแตกต่างกันอย่างชัดเจน

2.3 การศึกษา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัดเจน อาจเป็นเพราะระดับการศึกษา สัมพันธ์กับ อาชีพ การทำงาน ระดับรายได้ รวมถึงสถานภาพทางสังคม นอกจากนี้ยังมีผลต่อการดำเนินชีวิต รสนิยม การเลือก การตัดสินใจ บุคลิกภาพ และอำนาจนึกคิดของแต่ละบุคคล

2.4 รายได้ เป็นอีกหนึ่งการเลือกใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้นด้วย รายได้และทรัพย์สินเป็นตัวแบ่งแยกความแตกต่างของแต่ละบุคคล ระหว่างคนจน/คนรวย ซึ่งยังมีผลไปถึงการดำเนินชีวิต (Life Style) ของแต่ละคน

2.5 การทำงาน เป็นปัจจัยด้านการทำงาน มีผลต่อการเลือกและการใช้เวลาว่าง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่ทำ

2.6 ระยะเวลา การใช้เวลาว่างในกิจกรรมใดๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่มีการแบ่งเวลา เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ ขึ้นอยู่กับการเห็นคุณค่า ความจำเป็นของกิจกรรมนั้นๆ และรวมถึงระยะเวลาในการเดินทางที่จะไปเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วย

2.7 ที่อยู่อาศัย เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกใช้เวลาว่างในกิจกรรมที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่นั้นๆ ว่ามีประเภทของกิจกรรมให้เลือกหรือไม่ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับการคมนาคม ภูมิประเทศ ความสัมพันธ์ละแวกบ้าน โครงสร้างทางระบบนิเวศ และอาชีพภายในชุมชนนั้นๆ

3. เจื่อนไขทางสังคม เป็นตัวควบคุมปัจจัยในด้านบุคคล ได้แก่ ความสอดคล้อง ประเพณีที่ถือปฏิบัติ การแนะนำ การเสนอแนะ ระดับชั้นทางสังคม ข้อกำหนดหรือข้อบังคับต่างๆ

Rodgers (1977) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างมี 4 ปัจจัย คือ

1. เวลาว่าง
2. เวลาที่จำเป็นต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
3. ความมีประสิทธิภาพในวัฒนธรรมเวลาต่างๆ
4. ความเข้าใจส่วนบุคคลในเรื่องของเวลาว่าง

Chubb and Chubb (1981) ได้สรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่างไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่าง เฉพาะบุคคลที่จะให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของบุคคล มีปัจจัยต่างๆ คือ บุคลิกภาพ การรับรู้ เจตคติ ความรู้และทักษะ เพศ อายุ วัฒนธรรมประเพณี ความชอบไม่ชอบ รวมถึงความสนใจต่อการใช้เวลาว่าง

2. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย

- 2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ และรายได้
- 2.2 ลักษณะประชากร ได้แก่ การเจริญเติบโต และการย้ายถิ่นฐาน
- 2.3 ภาวะทางสังคม ได้แก่ ประเพณีวัฒนธรรม เจตคติของสังคม รวมถึงความไม่สงบทางสังคม

2.4 แหล่งทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้เวลาว่าง

Torkildsen (1983) ได้สรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ไว้ 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ อายุ วงจรการดำเนินชีวิต เพศ สถานภาพ ข้อผูกมัด ความตั้งใจและเป้าหมาย พันธะส่วนตัว ทรัพย์สินสมบัติ

2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อาชีพการงาน รายได้ ยานพาหนะ เวลา หน้าที่ สิ่งแวดล้อม เพื่อนฝูงและบทบาททางสังคม

3. ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สามัญสำนึก ความเข้าใจ การให้บริการต่างๆ ทำเลที่ตั้ง และการคมนาคม

Edginton and al. (1995) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลกับการวางแผนโปรแกรมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไว้ว่า ขึ้นอยู่กับ ยุคสมัย (Generation) สิ่งแวดล้อม (Enviromental) ระดับการศึกษา (Level of Education) และภูมิหลัง (Cultural Background)

Bammel and Burrus - Bammel (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างว่ามีลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ การแข่งขัน ศาสนา สถานภาพทางครอบครัว ระดับสังคม และที่อยู่อาศัย

Russell (1996) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่าง ได้แก่ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ครอบครัวและเพื่อนๆ ที่อยู่อาศัย ความเชื่อในเรื่องศาสนา รัฐบาล การคมนาคมและอัตราการเกิดอาชญากรรมและสงคราม

วัยรุ่นตอนกลาง

ความหมายของวัยรุ่น

ปรีชา วิหคโต (2532) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น หมายถึง คนหนุ่มสาว เด็กวัยรุ่น (Teenagers) เป็นวัย 13 – 19 เป็นวัยอลวน วัยพายุบูแคม วัยหุนหันพลันแล่น (Stern and Stress)

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่น (Adolescent) คือช่วงอายุของวัยรุ่นเริ่มตั้งแต่ 12 - 25 ปี ความหมายของวัยรุ่น คือ วัยที่การเปลี่ยนแปลงบางอย่างกะทันหันรวดเร็วไม่แน่นอน เข้าใจค่อนข้างยาก เป็นช่วงเปลี่ยนวัยของชีวิตทางด้านร่างกายสังคม อารมณ์จิตใจ

วันิดา ปิยะศิลป์ (2546) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า ระยะเวลาของวัยรุ่นนั้น คือ ช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ และมีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ สังคม การศึกษา

พนม เกตุมาน (2550) ได้อธิบายเกี่ยวกับวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน เด็กจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุประมาณ 12 - 13 ปี และช่วงอายุ 18 ปี จะเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (2550) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ จิตใจ และร่างกาย รวมไปถึงการพัฒนาทางเพศที่สมบูรณ์

อาภรณ์ ดีนาน (2551) ได้อธิบายเกี่ยวกับวัยรุ่นดังนี้ วัยรุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่อง และมองเห็นได้อย่าง

ชัดเจน นอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนแล้ว ช่วงวัยรุ่นยังเป็นช่วงที่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองจากเด็กสู่บทบาทของผู้ใหญ่ที่จะต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น

จิรกุล ครบสอน (2555) ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ดังนี้ วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีอายุ 11 - 19 ปี เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ คำว่า "วัยรุ่น" มีคำจำกัดความหลากหลาย เนื่องจากมีความความแตกต่างทางสังคม รวมถึงแตกต่างของประเพณี วัฒนธรรม

World Health Organization (2011) ได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นที่มีพัฒนาการด้านร่างกาย มีพัฒนาการทางด้านจิตใจ มีวุฒิภาวะทางเพศ โดยมีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ สามารถรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองและได้กำหนดอายุของวัยรุ่นอยู่ระหว่าง 10 - 19 ปี

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของวัยรุ่น ไว้ดังนี้ วัยรุ่นอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 12 - 19 ปี เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงในทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านอารมณ์ ทางด้านสังคม และพัฒนาจากวัยเด็กไปวัยผู้ใหญ่

เกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

สุชา จันทน์เฒ (2539) ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น คือ อายุ 13 -15 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง คือ อายุ 15 - 18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย คือ อายุ 18 -21 ปี

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. ช่วงวัยแรกรุ่น คือ อายุ 12 - 15 ปี
2. ช่วงวัยรุ่นตอนกลาง คือ อายุ 16 - 17 ปี
3. ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย คือ อายุ 18 - 25 ปี

พนม เกตุมาน (2550) (อ้างถึง กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547) ไว้ว่า การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น โดยทั่วไปสามารถแบ่งช่วงของวัยรุ่นไว้ 3 ช่วง ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 10 - 13 ปี เป็นช่วงแรกของการเข้าสู่วัยรุ่น เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายในทุกส่วนของระบบต่างๆ โดยจะมีความคิดหมกมุ่น และมีความกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ทำให้จะส่งผลกระทบไปยังจิตใจ และทำให้มีอารมณ์แปรปรวนง่าย รวมถึงมีอาการหงุดหงิดง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14 - 16 ปี ในช่วงวัยนี้จะยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาว เริ่มมีความคิดลึกซึ้ง เริ่มหาอุดมการณ์และหาเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อหาความเป็นตัวเอง

3. วัยรุ่นตอนปลาย 17-19 ปี เป็นช่วงที่มีสภาพทางร่างกายเปลี่ยนแปลงเติบโตโดยสมบูรณ์เต็มที่ และเป็นช่วงที่มีความผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ รวมถึงช่วงที่ต้องตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสม ที่สำคัญคือบรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย

Steinberg (1993) ได้กำหนดการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น คือ อายุ 11 - 14 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง คือ อายุ 15 - 18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย คือ อายุ 18 - 21 ปี

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปเกณฑ์การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น ไว้ดังนี้ สามารถแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้น คือ อายุระหว่าง 10 - 14 ปี วัยรุ่นตอนกลาง คือ อายุระหว่าง 15 - 17 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย คือ อายุระหว่าง 18 - 24 ปี

ความหมายของวัยรุ่นตอนกลาง

ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร (2530) ให้ความหมายของวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า ระยะวัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescen) อยู่ในช่วงอายุ 15 - 18 ปี เป็นระยะที่ได้ผ่านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ แล้ว

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นนั้นมีช่วงอายุ 16 - 17 ปี เป็นช่วงของวัยรุ่นตอนกลาง ที่มีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 14-16 ปี เป็นวัยที่ยอมรับสภาพร่างกายที่เป็นหนุ่มเป็นสาวได้แล้ว

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2550) ให้ความหมายของวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุประมาณ 15- 18 ปี ช่วงนี้เป็นช่วงที่ผ่านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้

Stanley Hall (1904) นักจิตวิทยา ให้ความหมายของวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) มีอายุระหว่าง 14 - 17 ปี เป็นระยะที่มีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ วัยรุ่นตอนกลางอยู่ในช่วงอายุประมาณ 14 - 18 ปี เป็นวัยที่ยอมรับสภาพทางร่างกาย และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ๆ ได้ดี

พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลาง

สุชา จันทน์เอม (2540) ได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15 - 18 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านจิตใจ และด้านร่างกาย มีความนึกคิด การเจริญเติบโตของร่างกายนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก การพัฒนาในด้านจิตใจนั้น ได้จากการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในด้านทางร่างกาย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า วัยรุ่นตอนกลาง มีอายุ 15 - 18 ปี มีลักษณะทางด้านร่างกายที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่เริ่มมีพัฒนาการทางเพศ และทางด้านอารมณ์ ต้องการความอิสระมากขึ้น ทำให้ขัดแย้งกับบิดามารดาอยู่เสมอ ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย โดยมีการแสดงออกที่แข็งแกร่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ทำตามกลุ่มเพื่อนมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) ได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางได้ว่า พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางมีหลายด้าน ดังนี้

พัฒนาการทางสติปัญญา มีความคิดเป็นเหตุเป็นผล และเข้าใจความคิดที่ลึกซึ้ง มีจินตนาการ กระตุ้นให้วัยรุ่นได้มีความคิดสร้างสรรค์ ในสิ่งที่วัยรุ่นชอบ ได้แก่ กีฬา และดนตรี เป็นต้น

พัฒนาการทางภาพพจน์แห่งตน วัยนี้จะเริ่มรู้ในการยอมรับ เห็นคุณค่าของตนเอง และมีความมั่นคงในจิตใจเนื่องจากรู้ความต้องการ รู้นิสัยใจคอ ข้อดีข้อบกพร่องของตนเอง วัยรุ่นที่รู้สึกตัวตนเองไม่มีเสน่ห์ เรียนไม่เก่ง ฐานะยากจน ครอบครัวแตกแยก มีความนับถือตนเองในระดับต่ำ เป็นปัจจัยสำคัญให้วัยรุ่นแสดงออกถึงพฤติกรรมในการต่อต้านสังคมในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ความก้าวร้าว ซึมเศร้า ติดสุรายาเสพติด รวมถึงการฆ่าตัวตาย แต่ถ้าวัยรุ่นเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าของตนเอง เขาก็จะเต็มไปด้วยพลังสร้างสรรค์ในการทำสิ่งดีงาม

ปัทมिता รัตนจิระพงศ์ (2560) (ได้อ้างถึง ประยูรศรี มณีสร, 2532) ได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้

1. พัฒนาการทางกาย (Physical Development) ความเจริญเติบโตของร่างกายในวัยรุ่นจะเริ่มช้าลง รูปร่างเข้าสัดส่วนของผู้ใหญ่ ความเจริญเติบโตทางส่วนสูงใกล้จะสิ้นสุด โดย

เพศชายจะมีหนวดเคราและมีเสียงห้าว ส่วนเพศหญิงจะมีสะโพกที่ผาย ทรวงอกมีขนาดใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ และมีเสียงแหลมเล็ก

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ (Emotional Development) มีการแสดงความรู้สึกที่รุนแรง และเปิดเผย โดยจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในบางครั้งก็มีอารมณ์เศร้าหดหู่ รวมถึงมีความสงสัยอยู่ตลอดเวลา และอารมณ์รุนแรงไม่ยอมใครง่าย ๆ บางคนอาจจะเป็นคนโอบอ้อมอารีชอบช่วยเหลือและบางครั้งจะเป็นคนเห็นแก่ตัว และมีการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับผู้ใหญ่อยู่เสมอ

3. พัฒนาการทางด้านสังคม (Social Development) โดยทั่วไปสังคมของในวัยนี้มีเหตุผลในการคบเพื่อน โดยการคบเพื่อนที่ตนถูกใจ ได้แก่ มีบุคลิกภาพคล้ายกับตนเอง รวมถึงมีความสนใจเหมือนตนเอง เป็นต้น

4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา (Mental Development) สติปัญญาและความสามารถทางสมองของวัยนี้จะมีการพัฒนาเกือบเต็มที่ โดยมีความจำ มีสมาธิ และมีการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น รวมถึงมีความสามารถที่เพิ่มขึ้นในอีกหลายด้าน มีทัศนคติต่อบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี สามารถใช้ความคิดได้อย่างมีเหตุผล และรู้จักการสังเกต

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ พัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลาง แบ่งได้ 4 ด้าน คือ พัฒนาการทางกายร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก มีรูปร่างส่วนต่าง ๆ เริ่มใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ การเจริญเติบโตทางส่วนสูงค่อย ๆ สิ้นสุดลง พัฒนาการทางอารมณ์ มักมีอารมณ์ที่รุนแรง มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ต้องการความสนใจจากคนรอบข้าง ต้องการอิสระ พัฒนาการทางสังคม กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยนี้มาก และมักคบเพื่อนต่างเพศ พัฒนาการทางสติปัญญา รู้จักสังเกต ความใฝ่รู้ใฝ่ลอง มีความกระตือรือร้นต่อสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น

พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง

ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร (2530) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลางนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และความนึกคิด โดยวัยนี้มีความสนใจเพื่อหาเอกลักษณ์ของตนเอง และจะมีพฤติกรรมที่ชอบอิสระ การเป็นตัวของตัวเอง มีค่านิยมและทัศนคติของตนเอง รวมถึงการวางแผนในอนาคต

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง นั้นมีความคิดลึกซึ้ง และหันมาหาเอกลักษณ์ของ

ตนเองเพื่อแสดงความเป็นตนเอง วัยนี้จะยอมรับสภาพทางด้านร่างกาย ภาวลักษณะของตนเอง ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน และการคบเพื่อน

วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14 - 16 ปี มีพฤติกรรมระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ โดยในวัยนี้วัยรุ่นจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายตนเอง มีความคิดที่ลึกซึ้ง รวมถึงต้องการหาเอกลักษณ์และอุดมการณ์ของตนเอง (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547; พนม เกตุมาน, 2550)

พนม เกตุมาน (2561) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง ในช่วงอายุ 14 - 16 ปี เอกลักษณ์เริ่มปรากฏ รู้ว่าตนเองชอบอะไร ถนัดทางไหน เลือกรับกิจกรรมหรือการเรียนที่ตรงกับความต้องการของตนเอง มีความคิดที่ลึกซึ้ง รู้ว่าตนเองมีความพึงพอใจทางเพศแบบใด

สุริยเดว ทรีปาตี (2555) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนกลางไว้ว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลาง ในช่วงอายุ 14 - 16 ปี คือช่วงที่วัยรุ่นจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายตนเอง มีความคิดที่ลึกซึ้ง (abstract) จึงหันมาหาเอกลักษณ์และอุดมการณ์ของตนเอง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536) (อ้างถึงใน มนัส ยอดดำ, 2539) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ดังนี้ พฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น กิจกรรมที่นักเรียนชอบและสนใจที่จะทำในเวลาว่างมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมบันเทิง และอ่านหนังสือ กิจกรรมที่ทำตอนอยู่ที่โรงเรียน คือ กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมที่ทำหลังเลิกเรียน คือ การพูดคุยกับเพื่อน ประเภทของกิจกรรมกีฬาที่นักเรียนชื่นชอบ คือ ชีจักรยาน, วายน้ำ, แบดมินตัน, ฟุตบอล, กิจกรรมต่อสู้ป้องกันตัว และวอลเลย์บอล

มนัส ยอดดำ (2539) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างและความต้องการกิจกรรมในเวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า กิจกรรมในยามว่างที่นักเรียนชอบทำมากในขณะที่อยู่โรงเรียน คือ พูดคุยกับเพื่อน ส่วนกิจกรรมในยามว่าง ที่นักเรียนชอบทำมากหลังเวลาโรงเรียนเลิก คือ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ในวันหยุดราชการนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่าง ดูโทรทัศน์ และ ฟังเพลง เล่นเกมวิดีโอ เกมคอมพิวเตอร์ ทัศนศึกษาและกิจกรรมกีฬา ได้แก่ บาสเกตบอล, ฟุตบอล, เทนนิส, วายน้ำ, ปิงปอง, แบดมินตัน และศิลปะป้องกันตัว หรือ ยูโด โดยปัญหาในการใช้เวลาว่างส่วนมาก คือ มีสถานที่ไม่เพียงพอ และกิจกรรมไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจและต้องการ

Murphy (1981) ได้ศึกษาทฤษฎีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง มีอยู่ 5 ลำดับ ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมเบื้องต้น เป็นขั้นแรกของมนุษย์ในการสังเกตเพื่อการเรียนรู้

2. การสังเกตพฤติกรรมโดยการบันทึกข้อมูล เป็นขั้นที่ 2 เช่น การจดจำสิ่งต่างๆ

3. การทดลองสมมุติฐาน เป็นขั้นที่ 3 เช่น การลองผิดลองถูก เพื่อเป็นการเรียนรู้พฤติกรรม

4. ทฤษฎีรวม เป็นแหล่งรวมพฤติกรรมต่างๆ ที่มีมาตั้งแต่เบื้องต้น

5. ทฤษฎีหลัก เป็นขั้นตอนสุดท้ายของพฤติกรรม คือการนำไปใช้ซึ่งพฤติกรรมที่ดี

Bozhenko (1990) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ว่า การใช้เข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเมืองโวกอร์คองส์ ประเทศรัสเซีย ผลการสำรวจพบว่า กิจกรรมที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ การดูโทรทัศน์

Cordes and Ibrahim (1996) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า อันดับกิจกรรมที่เป็นที่นิยมและกิจกรรมที่วัยรุ่นในประเทศอเมริกาอยากเข้าร่วมและอยากลองทำ คือ กิจกรรมที่นิยม คือ บาสเกตบอล วายน้ำ การสังสรรค์ อัตราการเข้าร่วมอันดับหนึ่งถือการสังสรรค์ รองลงมา คือ การเข้าชมกีฬา และบาสเกตบอล ส่วนกิจกรรมที่วัยรุ่นอยากลองและต้องการเข้าร่วม คือ การขี่ม้า การเล่นเจตสกี และกีฬาทางอากาศ

Gratton (1996) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นที่มี อายุ 16 ปี และอายุมากกว่า 16 ปีขึ้นไป ในประเทศอังกฤษ จำนวน 20,000 คน พบว่า อันดับที่หนึ่ง คือ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่บ้าน ซึ่งกิจกรรมที่นิยม คือ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และกิจกรรมด้านกีฬา คือการเดิน

Russell (1996) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลจากเพื่อนๆ และครอบครัว เมื่อชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวสมบูรณ์ จะส่งผลถึงประเภทของการใช้เวลาว่าง หรือเรียกได้ว่าความสัมพันธ์ส่วนบุคคลภายในชุมชน

Silvan and Robertson (1996) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเยาวชนในประเทศฮ่องกง จากผลการสำรวจพบว่า กิจกรรมที่เยาวชนเข้าร่วมมากที่สุด คือ การดูโทรทัศน์ รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬาในเพศชาย และการอ่านหนังสือในเพศหญิง

Fletcher (2003) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า การตัดสินใจ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนวัยรุ่นตอนกลาง จำนวน 147 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมกับชมรมยิ่งมากจะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นและไม่พบการเข้าร่วมการเล่นกีฬาจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางจิตสังคมที่เพิ่มมากขึ้นความสัมพันธ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางโบสถ์กับข้อบ่งชี้ของการปรับตัวใดๆ รวมทั้งกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน ซึ่งสรุปคือ การคัดเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่าง มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาทักษะและความสามารถทางจิตสังคมเกิดจากกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน

Besa (2015) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างสำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้เวลาว่างและศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างสำหรับนักเรียนโรงเรียนมัธยม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความแตกต่างกันตามระดับความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการใช้เวลาว่าง โดยมีความแตกต่างระหว่างเพศในแง่ของจำนวนเวลาว่าง เพศชายส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างกับเพื่อน และมีเวลาว่างมากกว่าเพศหญิง เมื่อเทียบกับเพศหญิง และเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างกับครอบครัว

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปพฤติกรรมของวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้ เป็นช่วงที่ยอมรับสภาพร่างกาย ที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาวได้แล้ว ในวัยนี้ จะเริ่มมีความคิดที่ลึกซึ้ง มีอุดมการณ์ทางความคิด หาเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อหาความเป็นตัวเอง มีทัศนคติและค่านิยมของตนเอง ชอบที่จะเอาชนะ

ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เดิมใช้ชื่อว่าโรงเรียนประชานิเวศน์ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 ภายในบริเวณหมู่บ้านประชานิเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยเริ่มจากระดับอนุบาลและประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล 2 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

ต่อมาในปี พ.ศ.2536 ได้เปิดขยายโอกาสทางการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3 โดยขยายพื้นที่เพิ่มเติม และได้มีการก่อสร้างอาคาร 5 ชั้น ของมัธยมศึกษาชั้น สร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ.2538

ปีการศึกษา 2540 ได้เปิดขยายการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 และ สร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2544 ต่อมากรุงเทพมหานครได้มีประกาศ เรื่อง กำหนดเปิด

โรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2547 สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิและโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ จึงมีผลทำให้โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์แยกออกจากโรงเรียนประชานิเวศน์ตั้งแต่วันที่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นมา

ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ย้ายสังกัดเปลี่ยนมาเป็นสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อีกครั้งหนึ่ง

ปัจจุบันโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์เปิดทำการเรียนการสอน 2 ระดับ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์, 2563)

ปรัชญา

มุ่งมั่นพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ อชฺ ฺเชว กิจฺจปาตปโป To intensively develop to be excellent

เอกลักษณ์

วิชาการดี กิจกรรมเด่น

อัตลักษณ์

มารยาทดี มีจิตอาสา

วิสัยทัศน์

โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ยุคใหม่ ก้าวทันเทคโนโลยี มีความรู้คู่คุณธรรม ก้าวนำประชาคมอาเซียน

พันธกิจ

1. เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษามุ่งสู่ความเป็นสากล
2. สร้างโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. พัฒนาและปรับปรุงแผนการเรียนโดยเน้นคุณธรรมนำความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงาน
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนรู้
5. เพิ่มขีดความสามารถของครู นักเรียน ด้านความรู้ ทักษะ ความทันสมัย ผลสัมฤทธิ์ และภาษาต่างประเทศ
6. จัดการศึกษาเพื่อการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (AEC)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

Bassi and Delle Fave (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนิตาเลียน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการพัฒนาบทบาทของความสัมพันธ์ ประสบการณ์ และจิตวิทยาของวัยรุ่น ผลคือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่วัยรุ่นเข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬา งานอดิเรก และการอ่านหนังสือ

Meery (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นเกาหลีเป็นการสำรวจบทบาทของความเครียดในชีวิตประจำวันและความเครียดเหล่านี้มีผลกระทบต่อการใช้เวลาว่าง ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะใช้เวลาไปกับงานที่โรงเรียน กิจกรรมการใช้เวลาว่างเป็นเรื่องหลักของพวกเขา การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่ดีนั้นต้องทำให้ความเครียดน้อยลง หรือลดลง

Saleri (2007) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการใช้เวลาว่างและกิจกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาร้อยละ 78.6 มี เวลาว่างถึง 3-5 ชั่วโมง ต่อ 1 วัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีเวลาว่างในช่วงเย็นและค่ำ และนักศึกษากลุ่มใหญ่ให้ความสำคัญในการใช้เวลาว่างกับเพื่อน การฟังเพลง ดูโทรทัศน์และเล่นคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 62.5 และเหตุผลของการไม่เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาเนื่องจาก งานยุ่ง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ความเกียจคร้าน ปัญหาทางการเงิน และข้อจำกัดทางด้านร่างกาย

Alexandra (2013) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของกิจกรรมในวัยเด็กกับกิจกรรมในการใช้เวลาว่างและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนันทนาการของนักศึกษาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมกลางแจ้งและในร่มอาจมีผลต่อการเลือกในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการใช้เวลาว่าง และพบว่าในวัยเด็กและวัยรุ่นปัจจุบัน มีตัวเลือกการพักผ่อนที่แตกต่างกัน ในช่วงวัยเด็กกิจกรรมที่เลือกบ่อยที่สุด คือ การดูทีวี/ภาพยนตร์, การเล่นกลางแจ้ง และการเล่นกับสัตว์ ส่วนสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมผู้ใหญ่กิจกรรมที่เลือกบ่อยที่สุด คือ การใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต, ฟัง/เล่นเพลง และดูทีวี/ภาพยนตร์

Meiai, Shiyi, and Yan (2018) ได้ศึกษาเรื่อง กิจกรรมนันทนาการและแรงจูงใจในการใช้เวลาว่างของคนจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบของกิจกรรมนันทนาการในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของคนจีน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนันทนาการที่นิยมมากที่สุด สามอันดับแรกของคนจีน ได้แก่ การท่องอินเทอร์เน็ต การดื่มชา การพูดคุย และ การเดินทาง ตามลำดับ รองลงมา คือ การดูภาพยนตร์ทีวี และการดูหนัง เล่นในสวนสาธารณะ โดยกิจกรรมที่มีการเข้าร่วมเท่ากัน คือ การไปเยี่ยมญาติ

และเพื่อน และกิจกรรมกีฬา อย่างมีนัยสำคัญ และ กิจกรรมนันทนาการที่นักศึกษานิยม สามอันดับแรก ได้แก่ การท่องอินเทอร์เน็ต การสื่อสารข้อความโทรศัพท์มือถือ กิจกรรมกีฬา และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจในการใช้เวลาว่าง ของ อายุ และรายได้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มอายุ และรายได้ อีกทั้ง อายุไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการมีส่วนร่วมในการใช้เวลาว่าง และแรงจูงใจในยามว่าง อีกทั้งคนจีนมากกว่าครึ่ง มีการเข้าร่วมในการใช้เวลาว่างโดยใช้กิจกรรมนันทนาการ สามครั้ง หรือ น้อยกว่านั้นในแต่ละสัปดาห์

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปงานวิจัยในต่างประเทศไว้ดังนี้ งานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นการวิจัยแบบสำรวจ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในรูปแบบต่างๆ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลรูปแบบการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลและผลการวิจัยต่างๆ มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

งานวิจัยในประเทศ

สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ส่วนมากชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ชอบร้องเพลง เล่นดนตรี รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ชอบเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า และรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ชอบเล่นกีฬาแบดมินตัน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างมากที่สุดคือ ความชอบ ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างนั้น ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษา, เงินหรือค่าใช้จ่ายรายเดือน, สถานภาพทางครอบครัว มีผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 เพศ, อายุ, เงินค่าใช้จ่ายรายเดือน มีผลต่อรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 เพศ และเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนมีผลต่อรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1

สมชาย ไวยากรณ์ (2549) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่นชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก

กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนันทนาการที่วัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ปฏิบัติบ้าง จากกิจกรรมเกมและกีฬา, ศิลปหัตถกรรม, งานอดิเรก, ดนตรีและเพลง, การอ่านการเขียนการพูด, การท่องเที่ยว และ กิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน และ วัยรุ่นที่มีเพศ, มีอายุ และอาศัยอยู่ในชุมชน ต่างกัน มีการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

พันธิภา ผานิล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเข้าร่วมใช้เวลาว่างที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมสร้างสรรค์ คือ ร้องเพลง และวาดภาพ กิจกรรมนอกสถานที่ คือ ทัศนศึกษา นอกสถานที่ และค่ายพักแรม กิจกรรมกีฬา คือ การวิ่ง ส่วนความต้องการมากที่สุดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่างของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คือ ต้องการด้านบรรยากาศที่เป็นมิตรและผ่อนคลาย มีกิจกรรมที่หลากหลาย และต้องการมีอิสระในการคิดการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนปัจจัยทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับ โดยเฉลี่ยรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมตั้งแต่ชั้นปีของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ และ กิจกรรมกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

อรรณอลันซ์ เพชรทองคำ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก มี 5 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ของนักเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การเลียนแบบครูในการใช้เวลาว่าง การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาว่าง ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และมโนภาพแห่งตน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นที่ศึกษา ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 4-6 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดทำปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า มี 4 ปัจจัย โดยเรียงจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปสู่ปัจจัยส่งผลน้อยสุด ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาว่าง ความคาดหวังของผู้ปกครอง รายได้ของนักเรียน และการคาดหวังของผู้ปกครอง

ศักดิ์ภัทร์ เณลิมพุดมพิงศ์ และ ภูษงค์ รุ่งอินทร์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสุขของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างที่ก่อให้เกิดความสุขมากที่สุดคือการดูโทรทัศน์ เล่นคอมพิวเตอร์ และการอ่านหนังสือ โดยคิดเป็นร้อยละ 27.0 22.1 และ 11.5 ตามลำดับ ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนิสิต คือเรียนหนัก คิดเป็นร้อยละ 29.1 ปัจจัยต่อมาคือ ขาดแคลนเงิน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ในส่วนผลความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เวลาว่างกับความสุข การใช้เวลาว่างที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อระดับความสุขของนิสิต ผลการวิจัยระดับความสุขพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair) เป็นลำดับแรก ร้อยละ 50.0 ปัจจัยที่ส่งผลให้นิสิตเกิดความสุขพบว่าปัจจัยในด้านการเรียน ด้านครอบครัว และด้านสุขภาพ ซึ่งมีผลต่อระดับความสุขที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และพบว่า นิสิตมีความต้องการเรื่องทุนการศึกษาเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 23.3 ลำดับต่อมา คือการให้บริการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 19.4

กิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสม มี 2 ปัจจัย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มี 7 ปัจจัย คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคต และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ตามลำดับ และปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 63.40

สราวุธ ชัยวิจิต (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ดูโทรทัศน์ , รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้องเพลง/เล่นดนตรี , รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ การพบปะสังสรรค์ , รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ออกกำลังกาย ซึ่งภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการใช้เวลามีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจตามลำดับ โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ทุกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เจเนอเรชันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เจเนอเรชันต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เสน่ห์ ใจเอื้อย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อนันทนาการมากที่สุดโดยปฏิบัติเป็นประจำ และปฏิบัติบ้างในการเล่นแบดมินตัน ปฏิบัติบางครั้งในการเล่นบาสเกตบอล และไม่เคยปฏิบัติในการเล่นตะกร้อ ในด้านงานอดิเรกมากที่สุดโดยปฏิบัติเป็นประจำในการเล่นอินเทอร์เน็ต ปฏิบัติบ้างในการทำอาหาร ปฏิบัติบางครั้งในการปลูกต้นไม้ และไม่เคยปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์ ในด้านการท่องเที่ยวและทัศนศึกษามากที่สุดโดยปฏิบัติเป็นประจำและปฏิบัติบ้างในการชมและซื้อของที่ระลึก ปฏิบัติเป็นบางครั้งในการชมพิพิธภัณฑ์ และไม่เคยปฏิบัติเลยคือไปการเที่ยวสวนสนุก ในด้านวรรณกรรม (อ่าน พุด เขียน) มากที่สุดโดยปฏิบัติเป็นประจำคือพุดคุยโทรศัพท์ ปฏิบัติบางครั้งในการอ่านหนังสือต่าง ๆ และไม่เคยปฏิบัติเลยในการเขียนบันทึกประจำวัน

จันทนา เอี่ยมส่วง และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีจำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์อยู่ในช่วง 20 – 26 ชั่วโมง มีแหล่งทุนที่ใช้ในการศึกษาจากผู้ปกครอง และกลุ่มนักศึกษส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน คือ เล่นอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน คือ ฟังเพลง พฤติกรรมการใช้เวลาว่างในกิจกรรมเพื่อสุขภาพ คือ วิ่ง พฤติกรรมการใช้เวลาว่างในกิจกรรม คือ ต้องการความเพลิดเพลิน/บันเทิง และนักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆในเวลาร่วมกับเพื่อน และนักศึกษากลุ่มใหญ่ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในภาพรวมทั้ง 5 ปัจจัย อยู่ในระดับ มาก โดยปัจจัยทางเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลปัจจัยทางบ้านที่พักอาศัย และปัจจัยทางมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

พัชรภรณ์ ทัทมาลี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต คือ การที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถใช้เวลาว่างในระหว่างปิดภาคเรียนทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์และส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะชีวิตมากขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมในบ้าน และกิจกรรมนอกบ้าน นอกจากนี้การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งจากการศึกษาวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อายุ เพศ รายได้ของครอบครัว และเกรดเฉลี่ย เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปงานวิจัยในประเทศไว้ดังนี้ งานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่เป็นการวิจัยแบบสำรวจ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นในรูปแบบต่างๆ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลรูปแบบการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลา ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลและผลการวิจัยต่างๆ มาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 684 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 255 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 214 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน (โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 252 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยใช้ระดับชั้นที่ศึกษาเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ทั้งหมด 684 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับชั้น ดังนี้
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 255 คน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนจำนวน 214 คน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 215 คน
2. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane, 1967) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 252 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 4} = \frac{255 \times 100}{648}$$

$$= 37.4\%$$

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 5} = \frac{214 \times 100}{648}$$

$$= 31.2\%$$

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 6} = \frac{215 \times 100}{648}$$

$$= 31.4\%$$

ขั้นตอนต่อไปจะได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 4} = \frac{37.4 \times 252}{100}$$

$$= 94 \text{ คน}$$

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 5} = \frac{31.2 \times 252}{100}$$

$$= 79 \text{ คน}$$

$$\text{มัธยมศึกษาปีที่ 6} = \frac{31.4 \times 252}{100}$$

$$= 79 \text{ คน}$$

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 94 คน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนจำนวน 79 คน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 79 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	รวม		
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	255 คน	94 คน	37.4
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	214 คน	79 คน	31.2
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	215 คน	79 คน	31.4
รวม	684 คน	252 คน	100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือออกเป็น 1 เครื่องมือ ดังนี้

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ที่สร้างโดย สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) และนำมาปรับใช้ให้เข้ากับความมุ่งหมายของการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) จำนวน 5 ข้อ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ระยะเวลา และ ที่อยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 4 ข้อ โดยแบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างออกเป็น 4 รูปแบบ คือ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมใช้เวลาว่าง จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบ Rating Scale โดยมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ มากที่สุด (4 คะแนน) มาก (3 คะแนน) น้อย (2 คะแนน) และ ไม่มีเลย (1 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	ระดับคะแนน 4
มาก	ให้คะแนน	ระดับคะแนน 3
น้อย	ให้คะแนน	ระดับคะแนน 2
ไม่มีเลย	ให้คะแนน	ระดับคะแนน 1

เกณฑ์การแปลผล

ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยจะใช้วิธีการคำนวณหาช่วงกว้างระหว่างชั้นตามหลักการค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{(4-1)}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

นำมาหาเกณฑ์เฉลี่ยของระดับแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประสานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร สามารถกำหนดได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง ไม่มีเลย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้เวลาร่วม และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม เพื่อกำหนดนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบวัดที่พัฒนาและสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมาเรียบเรียงไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ช่วยพิจารณาตรวจสอบ หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ซึ่งแบ่งเครื่องมือออกเป็น 1 รูปแบบ คือ

3.1 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประสานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีจำนวน 24 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเชื่อมั่นเชิงเนื้อหา (Reliability) หลังจากที่ได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try out) จำนวน 30 ชุด กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient Alpha)ของ Cronbach (1990) โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.826

ขั้นตอนที่ 5 นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแบบสอบถามขั้นสุดท้าย และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมที่นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถาม ที่ใช้จริงนั้นมีคุณภาพทั้งด้านความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

ขั้นตอนที่ 6 แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับการทำวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีหมายเลขรับรอง คือ SWUEC/X/G-417/2563 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2564

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2564 - เมษายน พ.ศ.2564
3. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) กับ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. หาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามโดยใช้ค่าT-Test และF-Test ในการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง และระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้สูตร IOC (The Index of Item Objective Congruence)

1.2 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีของ Cronbach (1990)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยในการวิจัย

2.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency)

2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2.5 ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi – Square)

2.6 T – Test

2.7 F – Test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่างๆดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าสถิติทดสอบไคส์-สแควร์ (Chi-Square Test)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง
MS	แทน	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย
df	แทน	องศาอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ T
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ F
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาวางกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) ของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	122	48.41
หญิง	130	51.59
รวม	252	100
2. ระดับชั้นการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	94	37.30
มัธยมศึกษาปีที่ 5	79	31.35
มัธยมศึกษาปีที่ 6	79	31.35
รวม	252	100
3. รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)		
น้อยกว่า 2,000 บาท	21	8.33
2,001 – 4,000 บาท	113	44.84
4,001 – 6,000 บาท	103	40.87
6,001 – 8,000 บาท	12	4.76
มากกว่า 8,000 บาท	3	1.20
รวม	252	100
4. ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาวางในกิจกรรมต่างๆ)		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	28	11.11
1 – 2 ชั่วโมง	216	85.71
2 – 3 ชั่วโมง	8	3.18

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล)	จำนวน	ร้อยละ
4. ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลารว่างในกิจกรรมต่างๆ)(ต่อ)		
3 – 4 ชั่วโมง	0	0
4 ชั่วโมงขึ้นไป	0	0
รวม	252	100
5. ที่อยู่อาศัย		
บ้านเดี่ยว	30	11.90
คอนโดมิเนียม	50	19.84
แฟลต/อพาร์ทเมนต์	100	39.68
ทาวน์เฮาส์	48	19.05
อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว	24	9.53
รวม	252	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 252 คน จำแนกข้อมูลรายได้ดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 51.59 เป็นเพศชาย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 48.41

ระดับชั้นการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 รองลงมาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.35

รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) ส่วนใหญ่มีรายได้ 2,001 – 4,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 44.84 , รายได้ 4,001 – 6,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 40.87 , รายได้น้อยกว่า 2,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 , รายได้ 6,001 – 8,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และสุดท้ายคือ รายได้มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาวางในกิจกรรมต่างๆ) ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาการใช้เวลาวาง 1 – 2 ชั่วโมง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมามีช่วงเวลาการใช้เวลาวางน้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และ 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.18 ตามลำดับ

ที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 , ทาวน์เฮาส์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 , บ้านเดี่ยว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และสุดท้ายอาศัยอยู่อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.53 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน		
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	14	5.56
ดูโทรทัศน์	27	10.71
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	37	14.68
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	40	15.87
อ่านหนังสือ	74	29.37
เล่นอินเทอร์เน็ต	60	23.81
ทำอาหาร	0	0
ปลูกต้นไม้	0	0
อื่นๆ	0	0
รวม	252	100
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์		
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	59	23.41
วาดภาพ	19	7.54
เย็บปักถักร้อย	17	6.75
ถ่ายภาพ	104	41.27

ตาราง 3 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ (ต่อ)		
เต้นรำ	50	19.84
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	2	0.79
อื่นๆ	1	0.40
รวม	252	100
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่		
พบปะสังสรรค์	17	6.75
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	78	30.95
ชมภาพยนตร์	50	19.84
ชมคอนเสิร์ต	27	10.71
ทานอาหารนอกบ้าน	16	6.35
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	24	9.52
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	16	6.35
ไปสวนสนุก	12	4.76
ชมการแข่งขันกีฬา	7	2.78
ไปสวนสัตว์	5	1.99
ไปห้องสมุด	0	0
อื่นๆ	0	0
รวม	252	100
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ		
ฟุตบอล	34	13.49
บาสเกตบอล	36	14.29
แบดมินตัน	76	30.16

ตาราง 3 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)		
ว่ายน้ำ	37	14.68
โบว์ลิ่ง	25	9.92
เทนนิส (ปีนป่อง)	15	5.95
เทนนิส	0	0
วอลเลย์บอล	9	3.57
แอโรบิก	9	3.57
วิ่งเหยาะ (Jogging)	0	0
ปั่นจักรยาน	0	0
ฟุตบอล	11	4.37
อื่นๆ	0	0
รวม	252	100

จากตารางที่ 3 พบว่า รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ จำแนกตามรายรูปแบบได้ดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 29.37 รองลงมา คือ เล่นอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 23.81 และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 15.87 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ ถ่ายภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมา คือ ร้องเพลง / เล่นดนตรี คิดเป็นร้อยละ 23.41 และเต้นรำ คิดเป็นร้อยละ 19.84 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า คิดเป็นร้อยละ 30.95 รองลงมา คือ ชมภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.84 และชมคอนเสิร์ต คิดเป็นร้อยละ 10.71 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ไปสวนสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 1.99 ตามลำดับ

4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 30.16 รองลงมา คือ ว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 14.68 และบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ วอลเลย์บอล และแอโรบิก คิดเป็นร้อยละ 3.57 เท่ากัน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความสะดวกในการเดินทาง	2.58	0.75	มาก
2. ความชอบ / ความสนใจ	3.67	0.55	มากที่สุด
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน	3.37	0.73	มากที่สุด
4. ค่าใช้จ่าย	3.05	1.13	มาก
5. วันปกติ	3.13	1.05	มาก
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ	3.09	0.84	มาก
7. เวลาในการเข้าร่วม	3.31	0.89	มากที่สุด
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง	3.55	0.68	มากที่สุด
9. สภาพภูมิอากาศ	3.80	0.50	มากที่สุด
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม	3.32	0.94	มากที่สุด
11. ความปลอดภัย	3.68	0.63	มากที่สุด
12. ความพร้อมทางจิตใจ	2.58	0.83	มาก
13. ความพร้อมทางร่างกาย	2.56	0.73	มาก
14. ราคาอุปกรณ์	3.46	0.73	มากที่สุด
15. การให้บริการ	3.32	0.77	มากที่สุด
รวม	3.36	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยเรื่องสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.68$) และปัจจัยเรื่องความชอบ / ความสนใจ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนลำดับสุดท้ายในระดับมาก คือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 2.56$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (T-test) ดังปรากฏในตารางที่ 5 และใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test) ดังปรากฏในตารางที่ 6-9

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ความสะดวกในการเดินทาง	ชาย	122	2.62	0.75	.980	.328
	หญิง	130	2.53	0.74		
2. ความชอบ / ความสนใจ	ชาย	122	3.66	0.56	-.076	.939
	หญิง	130	3.67	0.55		
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน	ชาย	122	3.29	0.83	-1.745	.082
	หญิง	130	3.45	0.61		
4. ค่าใช้จ่าย	ชาย	122	2.87	1.29	-2.469*	.014
	หญิง	130	3.22	0.92		
5. วันปกติ	ชาย	122	3.04	1.11	-1.315	.190
	หญิง	130	3.22	0.99		
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ	ชาย	122	3	0.8	-1.599	.111
	หญิง	130	3.17	0.87		
7. เวลาในการเข้าร่วม	ชาย	122	3.25	0.94	-1.026	.306
	หญิง	130	3.36	0.85		
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง	ชาย	122	3.47	0.78	-1.824	.069
	หญิง	130	3.62	0.56		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
9. สภาพภูมิอากาศ	ชาย	122	3.8	0.56	-1.199	.842
	หญิง	130	3.81	0.43		
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม	ชาย	122	3.21	1.01	-1.718	.087
	หญิง	130	3.42	0.85		
11. ความปลอดภัย	ชาย	122	3.68	0.66	.043	.966
	หญิง	130	3.68	0.6		
12. ความพร้อมทางจิตใจ	ชาย	122	2.64	0.85	1.114	.266
	หญิง	130	2.52	0.8		
13. ความพร้อมทางร่างกาย	ชาย	122	2.61	0.73	.996	.320
	หญิง	130	2.52	0.72		
14. ราคาอุปกรณ์	ชาย	122	3.39	0.84	-1.497	.136
	หญิง	130	3.53	0.61		
15. การให้บริการ	ชาย	122	3.25	0.85	-1.502	.135
	หญิง	130	3.39	0.69		
โดยรวม	ชาย	122	3.18	0.38	3.674	.056
	หญิง	130	3.27	0.35		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ค่าใช้จ่าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นการศึกษาต่างกัน (n=252)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ความสะดวกในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.414	2	1.207	2.191	.114
ภายในกลุ่ม	137.153	249	.551		
รวม	139.567	251			
2. ความชอบ / ความสนใจ					
ระหว่างกลุ่ม	.109	2	.054	.178	.837
ภายในกลุ่ม	75.891	249	.305		
รวม	76.000	251			
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	3.854	2	1.927	3.725*	.025
ภายในกลุ่ม	128.825	249	.517		
รวม	132.679	251			
4. ค่าใช้จ่าย					
ระหว่างกลุ่ม	11.817	2	5.909	4.814*	.009
ภายในกลุ่ม	305.612	249	1.227		
รวม	317.429	251			
5. วันปกติ					
ระหว่างกลุ่ม	8.377	2	4.189	3.887*	.022
ภายในกลุ่ม	268.302	249	1.078		
รวม	276.679	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ					
ระหว่างกลุ่ม	9.042	2	4.521	6.659*	.002
ภายในกลุ่ม	169.038	249	.679		
รวม	178.079	251			
7. เวลาในการเข้าร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	18.133	2	9.066	12.449*	.000
ภายในกลุ่ม	181.339	249	.728		
รวม	199.472	251			
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.932	2	1.466	3.216*	.042
ภายในกลุ่ม	113.497	249	.456		
รวม	116.429	251			
9. สภาพภูมิอากาศ					
ระหว่างกลุ่ม	.842	2	.421	1.712	.183
ภายในกลุ่ม	61.237	249	.246		
รวม	62.079	251			
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม					
ระหว่างกลุ่ม	6.895	2	3.448	4.017*	.019
ภายในกลุ่ม	213.708	249	.858		
รวม	220.603	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
11. ความปลอดภัย					
ระหว่างกลุ่ม	5.054	2	2.527	6.700*	.001
ภายในกลุ่ม	93.911	249	.377		
รวม	98.964	251			
12. ความพร้อมทางจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	3.644	2	1.822	2.704	.069
ภายในกลุ่ม	167.769	249	.674		
รวม	171.413	251			
13. ความพร้อมทางร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	2.213	2	1.107	2.121	.122
ภายในกลุ่ม	129.894	249	.522		
รวม	132.107	251			
14. ราคาอุปกรณ์					
ระหว่างกลุ่ม	9.206	2	4.603	9.146*	.000
ภายในกลุ่ม	125.314	249	.503		
รวม	134.520	251			
15. การให้บริการ					
ระหว่างกลุ่ม	4.973	2	2.486	4.300*	.015
ภายในกลุ่ม	143.991	249	.578		
รวม	148.964	251			
โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.289	2	.144	1.073	.343
ภายในกลุ่ม	33.481	249			
รวม	33.770	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับชั้นต่างกัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความปลอดภัย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้(เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)ต่างกัน (n=252)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ความสะดวกในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	8.914	4	2.229	4.213*	.003
ภายในกลุ่ม	130.653	247	.529		
รวม	139.567	251			
2. ความชอบ / ความสนใจ					
ระหว่างกลุ่ม	3.147	4	.787	2.667*	.033
ภายในกลุ่ม	72.853	247	.295		
รวม	76.000	251			
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	12.585	4	3.146	6.471*	.000
ภายในกลุ่ม	120.093	247	.486		
รวม	132.679	251			
4. ค่าใช้จ่าย					
ระหว่างกลุ่ม	19.642	4	4.911	4.073*	.003
ภายในกลุ่ม	297.787	247	1.206		
รวม	317.429	251			
5. วันปกติ					
ระหว่างกลุ่ม	17.047	4	4.262	4.055*	.003
ภายในกลุ่ม	259.631	247	1.051		
รวม	276.679	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ					
ระหว่างกลุ่ม	11.349	4	2.837	4.203*	.003
ภายในกลุ่ม	166.731	247	.675		
รวม	178.079	251			
7. เวลาในการเข้าร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	5.638	4	1.409	1.796	.130
ภายในกลุ่ม	193.834	247	.785		
รวม	199.472	251			
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.984	4	.746	1.624	.169
ภายในกลุ่ม	113.445	247	.459		
รวม	116.429	251			
9. สภาพภูมิอากาศ					
ระหว่างกลุ่ม	2.397	4	.599	2.480*	.045
ภายในกลุ่ม	59.683	247	.242		
รวม	62.079	251			
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม					
ระหว่างกลุ่ม	12.446	4	3.112	3.692*	.006
ภายในกลุ่ม	208.157	247	.843		
รวม	220.603	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
11. ความปลอดภัย					
ระหว่างกลุ่ม	3.012	4	.753	1.939	.105
ภายในกลุ่ม	95.952	247	.388		
รวม	98.964	251			
12. ความพร้อมทางจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	5.941	4	1.485	2.217	.068
ภายในกลุ่ม	165.472	247	.670		
รวม	171.413	251			
13. ความพร้อมทางร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	7.716	4	1.929	3.830*	.005
ภายในกลุ่ม	124.391	247	.504		
รวม	132.107	251			
14. ราคาอุปกรณ์					
ระหว่างกลุ่ม	6.945	4	1.736	3.361*	.011
ภายในกลุ่ม	127.575	247	.516		
รวม	134.520	251			
15. การให้บริการ					
ระหว่างกลุ่ม	15.237	4	3.809	7.036*	.000
ภายในกลุ่ม	133.727	247	.541		
รวม	148.964	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2.028	4	.507	3.945*	.004
ภายในกลุ่ม	31.742	247	.129		
รวม	33.770	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) ต่างกัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , สภาพภูมิอากาศ , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางร่างกาย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลารว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา(ช่วงเวลากการใช้เวลารว่างในกิจกรรมต่างๆ) ต่างกัน (n=252)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ความสะดวกในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	2.177	2	1.089	1.973	.141
ภายในกลุ่ม	137.390	249	.552		
รวม	139.567	251			
2. ความชอบ / ความสนใจ					
ระหว่างกลุ่ม	.310	2	.155	.509	.602
ภายในกลุ่ม	75.690	249	.304		
รวม	76.000	251			
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	3.771	2	1.885	3.642*	.028
ภายในกลุ่ม	128.908	249	.518		
รวม	132.679	251			
4. ค่าใช้จ่าย					
ระหว่างกลุ่ม	5.923	2	2.962	2.367	.096
ภายในกลุ่ม	311.505	249	1.251		
รวม	317.429	251			
5. วันปกติ					
ระหว่างกลุ่ม	4.733	2	2.366	2.167	.117
ภายในกลุ่ม	271.946	249	1.092		
รวม	276.679	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ					
ระหว่างกลุ่ม	.481	2	.240	.337	.714
ภายในกลุ่ม	177.599	249	.713		
รวม	178.079	251			
7. เวลาในการเข้าร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	5.092	2	2.546	3.261*	.040
ภายในกลุ่ม	194.380	249	.781		
รวม	199.472	251			
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	5.167	2	2.583	5.781*	.004
ภายในกลุ่ม	111.262	249	.447		
รวม	116.429	251			
9. สภาพภูมิอากาศ					
ระหว่างกลุ่ม	.322	2	.161	.649	.523
ภายในกลุ่ม	61.757	249	.248		
รวม	62.079	251			
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม					
ระหว่างกลุ่ม	2.763	2	1.381	1.579	.208
ภายในกลุ่ม	217.841	249	.875		
รวม	220.603	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
11. ความปลอดภัย					
ระหว่างกลุ่ม	1.860	2	.930	2.384	.094
ภายในกลุ่ม	97.104	249	.390		
รวม	98.964	251			
12. ความพร้อมทางจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	2.865	2	1.433	2.116	.123
ภายในกลุ่ม	168.548	249	.677		
รวม	171.413	251			
13. ความพร้อมทางร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	1.939	2	.970	1.855	.159
ภายในกลุ่ม	130.168	249	.523		
รวม	132.107	251			
14. ราคาอุปกรณ์					
ระหว่างกลุ่ม	4.360	2	2.180	4.170*	.017
ภายในกลุ่ม	130.160	249	.523		
รวม	134.520	251			
15. การให้บริการ					
ระหว่างกลุ่ม	3.852	2	1.926	3.305*	.038
ภายในกลุ่ม	145.112	249	.583		
รวม	148.964	251			
โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.764	2	.382	2.880	.058
ภายในกลุ่ม	33.006	249	.113		
รวม	33.770	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ที่มีระยะเวลา(ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) ต่างกัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่องญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง, ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยต่างกัน (n=252)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ความสะดวกในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	7.873	4	1.968	3.692*	.006
ภายในกลุ่ม	131.694	247	.533		
รวม	139.567	251			
2. ความชอบ / ความสนใจ					
ระหว่างกลุ่ม	2.105	4	.526	1.759	.138
ภายในกลุ่ม	73.895	247	.299		
รวม	76.000	251			
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	.442	4	.110	.206	.935
ภายในกลุ่ม	132.237	247	.535		
รวม	132.679	251			
4. ค่าใช้จ่าย					
ระหว่างกลุ่ม	9.782	4	2.445	1.963	.101
ภายในกลุ่ม	307.647	247	1.246		
รวม	317.429	251			
5. วันปกติ					
ระหว่างกลุ่ม	8.583	4	2.146	1.977	.099
ภายในกลุ่ม	268.096	247	1.085		
รวม	276.679	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ					
ระหว่างกลุ่ม	5.932	4	1.483	2.128	.078
ภายในกลุ่ม	172.148	247	.697		
รวม	178.079	251			
7. เวลาในการเข้าร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	1.462	4	.366	.456	.768
ภายในกลุ่ม	198.010	247	.802		
รวม	199.472	251			
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง					
ระหว่างกลุ่ม	5.752	4	1.438	3.209*	.014
ภายในกลุ่ม	110.677	247	.448		
รวม	116.429	251			
9. สภาพภูมิอากาศ					
ระหว่างกลุ่ม	.357	4	.089	.357	.839
ภายในกลุ่ม	61.723	247	.250		
รวม	62.079	251			
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม					
ระหว่างกลุ่ม	1.805	4	.451	.509	.729
ภายในกลุ่ม	218.798	247	.886		
รวม	220.603	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
11. ความปลอดภัย					
ระหว่างกลุ่ม	2.128	4	.532	1.357	.250
ภายในกลุ่ม	96.837	247	.392		
รวม	98.964	251			
12. ความพร้อมทางจิตใจ					
ระหว่างกลุ่ม	6.331	4	1.583	2.368	.053
ภายในกลุ่ม	165.082	247	.668		
รวม	171.413	251			
13. ความพร้อมทางร่างกาย					
ระหว่างกลุ่ม	7.080	4	1.770	3.497*	.008
ภายในกลุ่ม	125.027	247	.506		
รวม	132.107	251			
14. ราคาอุปกรณ์					
ระหว่างกลุ่ม	1.095	4	.274	.507	.731
ภายในกลุ่ม	133.425	247	.540		
รวม	134.520	251			
15. การให้บริการ					
ระหว่างกลุ่ม	.420	4	.105	.175	.951
ภายในกลุ่ม	148.544	247	.601		
รวม	148.964	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
โดยรวม					
ระหว่างกลุ่ม	.264	4	.066	.486	.746
ภายในกลุ่ม	33.506	247	.136		
รวม	33.770	251			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานครที่มีที่อยู่อาศัยต่างกัน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติทดสอบไคส์-สแควร์ (Chi-Square Test) ดังปรากฏในตารางที่ 10-14

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	เพศ		χ^2	p
	ชาย	หญิง		
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน				
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	5.7	5.4	4.686	0.455
ดูโทรทัศน์	9.8	11.5		
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	10.7	18.5		
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	14.8	16.9		
อ่านหนังสือ	33.6	25.4		
เล่นอินเทอร์เน็ต	25.4	22.3		
ทำอาหาร	0	0		
ปลูกต้นไม้	0	0		
อื่นๆ	0	0		
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์				
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	24.6	22.3	3.945	0.684
วาดภาพ	8.2	6.9		
เย็บปักถักร้อย	7.4	6.2		
ถ่ายภาพ	40.2	42.3		
เต้นรำ	18	21.5		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	เพศ		χ^2	p
	ชาย	หญิง		
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์(ต่อ)				
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	1.6	0	3.945	0.684
อื่นๆ	0	0.8		
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่				
พบปะสังสรรค์	6.6	6.9	14.293	0.112
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	31.1	30.8		
ชมภาพยนตร์	23.8	16.2		
ชมคอนเสิร์ต	7.4	13.8		
ทานอาหารนอกบ้าน	9	3.8		
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	9	10		
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	4.1	8.5		
ไปสวนสนุก	5.7	3.8		
ชมการแข่งขันกีฬา	3.3	2.3		
ไปสวนสัตว์	0	3.8		
ไปห้องสมุด	0	0		
อื่นๆ	0	0		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ				
ฟุตบอล	12.3	14.6	14.087	0.08
บาสเกตบอล	16.4	12.3		
แบดมินตัน	21.3	38.5		
ว่ายน้ำ	18	11.5		
โบว์ลิ่ง	13.9	6.2		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	เพศ		χ^2	p
	ชาย	หญิง		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)				
เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)	6.6	5.4	14.087	0.08
เทนนิส	0	0		
วอลเลย์บอล	4.1	3.1		
แอโรบิก	2.5	4.6		
วิ่งเหยาะๆ (Jogging)	0	0		
ปั่นจักรยาน	0	0		
ฟุตบอล	4.9	3.8		
อื่นๆ	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และ รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นการศึกษากับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระดับชั้นการศึกษา			χ^2	p
	มัธยม	มัธยม	มัธยม		
	ศึกษาปีที่4	ศึกษาปีที่5	ศึกษาปีที่6		
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน					
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	6.4	7.6	2.5	6.976	.728
ดูโทรทัศน์	13.8	10.1	7.6		
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	11.7	17.7	15.2		
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	18.1	15.2	13.9		
อ่านหนังสือ	25.5	27.8	35.4		
เล่นอินเทอร์เน็ต	24.5	21.5	25.3		
ทำอาหาร	0	0	0		
ปลูกต้นไม้	0	0	0		
อื่นๆ	0	0	0		
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์					
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	16	27.8	27.8	21.116	0.49
วาดภาพ	6.4	8.9	7.6		
เย็บปักถักร้อย	7.4	2.5	10.1		
ถ่ายภาพ	38.3	45.5	40.5		
เต้นรำ	29.8	15.2	12.7		
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	2.1	0	0		
อื่นๆ	0	0	1		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระดับชั้นการศึกษา			χ^2	p
	มัธยม	มัธยม	มัธยม		
	ศึกษาปีที่4	ศึกษาปีที่5	ศึกษาปีที่6		
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่					
พบปะสังสรรค์	6.4	8.9	5.1	28.103	.061
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	25.5	41.8	26.6		
ชมภาพยนตร์	21.3	19	19		
ชมคอนเสิร์ต	10.6	5.1	16.5		
ทานอาหารนอกบ้าน	3.2	7.6	8.9		
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	7.4	7.6	13.9		
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	8.5	5.1	5.1		
ไปสวนสนุก	7.4	3.8	2.5		
ชมการแข่งขันกีฬา	6.4	1.3	0		
ไปสวนสัตว์	3.2	0	2.5		
ไปห้องสมุด	0	0	0		
อื่นๆ	0	0	0		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ					
ฟุตบอล	17	10.1	12.7	16.280	.434
บาสเกตบอล	12.8	20.3	10.1		
แบดมินตัน	27.7	24.1	39.2		
ว่ายน้ำ	13.8	17.7	12.7		
โบว์ลิ่ง	10.6	6.3	12.8		
เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)	6.4	8.9	2.5		
เทนนิส	0	0	0		
วอลเลย์บอล	2.1	3.8	5.1		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระดับชั้นการศึกษา			χ^2	p
	มัธยม	มัธยม	มัธยม		
	ศึกษาปีที่4	ศึกษาปีที่5	ศึกษาปีที่6		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)					
แอโรบิก	4.3	5.1	3.6	16.280	.434
วิ่งเหยาะ (Jogging)	0	0	0		
ปั่นจักรยาน	0	0	0		
ฟุตบอล	5.3	3.8	3.8		
อื่นๆ	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้น การศึกษากับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ พบว่า ระดับชั้นการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน รูปแบบกิจกรรม สร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และ รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
ของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)					χ ²	p
	น้อยกว่า 2,000 บาท	2,001- 4,000บาท	4,001- 6,000บาท	6,001- 8,000บาท	มากกว่า 8,000 บาท		
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน							
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	9.5	6.2	4.9	0	0	18.076	.582
ดูโทรทัศน์	4.8	13.3	8.7	16.7	0		
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	0	14.2	18.4	16.7	0		
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	23.8	17.7	11.7	16.7	33.3		
อ่านหนังสือ	47.6	22.1	34	25	33.3		
เล่นอินเทอร์เน็ต	14.3	26.5	22.3	25	33.3		
ทำอาหาร	0	0	0	0	0		
ปลูกต้นไม้	0	0	0	0	0		
อื่นๆ	0	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)						χ ²	p	
	น้อยกว่า 2,001-		2,001- 4,000บาท		4,001- 6,000บาท				มากกว่า 8,000 บาท
	2,000 บาท	4,000 บาท	6,000 บาท	8,000 บาท	8,000 บาท				
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์									
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	28.6	32.7	13.6	8.3	33.3	33.926	.086		
วาดภาพ	0	4.4	11.7	8.3	33.3				
เย็บปักถักร้อย	4.8	7.1	6.8	0	33.3				
ถ่ายภาพ	47.6	32.7	48.5	58.3	0				
เต้นรำ	19	23	16.5	25	0				
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	0	0	1.9	0	0				
อื่นๆ	0	0	1	0	0				
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่									
พบปะสังสรรค์	14.3	6.2	4.9	16.7	0	57.982*	.012		
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	42.9	34.5	27.2	16.7	0				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)						χ^2	p
	น้อยกว่า 2,000 บาท		2,001- 4,000บาท	4,001- 6,000บาท	6,001- 8,000บาท	มากกว่า 8,000 บาท		
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ (ต่อ)								
ชมภาพยนตร์	14.3	15	25.2	25	33.3	57.982*	.012	
ชมคอนเสิร์ต	0	9.7	13.6	0	66.7			
ทานอาหารนอกบ้าน	0	2.7	9.7	25	0			
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	9.5	10.6	8.7	8.3	0			
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	9.5	8.8	2.9	8.3	0			
ไปสวนสนุก	9.5	7.1	1.9	0	0			
ชมการแข่งขันกีฬา	0	5.3	1	0	0			
ไปสวนสัตว์	0	0	4.9	0	0			
ไปห้องสมุด	0	0	0	0	0			
อื่นๆ	0	0	0	0	0			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)						χ ²	p
	น้อยกว่า		2,001-	4,001-	6,001-	มากกว่า		
	2,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท	6,000 บาท	8,000 บาท	8,000 บาท		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ								
ฟุตบอล	19	14.2	10.7	16.7	33.3		38.062	.213
บาสเกตบอล	14.3	8.8	17.5	41.7	0			
แบดมินตัน	28.6	38.1	23.3	8.3	66.7			
ว่ายน้ำ	19	13.3	16.5	8.3	0			
โบว์ลิ่ง	9.5	11.5	9.7	0	0			
เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)	9.5	5.3	6.8	0	0			
เทนนิส	0	0	0	0	0			
วอลเลย์บอล	0	7.8	7.8	8.3	0			
แอโรบิก	0	2.9	2.9	8.3	0			
วิ่งเหยาะ (Jogging)	0	0	0	0	0			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)					χ ²	p
	น้อยกว่า 2,000 บาท	2,001- 4,000บาท	4,001- 6,000บาท	6,001- 8,000บาท	มากกว่า 8,000 บาท		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)							
ปั่นจักรยาน	0	0	0	0	0	38.062	.213
ฟุตบอล	0	4.4	4.9	8.3	0		
อื่นๆ	0	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ พบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ และรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลากว่าในกิจกรรมต่างๆ) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม	ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลากว่าในกิจกรรมต่างๆ)				
	น้อยกว่า				p
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	มากกว่า 3-4 ชั่วโมง	
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน					
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	7.1	5.6	0	0	.114
ดูโทรทัศน์	17.9	10.2	0	0	
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	10.7	14.8	25	0	
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	7.1	17.1	12.5	0	
อ่านหนังสือ	42.9	28.7	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ)					p
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	3-4 ชั่วโมง	มากกว่า 4 ชั่วโมง	
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน (ต่อ)						
เล่นอินเทอร์เน็ต	14.3	23.6	62.5	0	0	.114
ทำอาหาร	0	0	0	0	0	
ปลูกต้นไม้	0	0	0	0	0	
อื่นๆ	0	0	0	0	0	
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	21.4	23.1	37.5	0	0	.779
วาดภาพ	3.6	8.3	0	0	0	
เย็บปักถักร้อย	0	7.4	12.5	0	0	
ถ่ายภาพ	46.4	40.3	50	0	0	
เต้นรำ	28.6	19.4	0	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ)					p
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	3-4 ชั่วโมง	มากกว่า 4 ชั่วโมง	
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ (ต่อ)						
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	0	0.9	0	0	0	.779
อื่นๆ	0	0.5	0	0	0	
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่						
พบปะสังสรรค์	3.6	6.5	25	0	0	.316
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	32.1	29.6	62.5	0	0	
ชมภาพยนตร์	17.9	20.8	0	0	0	
ชมคอนเสิร์ต	7.1	11.1	12.5	0	0	
ทานอาหารนอกบ้าน	14.3	5.6	0	0	0	
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	14.3	9.3	0	0	0	
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	3.6	6.9	0	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ)					χ ²	p
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	3-4 ชั่วโมง	มากกว่า 4 ชั่วโมง		
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ (ต่อ)							
ไปสวนสนุก	0	5.6	0	0	0	20.294	.316
ชมการแข่งขันกีฬา	7.1	2.3	0	0	0		
ไปสวนสัตว์	0	2.3	0	0	0		
ไปห้องสมุด	0	0	0	0	0		
อื่นๆ	0	0	0	0	0		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ							
ฟุตบอล	0	14.8	25	0	0	29.020*	.024
บาสเกตบอล	0	16.2	12.5	0	0		
แบดมินตัน	35.7	29.2	37.5	0	0		
ว่ายน้ำ	32.1	12.5	12.5	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ)				χ^2	p
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง	มากกว่า 3-4 ชั่วโมง		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)						
โบว์ลิ่ง	7.1	10.6	0	0	29.020*	.024
เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)	14.3	5.1	0	0		
เทนนิส	0	0	0	0		
วอลเลย์บอล	0	4.2	0	0		
แอโรบิก	0	4.2	0	0		
วิ่งเหยาะ (Jogging)	0	0	0	0		
ปั่นจักรยาน	0	0	0	0		
ฟุตบอล	10.7	3.2	12.5	0		
อื่นๆ	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลากว่าในกิจกรรมต่างๆ) กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลากว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลากว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ พบว่า ระยะเวลาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ พบว่า ระยะเวลาที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อ รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมนอก

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่อยู่อาศัยกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ที่อยู่อาศัย					χ^2	p
	บ้านเดี่ยว	คอนโดมิเนียม	แฟลต / อพาร์ทเมนต์	ทาวน์เฮาส์	อาคารพาณิชย์ / ตึกแถว		
1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน							
ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	0	8	6	6.3	4.2	21.877	.347
ดูโทรทัศน์	10	6	14	8.3	12.5		
ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	29	29	12	10.4	16.7		
เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์	20	18	16	16.7	4.2		
อ่านหนังสือ	46.7	28	23	31.3	33.3		
เล่นอินเทอร์เน็ต	3.3	20	29	27.1	29.2		
ทำอาหาร	0	0	0	0	0		
ปลูกต้นไม้	0	0	0	0	0		
อื่นๆ	0	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง	ที่อยู่อาศัย					p
	บ้านเดี่ยว	คอนโดมิเนียม	แฟลต / อพาร์ทเมนต์	ทาวน์เฮาส์	อาคารพาณิชย์/ ตึกแถว	
2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						
ร้องเพลง / เล่นดนตรี	6.7	14	33	31.3	8.3	52.338* .001
วาดภาพ	0	8	7	10.4	12.5	
เย็บปักถักร้อย	6.7	2	6	12.5	8.3	
ถ่ายภาพ	60	46	38	35.4	33.3	
เต้นรำ	23.3	30	16	6.3	37.5	
งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)	0	0	0	4.2	0	
อื่นๆ	3.3	0	0	0	0	
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่						
พบปะสังสรรค์	6.7	6	10	0	8.3	68.842* .001
เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า	23.3	24	34	35.4	33.3	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ที่อยู่อาศัย					p
	บ้านเดี่ยว	คอนโดมิเนียม	แฟลต/อพาร์ทเมนต์	ทาวน์เฮาส์	อาคารพาณิชย์/ตึกแถว	
3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ (ต่อ)						
ชมภาพยนตร์	26.7	18	22	14.6	16.7	.001
ชมคอนเสิร์ต	16.7	10	8	10.4	16.7	
ทานอาหารนอกบ้าน	3.3	10	7	4.2	4.2	
ไปเที่ยวต่างจังหวัด	3.3	16	2	22.9	8.3	
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	0	4	10	4.2	8.3	
ไปสวนสนุก	0	10	5	4.2	0	
ชมการแข่งขันกีฬา	6.7	0	2	4.2	4.2	
ไปสวนสัตว์	13.3	2	0	0	0	
ไปห้องสมุด	0	0	0	0	0	
อื่นๆ	0	0	0	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	ที่อยู่อาศัย					χ^2	p
	บ้านเดี่ยว	คอนโดมิเนียม	แฟลต / อพาร์ทเมนต์	ทาวน์เฮาส์	อาคารพาณิชย์/ ตึกแถว		
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ							
ฟุตบอล	3.3	12	20	10.4	8.3	57.930*	.003
บาสเกตบอล	16.7	12	14	18.8	8.3		
แบดมินตัน	13.3	22	37	35.4	29.2		
ว่ายน้ำ	30	12	10	10.4	29.2		
โบว์ลิ่ง	16.7	12	4	10.4	20.8		
เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)	3.3	16	5	2.1	0		
เทนนิส	0	0	0	0	0		
วอลเลย์บอล	3.3	6	2	6.3	0		
แอโรบิก	6.7	0	6	0	4.2		
วิ่งเหยาะ (Jogging)	0	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 (ต่อ)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลว่าง		ที่อยู่อาศัย			x ²	p
		บ้านเดี่ยว	คอนโดมิเนียม	แฟลต / อพาร์ทเมนต์	ทาวน์เฮาส์	อาคารพาณิชย์/ ตึกแถว
4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ (ต่อ)						
ปั่นจักรยาน	0	0	0	0	0	57.930*
ฟุตบอล	6.7	8	2		6.3	0
อื่นๆ	0	0	0	0	0	0

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านที่อยู่อาศัยกับการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ พบว่า ที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อ รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และ รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาบดีนคร โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ดังปรากฏในตารางที่ 15-18

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างแบบกิจกรรมภายในบ้านกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน										χ ²	p
	ฟังเพลงจากแอปฯ	ดูโทรทัศน์	ชมภาพยนตร์จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/เกมออนไลน์	อ่านหนังสือ	เล่นอินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ			
1. ความสะดวกในการเดินทาง												
ไม่มีเลย	0	0	0	7.5	8.1	5	0	0	0	25.969*	.038	
น้อย	42.9	40.7	32.4	40	39.2	60	0	0	0			
มาก	35.7	37	59.5	37.5	41.9	33.3	0	0	0			
มากที่สุด	21.4	22.0	8.1	15	10.8	1.7	0	0	0			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน										χ^2	p
การใช้เวลว่าง		ฟังเพลง จากแอปฯ	ดู โทรทัศน์	ชมภาพยนตร์ จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ เกมออนไลน์	อ่าน หนังสือ	เล่น อินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ			
2. ความชอบ / ความสนใจ													
ไม่มีเลย		0	0	0	0	0	0	0	0	0	10.850	.369	
น้อย		0	7.4	5.4	2.5	5.4	1.7	0	0	0			
มาก		28.6	11.1	21.6	30	20.3	36.7	0	0	0			
มากที่สุด		71.4	81.5	73.0	67.5	74.3	61.7	0	0	0			
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน													
ไม่มีเลย		7.1	3.7	2.7	2.5	0	1.7	0	0	0	18.186	.253	
น้อย		21.4	3.7	10.8	10	9.5	5	0	0	0			
มาก		42.9	29.6	43.2	50	43.2	30	0	0	0			
มากที่สุด		28.6	63	43.2	37.5	47.3	63.3	0	0	0			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน										χ^2	p
การใช้เวลาว่าง	พึงพอใจจากแพทย์	ดูโทรทัศน์	ชมภาพยนตร์จากแพทย์	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/เกมออนไลน์	อ่านหนังสือ	เล่นอินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ				
										4. ค่าใช้จ่าย			
ไม่มีเลย	14.3	7.4	2.7	10	14.9	26.7	0	0	0	30.885*	.009		
น้อย	0	3.7	13.5	17.5	27	20	0	0	0				
มาก	14.3	25.9	16.2	12.5	16.2	16.7	0	0	0				
มากที่สุด	71.4	63	67.6	60	41.9	36.6	0	0	0				
5. วันปกติ													
ไม่มีเลย	14.3	7.4	2.7	7.5	5.4	26.7	0	0	0	40.863*	.000		
น้อย	0	3.7	10.8	15	28.4	13.3	0	0	0				
มาก	14.3	25.9	18.9	17.5	24.3	23.3	0	0	0				
มากที่สุด	71.4	63	67.6	60	41.9	36.7	0	0	0				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน								χ^2	p
การใช้เวลาว่าง	พึงพอใจจากแพทย์	ดูโทรทัศน์	ชมภาพยนตร์จากแพทย์	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/เกมออนไลน์	อ่านหนังสือ	เล่นอินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ		
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ											
ไม่มีเลย	0	0	0	5	10.8	1.7	0	0	0	23.167	.081
น้อย	14.3	14.8	13.5	27.5	14.9	21.7	0	0	0		
มาก	64.3	51.9	56.8	30	36.5	36.7	0	0	0		
มากที่สุด	21.4	33.3	29.7	37.5	37.8	40	0	0	0		
7. เวลาในการเข้าร่วม											
ไม่มีเลย	0	3.7	0	0	5.4	3.3	0	0	0	13.234	.584
น้อย	14.3	11.1	16.2	27.5	24.3	20	0	0	0		
มาก	21.4	11.1	18.9	20	17.6	26.7	0	0	0		
มากที่สุด	64.3	74.1	64.9	52.5	52.7	50	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน									χ ²	p
การใช้เวลากว้าง	ฟังเพลง จากแอปฯ	ดู โทรทัศน์	ชมภาพยนตร์ จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ เกมออนไลน์	อ่าน หนังสือ	เล่น อินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ			
8. ระยะเวลาในการเดินทาง												
ไม่มีเลย	0	3.7	0	0	4.1	0	0	0	0	0	11.755	.697
น้อย	7.1	3.7	5.4	7.5	6.8	5	0	0	0	0		
มาก	28.6	14.8	24.3	32.5	27	36.7	0	0	0	0		
มากที่สุด	64.3	77.8	70.3	60	62.2	58.3	0	0	0	0		
9. สภาพภูมิอากาศ												
ไม่มีเลย	14.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	55.619*	.000
น้อย	0	11.1	0	0	0	3.3	0	0	0	0		
มาก	0	7.4	24.3	15	13.5	11.7	0	0	0	0		
มากที่สุด	85.7	81.5	75.7	85	86.5	85	0	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน								χ^2	p	
การใช้เวลากว้าง		ฟังเพลง จากแอปฯ	ดู โทรทัศน์	ชมภาพยนตร์ จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ เกมออนไลน์	อ่าน หนังสือ	เล่น อินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้			อื่นๆ
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม												
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	21.4	11.1	13.5	12.5	4.1	3.3	0	0	0	20.093	.168
	น้อย	21.4	3.7	10.8	7.5	8.1	5	0	0	0		
	มาก	28.6	18.5	29.7	30	31.1	23.3	0	0	0		
	มากที่สุด	28.6	66.7	45.9	50	56.8	68.3	0	0	0		
11. ความปลอดภัย												
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	0	0	2.7	0	1.4	0	0	0	0	26.340*	.035
	น้อย	0	3.7	0	7.5	4.1	15	0	0	0		
	มาก	0	7.4	10.8	22.5	25.7	15	0	0	0		
	มากที่สุด	100	88.9	86.5	70	68.9	70	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลว่าง		รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน									χ^2	p	
		ฟังเพลง จากแอปฯ	ดู โทรทัศน์	ชมภาพยนตร์ จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ เกมออนไลน์	อ่าน หนังสือ	เล่น อินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ			
12. ความพร้อมทางจิตใจ													
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	14.3	3.7	2.7	7.5	12.2	8.3	0	0	0	14.122	.516	
	น้อย	35.7	37	32.4	37.5	37.8	46.7	0	0	0			
	มาก	28.6	40.7	59.5	42.5	35.1	31.7	0	0	0			
	มากที่สุด	21.4	18.5	5.4	12.5	14.9	13.3	0	0	0			
13. ความพร้อมทางร่างกาย													
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	0	0	0	7.5	8.1	5	0	0	0	25.801*	.040	
	น้อย	42.9	40.7	32.4	40	39.2	60	0	0	0			
	มาก	35.7	40.7	62.2	40	43.2	33.3	0	0	0			
	มากที่สุด	21.4	18.5	5.4	12.5	9.5	1.7	0	0	0			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาร่วม	รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน									χ ²	p
	ฟังเพลง จากแอปฯ	ดู โทรทัศน์	ชมภาพยนตร์ จากแอปฯ	เล่นเกมคอมพิวเตอร์/ เกมออนไลน์	อ่าน หนังสือ	เล่น อินเทอร์เน็ต	ทำอาหาร	ปลูกต้นไม้	อื่นๆ		
14. ราคาอุปกรณ์											
ไม่มีเลย	7.1	3.7	2.7	2.5	0	1.7	0	0	0	15.331	.428
น้อย	21.4	7.4	13.5	7.5	8.1	3.3	0	0	0		
มาก	35.7	18.5	32.4	40	31.1	31.7	0	0	0		
มากที่สุด	35.7	70.4	51.4	50	60.8	63.3	0	0	0		
15. การให้บริการ											
ไม่มีเลย	7.1	3.7	2.7	2.5	0	1.7	0	0	0	29.806*	.013
น้อย	35.7	14.8	21.6	15	8.1	5	0	0	0		
มาก	28.6	18.5	32.4	47.5	45.9	30	0	0	0		
มากที่สุด	28.6	63	43.2	35	45.9	63.3	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาวิเวศน์ กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , สภาพภูมิอากาศ , ความปลอดภัย , ความพร้อมทางร่างกาย และการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพัทธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาร่วม	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p		
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี		วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ			ประดิษฐ์ (DIY)	อื่นๆ
1. ความสะดวกในการเดินทาง										
ไม่มีเลย	6.8	5.3	5.9	4.8	2	0	13.061	.788		
น้อย	35.6	31.6	29.4	51	44	100				
มาก	49.2	52.6	47.1	33.7	42	0				
มากที่สุด	8.5	10.5	17.6	10.6	12	0				
2. ความชอบ / ความสนใจ										
ไม่มีเลย	0	0	0	0	0	0	23.952*	.021		
น้อย	6.8	0	0	0	12	0				
มาก	28.8	10.5	17.6	24	34	0				
มากที่สุด	64.4	89.5	82.4	76	54	100				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p	
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)			อื่นๆ
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน									
ไม่มีเลย	3.4	0	0	2.9	0	0	19.739	.348	
น้อย	13.6	0	0	10.6	6	0	0		
มาก	50.8	47.4	35.3	32.7	42	0	0		
มากที่สุด	32.2	52.6	64.7	53.8	52	100	100		
4. ค่าใช้จ่าย									
ไม่มีเลย	18.6	10.5	23.5	10.6	14	50	23.437	.174	
น้อย	13.6	26.3	29.4	10.6	30	50	0		
มาก	13.6	21.1	11.8	21.2	12	0	0		
มากที่สุด	54.2	42.1	35.3	57.7	44	0	100		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)		
5. วันปกติ								
ไม่มีเลย	11.9	10.5	23.5	3.8	20	50	23.382	.176
น้อย	13.6	26.3	23.5	13.5	16	50		
มาก	20.3	21.1	17.6	25	20	0		
มากที่สุด	54.2	42.1	35.3	57.7	44	0		
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ								
ไม่มีเลย	5.1	5.3	5.9	3.8	4	0	30.364	.034
น้อย	33.9	15.8	17.6	7.7	24	0		
มาก	35.6	21.1	41.2	51.9	34	100		
มากที่สุด	25.4	57.9	35.3	36.5	38	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)		
7. เวลาในการเข้าร่วม								
ไม่มีเลย	1.7	0	0	1.9	8	0	28.619	.053
น้อย	30.5	10.5	17.6	11.5	32	50		
มาก	22	10.5	17.6	20.2	22	0		
มากที่สุด	45.8	68.9	64.7	66.3	38	50		
8. ระยะเวลา / ระยะเวลาในการเดินทาง								
ไม่มีเลย	1.7	0	0	1.9	2	0	25.128	.121
น้อย	6.8	0	0	2.9	16	0		
มาก	37.3	15.8	23.5	24	36	0		
มากที่สุด	54.2	84.2	76.5	71.2	46	100		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p	
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)			อื่นๆ
9. สภาพภูมิอากาศ									
ไม่มีเลย	3.4	0	0	0	0	0	17.736	.473	
น้อย	6.8	0	0	1	0	0	0		
มาก	13.6	21.1	11.8	12.5	14	0	0		
มากที่สุด	76.3	78.9	88.2	86.5	86	100	100		
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม									
ไม่มีเลย	30.5	0	0	2.9	0	0	68.437*	.000	
น้อย	11.9	10.5	0	8.7	4	0	0		
มาก	30.5	42.1	41.2	23.1	24	0	0		
มากที่สุด	27.1	47.4	58.8	65.4	72	100	100		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p	
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)			อื่นๆ
11. ความปลอดภัย									
ไม่มีเลย	1.7	0	0	0	2	0	17.329	.501	
น้อย	8.5	5.3	11.8	1.9	10	50	0		
มาก	11.9	21.1	11.8	20.2	18	0	0		
มากที่สุด	78	73.7	76.5	77.9	70	50	100		
12. ความพร้อมทางจิตใจ									
ไม่มีเลย	11.9	5.3	17.6	7.7	4	0	21.615	.250	
น้อย	32.2	42.1	29.4	47.1	30	50	100		
มาก	49.2	42.1	41.2	32.7	42	0	0		
มากที่สุด	6.8	10.5	11.8	12.5	24	50	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์							χ^2	p
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)	อื่นๆ		
13. ความพร้อมทางร่างกาย									
ไม่มีเลย	6.8	5.3	5.9	4.8	2	0	0	15.120	.654
น้อย	35.6	31.6	29.4	51	44	100	100		
มาก	50.8	52.6	47.1	33.7	48	0	0		
มากที่สุด	6.8	10.5	17.6	10.6	6	0	0		
14. ราคาคูปกรณ									
ไม่มีเลย	3.4	0	0	2.9	0	0	0	15.254	.644
น้อย	13.6	0	0	8.7	8	0	0		
มาก	37.3	42.1	23.5	36.9	36	0	0		
มากที่สุด	45.8	57.9	76.5	61.5	56	100	100		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์						χ^2	p	
	ร้องเพลง / เล่นดนตรี	วาด ภาพ	เย็บปัก ถักร้อย	ถ่ายภาพ	เต้นรำ	ประดิษฐ์ (DIY)			อื่นๆ
15. การให้บริการ									
ไม่มีเลย	3.4	0	0	2.9	0	0	31.457*	.025	
น้อย	28.8	0	0	10.6	8	0			
มาก	39	47.4	35.3	32.7	40	0			
มากที่สุด	28.8	52.6	64.7	53.8	52	100			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ, วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ, สถานที่ประกอบกิจกรรม และการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับกิจกรรมนอกสถานที่ที่ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาร่วม	รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่											χ ²	P	
	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ			
1. ความสะดวกในการเดินทาง														
การใช้เวลาร่วม	ไม่มีเลย	11.8	6.4	2	7.4	0	8.3	0	0	0	0	0	38.956	.064
	น้อย	58.8	38.5	60	40.7	56.3	29.2	31.3	25	28.6	60	0	0	
	มาก	11.8	41	34	40.7	43.8	54.2	68.8	41.7	42.9	40	0	0	
	มากที่สุด	17.6	14.1	4	11.1	0	8.3	0	33.3	28.6	0	0	0	
2. ความชอบ / ความสนใจ														
การใช้เวลาร่วม	ไม่มีเลย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	38.990*	.003
	น้อย	5.9	3.8	0	0	0	8.3	0	16.7	28.6	0	0	0	
	มาก	11.8	32.1	26	11.1	25	20.8	56.3	16.7	14.3	0	0	0	
	มากที่สุด	82.4	64.1	74	88.9	75	70.8	43.8	66.7	57.1	100	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่													
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	x^2 p	
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน													
ไม่มีเลย	0	3.8	2	3.7	0	0	0	0	0	0	0	26.076	.514
น้อย	0	12.8	8	18.5	6.3	8.3	0	0	0	0	0		
มาก	41.2	41	44	22.2	37.5	37.5	37.5	58.3	71.4	0	0		
มากที่สุด	58.8	42.3	46	55.6	56.3	54.2	62.5	41.7	28.6	100	0		
4. ค่าใช้จ่าย													
ไม่มีเลย	11.8	15.4	12	0	25	25	12.5	25	14.3	0	0	27.937	.414
น้อย	5.9	23.1	14	18.5	12.5	25	25	8.3	14.3	0	0		
มาก	23.5	14.1	14	14.8	18.8	16.7	25	8.3	14.3	60	0		
มากที่สุด	58.8	47.4	60	66.7	43.8	33.3	37.5	58.3	57.1	40	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่													
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน			เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	χ^2 p
					อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	ไป สวน						
5. วันปกติ													
ไม่มีเลย	0	14.1	6	3.7	12.5	16.7	18.8	16.7	28.6	0	0	27.676	.428
น้อย	17.6	17.9	16	7.4	25	25	6.3	16.7	0	0	0		
มาก	23.5	20.5	18	22.2	18.8	25	37.5	8.3	14.3	60	0	0	
มากที่สุด	58.8	47.4	60	66.7	43.8	33.3	37.5	58.3	57.1	40	0	0	
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ													
ไม่มีเลย	5.9	5.1	4	0	0	4.2	12.5	8.3	0	0	0	36.076	.144
น้อย	5.9	24.4	14	11.1	12.5	20.8	18.8	33.3	28.6	0	0	0	
มาก	64.7	39.7	50	44.4	50	50	25	16.7	0	0	0	0	
มากที่สุด	23.5	30.8	32	44.4	37.5	25	43.8	41.7	71.4	100	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่												
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	χ ² p
7. เวลาในการเข้าร่วม												
ไม่มีเลย	0	0	4	0	12.5	8.3	0	0	14.3	0	0	37.839 .080
น้อย	17.6	21.8	14	14.8	12.5	29.2	31.3	41.7	28.6	0	0	
มาก	11.8	25.6	24	7.4	12.5	16.7	31.3	16.7	14.3	0	0	
มากที่สุด	70.6	52.6	58	77.8	62.5	45.8	37.5	41.7	42.9	100	0	
8. ระยะเวลา / ระยะเวลาในการเดินทาง												
ไม่มีเลย	0	1.3	4	0	0	0	0	0	14.3	0	0	41.008* .041
น้อย	5.9	5.1	2	0	6.3	16.7	0	25	14.3	0	0	
มาก	17.6	34.6	34	18.5	25	16.7	50	25	14.3	0	0	
มากที่สุด	76.5	59	60	81.5	68.8	66.7	50	50	57.1	100	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่														
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน			เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	χ ² p	
					ชม	อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด							
9. สภาพภูมิอากาศ														
ไม่มีเลย	0	0	0	0	0	0	6.3	8.3	0	0	0	0	31.787	.240
น้อย	0	3.8	0	0	0	4.2	0	0	0	14.3	0	0	0	
มาก	11.8	16.7	14	18.5	0	12.5	12.5	8.3	14.3	0	0	0	0	
มากที่สุด	88.2	79.5	86	81.5	100	83.3	81.3	83.3	71.4	100	0	0	0	
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม														
ไม่มีเลย	5.9	7.7	6	11.1	0	8.3	18.8	16.7	14.3	0	0	0	22.962	.687
น้อย	0	12.8	6	14.8	12.5	4.2	0	0	0	0	0	0	0	
มาก	29.4	30.8	30	22.2	25	20.8	18.8	33.3	42.9	0	0	0	0	
มากที่สุด	64.7	48.7	58	51.9	62.5	66.7	62.5	50	42.9	100	0	0	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่												
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	χ ² p
11. ความปลอดภัย												
ไม่มีเลย	11.8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	81.272* .000
น้อย	0	20.5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
มาก	5.9	16.7	32	14.8	0	12.5	18.8	8.3	28.6	0	0	
มากที่สุด	82.4	62.8	68	85.2	100	87.5	81.3	91.7	71.4	100	0	
12. ความพร้อมทางจิตใจ												
ไม่มีเลย	11.8	9	6	11.1	0	12.5	12.5	8.3	0	0	0	27.679 .428
น้อย	58.8	33.3	50	37	50	25	25	33.3	28.6	60	0	
มาก	11.8	35.9	36	44.4	37.5	50	62.5	41.7	57.1	40	0	
มากที่สุด	17.6	21.8	8	7.4	12.5	12.5	0	16.7	14.3	0	0	
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05												

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่												
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ	เดิน	ชม	ชม	ทาน	เยี่ยม	ไป	ไป	ไป	ไป	ไป	p
	สังสรรค์	ศูนย์การค้า	ภาพยนตร์	คอนเสิร์ต	อาหาร	ญาติ/	สวน	สวน	สวน	สวน	สวน	
					นอก	เพื่อน	สนุก	สนุก	สนุก	สนุก	สนุก	
					บ้าน							
13. ความพร้อมทางร่างกาย												
ไม่มีเลย	11.8	6.4	2	7.4	0	8.3	0	0	0	0	0	.228
น้อย	58.8	38.5	60	40.7	56.3	29.2	31.3	25	28.6	60	0	
มาก	17.6	42.3	34	40.7	43.8	54.2	68.8	50	57.1	40	0	
มากที่สุด	11.8	12.8	4	11.1	0	8.3	0	25	14.3	0	0	
14. ราคาอุปกรณ์												
ไม่มีเลย	0	3.8	2	3.7	0	0	0	0	0	0	0	.918
น้อย	0	11.5	6	14.8	6.3	8.3	0	8.3	14.3	0	0	
มาก	29.4	34.6	32	22.2	37.5	25	43.8	33.3	42.9	0	0	
มากที่สุด	70.6	50	60	59.3	56.3	66.7	56.3	58.3	42.9	100	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่												
ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	พบปะ สังสรรค์	เดิน ศูนย์การค้า	ชม ภาพยนตร์	ชม คอนเสิร์ต	ทาน อาหาร นอก บ้าน	เที่ยว ต่างจังหวัด	เยี่ยม ญาติ/ เพื่อน	ไป สวน สนุก	ชมการ แข่งขัน กีฬา	ไป สวน สัตว์	ไป ห้องสมุด อื่นๆ	p
15. การให้บริการ												
ไม่มีเลย	0	3.8	2	3.7	0	0	0	0	0	0	0	.778
น้อย	5.9	15.4	8	22.2	12.5	8.3	12.5	16.7	14.3	0	0	
มาก	35.3	38.5	44	18.5	31.3	37.5	31.3	50	57.1	0	0	
มากที่สุด	58.8	42.3	46	55.6	56.3	54.2	56.3	33.3	28.6	100	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาวิเวศน์ กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ , ระยะเวลาในการเดินทาง และ ความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพกับการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง (n=252)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ												p		
	ฟุตบอล	บาสเกตบอล	แบดมินตัน	ว่ายน้ำ	โบว์ลิง	เทเบิลเทนนิส	เทนนิส	วอลเลย์บอล	แอโรบิก	วิ่งเหยาะๆ	ปั่นจักรยาน	ฟุตบอลอื่นๆ			
1. ความสะดวกในการเดินทาง															
ไม่มีเลย	0	0	5.3	16.2	0	6.7	0	0	0	0	0	9.1	0	47.490*	.003
น้อย	61.8	55.6	34.2	32.4	48	26.7	0	11.1	88.9	0	0	54.5	0		
มาก	29.4	38.9	46.1	40.5	32	60	0	88.9	11.1	0	0	27.3	0		
มากที่สุด	8.8	5.6	14.5	10.8	20	6.7	0	0	0	0	0	9.1	0		
2. ความชอบ / ความสนใจ															
ไม่มีเลย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30.522*	.015
น้อย	0	5.6	9.2	2.7	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
มาก	44.1	5.6	25	21.6	36	20	0	0	44.4	0	0	36.4	0		
มากที่สุด	55.9	88.9	65.8	75.7	64	80	0	100	55.6	0	0	63.6	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่ผลการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ										χ^2	p
		พบตลอด	บางครั้ง	ไม่ค่อย	ไม่เลย	พบตลอด	บางครั้ง	ไม่ค่อย	ไม่เลย	พบตลอด	บางครั้ง		
การใช้เวลาว่าง		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
ไม่เลย		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
น้อย		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
มาก		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
มากที่สุด		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
4. ค่าใช้จ่าย		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
ไม่เลย		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
น้อย		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
มาก		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0
มากที่สุด		0	19.4	64.7	25.3	0	15.8	50	43.4	10.8	16	0	0

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง		รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ										χ^2	p	
		ปวดบด	บาดเจ็บ	ปวด	ว่ายน้ำ	ปั่นจักรยาน	วิ่งเหยาะๆ	แอโรบิก	โยคะ	มวย	อื่นๆ			
5. วันปกติ														
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	11.8	8.3	14.5	8.1	12	6.7	0	0	0	27.3	0	25.025	.404
	น้อย	11.8	13.9	15.8	18.9	12	40	0	22.2	0	9.1	0		
	มาก	29.4	13.9	17.1	21.6	32	20	0	22.2	44.4	18.2	0		
	มากที่สุด	47.1	63.9	52.6	51.4	44	33.3	0	77.8	33.3	45.5	0		
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ														
ไม่มีเลย น้อย มาก มากที่สุด	ไม่มีเลย	5.9	2.8	6.6	8.1	0	0	0	0	0	0	0	27.362	.288
	น้อย	17.6	19.4	26.3	10.8	28	6.7	0	0	0	9.1	0		
	มาก	50	41.7	38.2	43.2	44	46.7	0	33.3	22.2	45.5	0		
	มากที่สุด	26.5	36.1	28.9	37.8	28	46.7	0	66.7	77.8	45.5	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาร่วม		รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ												χ^2	p	
		ฟุตบอล	บาสเกตบอล	แบดมินตัน	ว่ายน้ำ	โบว์ลิง	เทเบิลเทนนิส	เทนนิส	วอลเลย์บอล	แอโรบิก	วิ่งเหยาะๆ	ปั่นจักรยาน	ฟุตซอล			อื่นๆ
7. เวลาในการเข้าร่วม																
ไม่มีเลย	0	0	2.6	5.4	4	6.7	0	0	0	0	0	0	9.1	0	39.473*	.024
น้อย	26.5	25	31.6	10.8	12	13.3	0	0	0	0	0	0	9.1	0		
มาก	32.4	5.6	17.1	18.9	32	13.3	0	0	44.4	0	0	0	27.3	0		
มากที่สุด	41.2	69.4	48.7	64.9	52	66.7	0	100	55.6	0	0	0	54.5	0		
8. ระยะเวลา / ระยะเวลาในการเดินทาง																
ไม่มีเลย	0	2.8	1.3	2.7	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	24.034	.460
น้อย	2.9	5.6	9.2	2.7	4	13.3	0	0	0	0	0	0	9.1	0		
มาก	47.1	13.9	31.6	24.3	32	20	0	0	44.4	0	0	0	27.3	0		
มากที่สุด	50	77.8	57.9	70.3	60	66.7	0	100	55.6	0	0	0	63.6	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ												p	
	ฟุตบอล	บาสเกตบอล	แบดมินตัน	ว่ายน้ำ	โบว์ลิง	เทเบิลเทนนิส	เทนนิส	วอลเลย์บอล	แดโรบิก	วิ่งเหยาะๆ	ปั่นจักรยาน	ฟุตซอล		อื่นๆ
9. สภาพภูมิอากาศ														
ไม่มีเลย	5.9	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	23.414	.495
น้อย	2.9	0	2.6	2.7	4	0	0	0	0	0	0	0		
มาก	20.6	8.3	15.8	18.9	8	13.3	0	0	0	0	0	9.1	0	
มากที่สุด	70.6	91.7	81.6	78.4	88	86.7	0	100	100	0	0	90.9	0	
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม														
ไม่มีเลย	8.8	2.8	17.1	8.1	4	0	0	0	0	0	0	0	48.237*	.002
น้อย	0	19.4	3.9	16.2	12	6.7	0	0	0	0	0	0		
มาก	50	27.8	30.3	16.2	16	26.7	0	33.3	11.1	0	0	9.1	0	
มากที่สุด	41.2	50	48.7	59.5	68	66.7	0	66.7	88.9	0	0	90.9	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาวาง	รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ												p					
	บาส		แบดมินตัน		ว่ายน้ำ		โบว์ลิง		เทเบิลเทนนิส		วอลเลย์บอล			แอโรบิก	วิ่งเหยาะๆ	ปั่นจักรยาน	ฟุตบอลอื่นๆ	x ²
	ฟุตบอล	เตะบอล																
11. ความปลอดภัย																		
ไม่มีเลย	0	0	1.3	2.7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	18.604	.773
น้อย	5.9	2.8	5.3	8.1	16	13.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
มาก	23.5	19.4	18.4	21.6	8	13.3	0	0	0	0	0	0	0	18.2	0	0		
มากที่สุด	70.6	77.8	75	67.6	76	73.3	0	100	100	0	0	0	81.8	0	0	0		
12. ความพร้อมทางจิตใจ																		
ไม่มีเลย	26.5	0	5.3	16.2	0	6.7	0	0	0	0	0	0	9.1	0	0	0	85.538*	.000
น้อย	47.1	66.7	28.9	27	40	20	0	11.1	88.9	0	0	0	36.4	0	0	0		
มาก	20.6	30.6	56.6	35.1	24	46.7	0	88.9	11.1	0	0	0	27.3	0	0	0		
มากที่สุด	5.9	2.8	9.2	21.6	36	26.7	0	0	0	0	0	0	27.3	0	0	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม การใช้เวลาว่าง	รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ												p		
	ฟุตบอล	บาสเกตบอล	แบดมินตัน	ว่ายน้ำ	โบว์ลิง	เทเบิลเทนนิส	เทนนิส	วอลเลย์บอล	แอโรบิก	วิ่งเหยาะๆ	ปั่นจักรยาน	ฟุตซอล		อื่นๆ	
13. ความพร้อมทางร่างกาย															
ไม่มีเลย	0	0	5.3	16.2	0	6.7	0	0	0	0	0	9.1	0	47.474*	.003
น้อย	61.8	55.6	34.2	32.4	48	26.7	0	11.1	88.9	0	0	54.5	0		
มาก	29.4	38.9	50	43.2	32	60	0	88.9	11.1	0	0	27.3	0		
มากที่สุด	8.8	5.6	10.5	8.1	20	6.7	0	0	0	0	0	9.1	0		
14. ราคาอุปกรณ์															
ไม่มีเลย	0	0	1.3	8.1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	35.858	.057
น้อย	0	13.9	7.9	16.2	12	6.7	0	0	0	0	0	0	0		
มาก	55.9	27.8	36.8	18.9	20	33.3	0	33.3	11.1	0	0	18.2	0		
มากที่สุด	44.1	58.3	53.9	56.8	64	60	0	66.7	88.9	0	0	81.8	0		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วม		รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ										χ ²	p
		ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด	ขาด นัด		
การใช้เวลาว่าง		0	0	1.3	8.1	4	0	0	0	0	0	34.506	.076
การให้บริการ		11.8	13.9	15.8	16.2	16	6.7	0	0	0	0		
ไม่มีเลย		52.9	44.4	42.1	24.3	20	40	0	33.3	11.1	0	18.2	0
น้อย		35.3	41.7	40.8	51.4	60	53.3	0	66.7	88.9	0	81.8	0
มาก													
มากที่สุด													

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางจิตใจ และ ความพร้อมทางร่างกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาว่างอย่างเกิดประโยชน์ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้เวลาว่างอย่างรู้คุณค่า ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนและสังคมต่อไป อีกทั้งยังเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนที่จะทำกิจกรรมไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม

คำถามในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่
2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรในการวิจัย

ประชากรใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 684 คน ซึ่งแบ่งเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 255 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 214 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 215 คน (โรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์, 2563)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 252 คน ซึ่งแบ่งเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 79 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยใช้ระดับชั้นที่ศึกษาเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) จำนวน 5 ข้อ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ระยะเวลา และที่อยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม จำนวน 4 ข้อ โดยแบ่งรูปแบบการใช้เวลาร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ คือ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมใช้เวลาร่วม จำนวน 15 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 252 คน จำนวน 252 ชุด โดยทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564 - เมษายน พ.ศ.2564 พร้อมทั้งชี้แจงข้อมูลและขอเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และงานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับการทำวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีหมายเลขรับรอง คือ SWUEC/X/G-417/2563 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาวางกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร มาหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) กับ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง และใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. หาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามโดยใช้ค่า T-Test และ F-Test ในการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง และใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง และระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวาง

3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมเครื่องคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลหาค่าทางสถิติ โดยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ปัจจัยส่วนบุคคล) ของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 51.59 เป็นเพศชาย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 48.41

ระดับชั้นการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 รองลงมาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.35

รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) ส่วนใหญ่มีรายได้ 2,001 – 4,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 44.84 , รายได้ 4,001 – 6,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 40.87 , รายได้น้อยกว่า 2,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 , รายได้ 6,001 – 8,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และสุดท้ายคือ รายได้มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาร่วมในกิจกรรมต่างๆ) ส่วนใหญ่มีช่วงเวลากการใช้เวลาร่วม 1 – 2 ชั่วโมง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมามีช่วงเวลากการใช้เวลาร่วม น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และ 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.18 ตามลำดับ

ที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา อาศัยอยู่ คอนโดมิเนียม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 , ทาวน์เฮาส์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 , บ้านเดี่ยว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และสุดท้าย อาศัยอยู่อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.53 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมี

รูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัย มีดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 29.37 รองลงมา คือ เล่นอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 23.81 และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 15.87 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ ถ่ายภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมา คือ ร้องเพลง / เล่นดนตรี คิดเป็นร้อยละ 23.41 และเต้นรำ คิดเป็นร้อยละ 19.84 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า คิดเป็นร้อยละ 30.95 รองลงมา คือ ชมภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.84 และชมคอนเสิร์ต คิดเป็นร้อยละ 10.71 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ไปสวนสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 1.99 ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 30.16 รองลงมา คือ วាយน้ำ คิดเป็นร้อยละ 14.68 และบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนลำดับสุดท้าย คือ วอลเลย์บอล และแอโรบิก คิดเป็นร้อยละ 3.57 เท่ากัน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยเรื่องสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.68$) และปัจจัยเรื่องความชอบ / ความสนใจ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนลำดับสุดท้ายในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย ($\bar{X} = 2.56$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ผลการวิจัยจำแนกตามหัวข้อ ดังนี้

เพศ โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ค่าใช้จ่าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับชั้นการศึกษา โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความปลอดภัย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , สภาพภูมิอากาศ , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางร่างกาย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง, ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่อยู่อาศัย โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัยจำแนกตามรายรูปแบบได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ระยะเวลา และที่อยู่อาศัย ไม่ส่งผลต่อกิจกรรมภายในบ้าน

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ระยะเวลา ไม่ส่งผลต่อกิจกรรมสร้างสรรค์

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ พบว่า รายได้ ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อกิจกรรมนอกสถานที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศ ระดับชั้นการศึกษา ระยะเวลา ไม่ส่งผลต่อกิจกรรมนอกสถานที่

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ พบว่า ระยะเวลา ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับชั้นการศึกษา รายได้ ไม่ส่งผลต่อกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาร่วม 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัยจำแนกตามรายรูปแบบได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , สภาพภูมิอากาศ , ความปลอดภัย , ความพร้อมทางร่างกาย และการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ,สถานที่ประกอบกิจกรรม และการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง และความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางจิตใจ และ ความพร้อมทางร่างกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามคำถามของการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการใช้เวลาว่าง สามารถอธิบายได้ ดังนี้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย ระดับชั้นการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายได้ หรือ เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน นักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ 2,001 – 4,000 บาท รองลงมา คือ รายได้ 4,001 – 6,000 บาท และรายได้น้อยกว่า 2,000 บาท มีรายได้มากกว่า 8,000 บาท เป็นอันดับสุดท้าย ระยะเวลา หรือ ช่วงเวลาการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาการใช้เวลาว่าง 1 – 2 ชั่วโมง รองลงมา มีช่วงเวลาการใช้เวลาว่างน้อยกว่า 1 ชั่วโมง และ 2 – 3 ชั่วโมง นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่แฟลต/อพาร์ทเมนต์ รองลงมา อาศัยอยู่คอนโดมิเนียม และทาวน์เฮาส์ สุดท้ายคืออาศัยอยู่อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ 17 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเงินค่าใช้จ่ายรายเดือนอยู่ในเกณฑ์ 2,001 – 4,000 บาท สถานภาพทางครอบครัวระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ Kaplan (1975) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญอยู่ 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยภายใน (Internal

Factor) ได้แก่ ความพึงพอใจ การพิจารณา การตัดสินใจ บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ความนึกคิด และรสนิยมของแต่ละบุคคล 2. ปัจจัยภายนอก (External Factor) ที่สามารถวัดและมองเห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ อายุ เป็นตัวแปรพื้นฐานที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของการใช้เวลาว่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบการยอมรับบทบาทที่สังคมกำหนดให้ ทักษะและประสบการณ์ตามอายุ และปฏิบัติเป็นประจำ เพศ เป็นความแตกต่างทางสรีระ ซึ่งเป็นตัวกำหนด และแบ่งแยกกิจกรรมให้เพศหญิง และเพศชายแตกต่างกันอย่างชัดเจน การศึกษา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัดเจน อาจเป็นเพราะระดับการศึกษา สัมพันธ์กับ อาชีพ การทำงาน ระดับรายได้ และสถานภาพทางสังคม นอกจากนี้ยังมีผลต่อการดำเนินชีวิต รสนิยม การเลือก การตัดสินใจ บุคลิกภาพ และอำนาจนึกคิดของแต่ละบุคคล รายได้ เป็นอีกหนึ่งการเลือกใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้นด้วย รายได้และทรัพย์สินเป็นตัวแบ่งแยกความแตกต่างของแต่ละบุคคล ระหว่างคนจน/คนรวย ซึ่งยังมีผลไปถึงการดำเนินชีวิต (Life Style) ของแต่ละคน การทำงาน เป็นปัจจัยด้านการทำงาน มีผลต่อการเลือกและการใช้เวลาว่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานที่ทำ ระยะเวลา การใช้เวลาว่างในกิจกรรมใดๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่มีการแบ่งเวลา เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ ขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่า ความจำเป็นของกิจกรรมนั้นๆ รวมถึงระยะเวลาในการเดินทางไปร่วมกิจกรรมนั้นด้วย ที่อยู่อาศัย เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกใช้เวลาว่างในกิจกรรมที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่นั้นๆ ว่ามีประเภทของกิจกรรมให้เลือกหรือไม่ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความคมนาคม ภูมิประเทศ ความสัมพันธ์ละแวกบ้าน โครงสร้างทางระบบนิเวศ และอาชีพภายในชุมชนนั้นๆ 3. เงื่อนไขในระดับสังคม เป็นตัวควบคุมปัจจัยในระดับบุคคลอีกระดับหนึ่ง ได้แก่ ความสอดคล้องเหมือนกัน ประเพณีที่ถือปฏิบัติ การแนะนำ และการเสนอแนะ ช่วงชั้นทางสังคม หรือข้อกำหนดบังคับต่างๆ

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมพระยาภิรมย์ นคร กรุงเทพมหานคร สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ อ่านหนังสือ รองลงมา คือ เล่นอินเทอร์เน็ต และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์ ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ อ่านหนังสือ ประโยชน์จากการอ่านหนังสือนั้น นอกจากช่วยฝึกสมาธิ และผ่อนคลายความเครียดแล้ว อีกทั้งยังช่วยในช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง และฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ส่วนรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านที่เข้าร่วม รองลงมา คือ เล่นอินเทอร์เน็ต และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์

เนื่องจาก เล่นอินเทอร์เน็ต และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์ นั้นให้ความบันเทิงและสนุกสนาน และเป็นรูปแบบการใช้เวลาว่างที่ได้รับความนิยมและเข้าถึงง่ายในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิภัทร์ เฉลิมพุฒิพงศ์ และ ภูซงค์ รุ่งอินทร์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสุขของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างที่ก่อให้เกิดความสุขมากที่สุดคือการดูโทรทัศน์ เล่นคอมพิวเตอร์ และการอ่านหนังสือ สอดคล้องกับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bassi and Delle Fave (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นนิตาเลียน ผลการวิจัยพบว่า การใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการพัฒนาบทบาทของความสัมพันธ์ ประสบการณ์ และจิตวิทยาของวัยรุ่น ผลคือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่วัยรุ่นเข้าร่วมมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬา งานอดิเรก และการอ่านหนังสือ สอดคล้องกับ Gratton (1996) ที่ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของวัยรุ่นที่มีอายุ 16 ปี และมากกว่า 16 ปีขึ้นไป ในประเทศอังกฤษ จำนวน 20,000 คน พบว่า อันดับหนึ่ง คือ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่บ้าน ซึ่งกิจกรรมที่นิยม คือ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ ถ่ายภาพ รองลงมา คือ ร้องเพลง / เล่นดนตรี และ เดินร่ำ ส่วนลำดับสุดท้าย คือ อื่นๆ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ ถ่ายภาพ เนื่องจากการถ่ายภาพนั้น ช่วยสร้างความเพลิดเพลิน ผิกจินตนาการ และผ่อนคลายความเครียด ทำให้ได้ใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ และที่นักเรียนเข้าร่วมรองลงมา คือ ร้องเพลง / เล่นดนตรี และเดินร่ำ เพราะว่า ทั้ง 3 กิจกรรมนี้ คือ ผิกให้เกิดความกล้าแสดงออก และช่วยให้ผ่อนคลายอารมณ์ คลายเครียด สอดคล้องกับงานวิจัยของสราวุธ ชัยวิจิต (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้องเพลง/เล่นดนตรี รองลงมาคือ ถ่ายภาพ วาดภาพ เดินร่ำ และเย็บปัก สอดคล้องกับสมชาย ไวยากรณ.(2549) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่นชุมชนเขตบางรักกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนันทนาการที่วัยรุ่นใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการจากกิจกรรม ดนตรี และเพลงและกิจกรรมสัมพันธ์ สอดคล้องกับ พันธนิลา ผาณิต (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมสร้างสรรค์ คือ ร้องเพลง และวาดภาพ

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า รองลงมา คือ ชมภาพยนตร์ และ ชมคอนเสิร์ต ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ไปสวนสัตว์ เนื่องจาก การเดินเที่ยวตามศูนย์การค้า นั้นเป็นการให้ความบันเทิง และช่วยให้ผ่อนคลายอารมณ์ คลายเครียดจากการเรียน และที่นักเรียนเข้าร่วมรองลงมา คือ ชมภาพยนตร์ ชมคอนเสิร์ต และไปสวนสัตว์ ทั้ง 3 กิจกรรมนั้น ช่วยให้เราเกิดความเพลิดเพลิน และได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สราวุธ ชัยวิจิต (2555) ได้ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ การพบปะสังสรรค์ สอดคล้องกับ Meiai, Shiyi, and Yan (2018) ได้ศึกษาเรื่อง กิจกรรมนันทนาการและแรงจูงใจในการใช้เวลาว่างของคนจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบของกิจกรรมนันทนาการในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของคนจีน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนันทนาการที่วัยรุ่นในจีนนิยมเข้าร่วมมากที่สุด คือ การท่องอินเทอร์เน็ต การดื่มชา การพูดคุย (พบปะสังสรรค์) และการเดินทาง ตามลำดับ รองลงมา คือ การดูภาพยนตร์ทีวีและการดู เล่นในสวนสาธารณะ โดยกิจกรรมที่มีการเข้าร่วมเท่ากัน คือ การไปเยี่ยมญาติและเพื่อน

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุด คือ แบดมินตัน รองลงมา คือ วาโยน้ำ และบาสเกตบอล ส่วนลำดับสุดท้าย คือ วอลเลย์บอล และ แอโรบิก เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่นักเรียนเข้าร่วมมากที่สุด ทั้ง 4 กิจกรรมนั้น ช่วยทำให้มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ สร้างภูมิคุ้มกันโรค อีกทั้งการออกกำลังกายจะช่วยให้พัฒนาร่างกายและจิตใจ ช่วยปรับปรุงร่างกายที่ทรุดโทรมให้กลับมาดี สุขภาพแข็งแรงอีกครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ ใจเอื้อย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ในด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อนันทนาการมากที่สุดโดยปฏิบัติเป็นประจำและปฏิบัติบ้างในการเล่นแบดมินตัน ปฏิบัติบางครั้งในการเล่นบาสเกตบอล สอดคล้องกับพันธนิภา ฝานิล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าร่วมมากที่สุดในกิจกรรม กีฬา คือ การวิ่ง และแบดมินตัน Tangsujapoj (1991) ได้ศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของเด็กไทย ในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่เด็กไทย ในนครนิวยอร์ก เข้าร่วมมากที่สุด คือ การออกกำลังกาย (Fitness) รองลงมา คือ กิจกรรมกีฬา ประเภท วอลเลย์บอล เต้นแอโรบิกและโบว์ลิง ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร สามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยเรื่องสภาพภูมิอากาศ รองลงมา คือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย และปัจจัยเรื่องความชอบ / ความสนใจ ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางร่างกาย จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ส่งผลมากที่สุด คือ ปัจจัยเรื่องสภาพภูมิอากาศ เนื่องจาก สภาพอากาศนั้น มีความสัมพันธ์กับการทำกิจกรรมการใช้เวลาวางทุกรูปแบบ เช่น การเข้าร่วมการใช้เวลาวางในรูปแบบ กิจกรรมนอกสถานที่ ถ้าสภาพอากาศแย่มาก มีฝนตกหนัก หรือ มีอากาศที่ร้อนจัดหรือเย็นจัด อาจทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ไม่ได้ ดังนั้นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ผู้เข้าร่วมจึงคำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพดินฟ้าอากาศ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาวางที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าร่วมรองลงมา คือ ปัจจัยเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากในการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ต้องคำนึงถึงความความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ต้องกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย และจะต้องตรวจสอบสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และปลอดภัยสำหรับผู้ใช้งาน และปัจจัยเรื่องความชอบ / ความสนใจ นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล โดยแต่ละบุคคลจะมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกันไปตามความสนใจและความถนัดของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาวางของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญกับปัจจัยเรื่องความชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยสภาพภูมิอากาศ ความสะดวกในการเดินทาง ความปลอดภัย ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางจิตใจ การให้บริการสถานที่ประกอบกิจกรรม ค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์ ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง ญาติพี่น้อง

และเพื่อน เวลาในการเข้าร่วม วันปกติและวันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ ตามลำดับ และสอดคล้องกับ สราวุธ ชัยวิจิต (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ และปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ Torkildsen (1983) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง มี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ อายุ วงจรการดำเนินชีวิต เพศ สถานภาพ ข้อผูกมัด ความตั้งใจและเป้าหมาย พันธะส่วนตัว ทรัพย์สินสมบัติ 2. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อาชีพการงาน รายได้ ยานพาหนะ เวลา หน้าที่ สิ่งแวดล้อม เพื่อนฝูงและบทบาททางสังคม 3. ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สำนัญลักษณ์ ความเข้าใจการให้บริการต่างๆ ทำเลที่ตั้ง และการคมนาคม

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ในด้านเพศ โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ค่าใช้จ่าย มีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านเพศ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก กิจกรรมการใช้เวลาว่าง หลายกิจกรรมในยุคปัจจุบัน สามารถเข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย ปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน สำหรับปัจจัยรายข้ออื่นๆนั้น มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับ สมชาย ไวยากรณ์. (2549) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ, อายุ และอาศัยอยู่ในชุมชน ต่างกัน แต่มีการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของ Torkildsen (1983) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง มี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ อายุ วงจรการดำเนินชีวิต เพศ สถานภาพ ข้อผูกมัด ความตั้งใจและเป้าหมาย พันธะส่วนตัว ทรัพย์สินสมบัติ 2. ปัจจัยทางสังคม 3. ปัจจัยด้านโอกาส

ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับชั้นการศึกษา โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความปลอดภัย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านระดับชั้นการศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก ระดับชั้นการศึกษา มีความชอบความสนใจในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับปัจจัยรายข้ออื่นๆ ได้แก่ปัจจัยเรื่องค่าใช้จ่าย วันปกติ วันหยุด สถานที่ในการทำกิจกรรม ระยะเวลาในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกันย่อม ทำให้มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันไปตามระดับชั้นการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ ใจเอื้อย (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การที่นักเรียนที่เรียนชั้นปีต่างกัน ปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะแต่ละระดับชั้นใกล้เคียงกันทำให้การเลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการจึงไม่มีแตกต่างกัน การประกอบกิจกรรมหรือทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ จึงไม่แตกต่างกันตามระดับการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Russell (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่าง ได้แก่ เพศ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา และที่อยู่อาศัย สอดคล้องกับแนวคิดของ Edginton and al. (1995) ที่ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ว่าการใช้เวลาว่างนั้นขึ้นอยู่กับ ระดับการศึกษา(Level of Education) ยุคสมัย (Generation) สิ่งแวดล้อม (Enviromental) และภูมิหลัง (Cultural Background)

ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านรายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่

ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันในเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ , สภาพภูมิอากาศ , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางร่างกาย , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการมีความแตกต่างกัน เนื่องจาก การตัดสินใจในการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละคน ว่าสามารถใช้ไปกับการเข้าร่วมในการใช้เวลาว่างได้แบบใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถอลันซ์ เพชรทองคำ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ รายได้ของนักเรียน การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สอดคล้องกับแนวคิดของKaplan (1975) ได้กล่าวไว้ว่า รายได้ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัดเจน เป็นอีกหนึ่งการเลือกใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้นด้วย รายได้และทรัพย์สินเป็นตัวแบ่งแยกความแตกต่างของแต่ละบุคคลระหว่างคนจน/คนรวย ซึ่งยังมีผลไปถึงการดำเนินชีวิต (Life Style) ของแต่ละคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้นั้นมีความสัมพันธ์กับ ทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็น อาชีพ การทำงาน ระดับชั้นการศึกษา และสถานภาพทางสังคม นอกจากนี้ยังมีผลต่อการดำเนินชีวิต รสนิยม การเลือกสรร การตัดสินใจ บุคลิกภาพ และอำนาจนึกคิดของแต่ละบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาร่วมกันในการทำกิจกรรมต่างๆ) โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันในเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง , ราคาอุปกรณ์ และการให้บริการ มีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระยะเวลาโดยรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจาก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 4 ระดับชั้น นั้นยังอยู่ในช่วงวัยของการเรียน ทำให้มีผลต่อระยะเวลาในการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saleri (2007) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการใช้เวลาว่างและกิจกรรมกีฬา ผลการวิจัย

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มี เวลาว่างถึง 3-5 ชั่วโมง ต่อ 1 วัน ส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในช่วงเย็นและค่ำ นักศึกษาให้ความสำคัญในการใช้เวลาว่างกับเพื่อน การฟังเพลง ดูโทรทัศน์และเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับ Meery (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เวลาว่างของวัยรุ่นเกาหลีเป็นการสำรวจบทบาทของความเครียดในชีวิตประจำวันและความเครียดเหล่านี้มีผลกระทบต่อการใช้เวลาว่าง ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะใช้เวลาไปกับงานที่โรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Kaplan (1975) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งให้ความหมายของปัจจัยภายนอก ในเรื่องของระยะเวลา ไว้ว่า การใช้เวลาว่างในกิจกรรมใดๆ ย่อมขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่มีการแบ่งเวลา เพื่อใช้ในกิจกรรมต่างๆ ขึ้นอยู่กับการเห็นคุณค่า ความจำเป็นของกิจกรรมนั้นๆ รวมถึงระยะเวลาในการเดินทางไปร่วมกิจกรรมนั้นด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านที่อยู่อาศัย โดยรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่องความสะดวกในการเดินทาง , ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย มีความแตกต่างกัน เนื่องจาก ที่อยู่อาศัยนั้นมีความสำคัญต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเรื่องความสะดวกในการเดินทาง , ระยะทาง หรือ ระยะเวลาในการเดินทาง หากสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นอยู่ไกลจากที่อยู่อาศัย ทำให้เสียเวลา และอาจทำให้นักเรียนนั้นตัดสินใจไม่ไปเข้าร่วมการทำกิจกรรมนั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทนา เอี่ยมสว่าง และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในภาพรวมทั้ง 5 ปัจจัย อยู่ในระดับ มาก โดยปัจจัยทางเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลปัจจัยทางบ้าน/ที่พักอาศัย และปัจจัยทางมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Bammel and Burrus - Bammel (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ว่ามีลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ และที่อยู่อาศัย

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) และที่อยู่อาศัย ไม่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้น เนื่องจาก ในปัจจุบันรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกช่วงวัย ได้ใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับคนในครอบครัว ญาติพี่น้องหรือเพื่อน ได้สร้างความสัมพันธ์ดีร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ปัจจัยเรื่อง เพศ ไม่มีผลต่อรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ไวยากรณ์ (2549) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่นชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มี เพศ , อายุ และอาศัยอยู่ในชุมชน ต่างกัน แต่มีการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรหม (2533) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) และระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) ไม่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนั้นเนื่องจาก ในปัจจุบันการใช้เวลาว่างในรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์นั้นเป็นที่นิยมในการเข้าร่วมในเวลาว่าง เพราะ เข้าถึงได้ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับการศึกษา ชุมชนที่อยู่อาศัย และทุกช่วงรายได้ อีกทั้งกิจกรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ ช่วยในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยเสริมสร้างให้สุขภาพกายและใจที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายวสันต์ รุ่งสุกรี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ปัจจัยเรื่อง เพศ ระดับชั้น และสถานภาพทางครอบครัวไม่มีผลต่อรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ พันธนิภา ผาณิต (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการการใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ เงินที่ได้รับ โดยเฉลี่ยรายเดือนและระดับคะแนนเฉลี่ยเทอมต้นแต่ละชั้นปีของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา และระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) ไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) และที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากรูปแบบของกิจกรรมนอกสถานที่นั้น เป็นที่สนใจของคนในทุกกลุ่ม อีกทั้งกิจกรรมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ยังรวมถึงการท่องเที่ยวอีกด้วย และในปัจจุบันนั้นรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ และการท่องเที่ยว ออกแบบมาให้คนในครอบครัว หรือคนทุกกลุ่มทุกระดับสามารถเข้ากิจกรรมด้วยกันได้ อีกทั้งได้เปิดโลกทัศน์เพิ่มความรู้ประสบการณ์ให้ชีวิตแบบใหม่ และรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ทุกกิจกรรมนั้น สามารถเข้าร่วมได้ทุกคนไม่คำนึงถึงเพศ วัย ระดับชั้นการศึกษา และระยะเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรภรณ์ ทัทมาลี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา อายุ เพศ รายได้ และเกรดเฉลี่ย เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต สอดคล้องกับแนวคิดของ Bammel and Burrus - Bammel (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ว่ามีลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ และที่อยู่อาศัย

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ พบว่า เพศ ระดับชั้นการศึกษา รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน) ไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ส่วน ระยะเวลา (ช่วงเวลากการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ) และที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากในปัจจุบันรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ส่วนใหญ่เป็นที่นิยมและเป็นที่สนใจของคนในทุกเพศทุกวัย ทุกกลุ่ม และทุกประเภท อีกทั้งกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

ยังสามารถเข้าร่วมได้อย่างไม่มีข้อจำกัด แต่ระยะเวลาและที่อยู่อาศัย อาจเป็นข้อจำกัดในการเดินทางมาเข้าร่วมและการใช้เวลาในการเข้าร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ใจเอื้อย (2555) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตบางรักกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศ , ระดับชั้นเรียน ไม่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านกีฬา สอดคล้องกับแนวคิดของ Russell (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่าง ได้แก่ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ครอบครัวและเพื่อนๆ ที่อยู่อาศัย ความเชื่อในศาสนา รัฐบาล การคมนาคมและอัตราการเกิดอาชญากรรมและสงคราม

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร สามารถอธิบายได้ดังนี้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรูปแบบการใช้เวลาว่าง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กีฬาและสุขภาพ ผลการวิจัยจำแนกตามรายรูปแบบได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง , ค่าใช้จ่าย , วันปกติ , สภาพภูมิอากาศ , ความปลอดภัย , ความพร้อมทางร่างกาย และการให้บริการ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน ที่ส่งผลต่อปัจจัยการเข้าร่วมการใช้เวลาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ปัจจัยเรื่อง ค่าใช้จ่าย เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน นั้นสามารถประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งการเลือกทำกิจกรรมต่างๆ อยู่ภายในบ้าน ก็จะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในเรื่องของ ค่าเดินทาง หรือไปจนถึงค่าที่พักอื่น ๆ ได้อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน สามารถทำได้ในวันปกติ และอยู่ในสภาพภูมิอากาศต่างๆ เช่น การฟังเพลง การอ่านหนังสือ หรือดูโทรทัศน์ และในการเข้าร่วมของนักเรียนในรูปแบบกิจกรรมภายในบ้านมีความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alexandra (2013) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของกิจกรรมในวัยเด็กกับกิจกรรมในการใช้เวลาว่างและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนันทนาการของนักศึกษาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมกลางแจ้งและในร่มอาจมีผลต่อการเลือกในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการใช้เวลาว่าง และพบว่าในวัยเด็กและวัยปัจจุบัน มี

ตัวเลือกการพักผ่อนที่แตกต่างกันอย่างเป็นระบบ ในช่วงวัยเด็กกิจกรรมที่เลือกบ่อยที่สุด คือ การดูทีวี/ภาพยนตร์, การเล่นกลางแจ้งที่มีโครงสร้าง และการเล่นกับสัตว์ ส่วนสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมผู้ใหญ่กิจกรรมที่เลือกบ่อยที่สุด คือ การใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต, ฟัง/เล่นเพลง และดูทีวี/ภาพยนตร์ สอดคล้องกับ มนัส ยอดดำ (2539) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างและความต้องการกิจกรรมในเวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า กิจกรรมในยามว่างที่นักเรียนชอบทำมากในขณะที่อยู่โรงเรียน คือ พุดสนทนากับเพื่อน ส่วนกิจกรรมในยามว่าง ที่นักเรียนชอบทำมากหลังเวลาโรงเรียนเลิก คือ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง

รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ, วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ, สถานที่ประกอบกิจกรรม และการให้บริการ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อปัจจัยการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ อาจเพราะในการเลือกการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในรูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ นักเรียนส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ เพราะความชอบและความสนใจของแต่ละคน อีกทั้งปัจจัยเรื่อง สถานที่ประกอบกิจกรรม และการให้บริการ ก็มีผลต่อการเลือกกิจกรรมสร้างสรรค์ เนื่องจาก กิจกรรมสร้างสรรค์ บางกิจกรรมอาจต้องใช้สถานที่ที่เหมาะสมกับตัวกิจกรรมนั้นๆ เช่น กิจกรรมร้องเพลงหรือเล่นดนตรี ต้องมีห้องสำหรับการเล่นดนตรีโดยเฉพาะ สอดคล้องกับแนวคิดของ Torkildsen (1983) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง มี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยส่วนตัว 2. ปัจจัยทางสังคม 3. ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สามัญสำนึก ความเข้าใจการให้บริการต่างๆ ทำเลที่ตั้ง และการคมนาคม สอดคล้องกับ Chubb and Chubb (1981) ที่ได้สรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่าง เฉพาะบุคคลที่จะให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของบุคคล มีปัจจัยต่างๆ คือ บุคลิกภาพ การรับรู้ เจตคติ ความรู้และทักษะ เพศ อายุ วัฒนธรรมประเพณี ความชอบไม่ชอบ รวมถึงความใส่ใจต่อการใช้เวลาว่าง 2. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย ฐานะทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้ อาชีพ ต่อมา ลักษณะประชากร เช่น การกระจาย การเจริญเติบโต การย้ายถิ่นฐาน และภาวะทางสังคม เช่น ประเพณีวัฒนธรรม เจตคติของสังคม ปัญหาอาชญากรรม และความไม่สงบทางสังคม สุดท้ายคือ แหล่งทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้เวลาว่าง

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความชอบ / ความสนใจ, ระยะเวลา / ระยะเวลาในการเดินทาง และความปลอดภัย จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า

รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ ที่ส่งผลต่อปัจจัยการเข้าร่วมการใช้เวลาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ปัจจัยเรื่อง ความชอบและความสนใจ อาจเป็นเพราะ ในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ต่างๆ จะขึ้นอยู่กับความชื่นชอบ ความสนใจ ของแต่ละบุคคล อีกทั้งปัจจัยเรื่องระยะทาง หรือระยะเวลาในการเดินทาง ก็มีความสำคัญต่อการที่จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ เช่น ระยะทางของศูนย์การค้า สวนสนุก สวนสัตว์ รวมถึงการไปเที่ยวต่างจังหวัดนั้น มีที่ตั้งไกลจากแหล่งชุมชนเกินไป และอาจมีข้อจำกัดในเรื่องยานพาหนะ สอดคล้องกับแนวคิดของ Torkildsen (1983) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม มี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยส่วนตัว 2. ปัจจัยทางสังคม 3. ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สามีญสำนึก ความเข้าใจการให้บริการต่างๆ ทำเลที่ตั้ง และการคมนาคม สอดคล้องกับ Russell (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่าง ได้แก่ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ครอบครัวและเพื่อนๆ ที่อยู่อาศัย ความเชื่อในเรื่องศาสนา รัฐบาล การคมนาคมและอัตราการเกิด อาชญากรรมและสงคราม

รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง , ความชอบ / ความสนใจ , ญาติพี่น้องและเพื่อน , เวลาในการเข้าร่วม , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความพร้อมทางจิตใจ และความพร้อมทางร่างกาย จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ที่ส่งผลต่อปัจจัยการเข้าร่วมการใช้เวลาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ปัจจัยเรื่อง ความสะดวกในการเดินทาง เนื่องจาก รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ บางกิจกรรม อาจต้องเดินทางไปทำในสถานที่ ที่เหมาะสมกับกีฬาหรือกิจกรรม และสถานที่ ที่เหมาะสมกับกีฬาหรือกิจกรรมนั้นๆ ต้องมีความสะดวกในการเดินทางด้วย ต่อมา ปัจจัยเรื่องของความชอบและความสนใจ ในการเลือกรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ขึ้นอยู่กับความชอบ ความสนใจในแต่ละคน ในเรื่องของการเลือกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพต่างๆ และปัจจัยเรื่อง ญาติพี่น้องและเพื่อน อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ในเวลาว่างร่วมกับเพื่อน ดังนั้นรูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอาจเลือกทำพร้อมเพื่อน สอดคล้องกับ มนัส ยอดดำ (2539) ได้สรุปพฤติกรรมในการใช้เวลาว่างและความต้องการกิจกรรมในเวลาว่างของวัยรุ่นไว้ว่า ในวันหยุดราชการนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่าง ดูโทรทัศน์ และฟังเพลง เล่นเกมวิดีโอ เกมคอมพิวเตอร์ ทัศนศึกษาและกิจกรรมกีฬา เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล ปิงปอง แบดมินตัน ศิลปะป้องกันตัว ยูโด ปัญหาการใช้เวลาว่างส่วนมาก ได้แก่ สถานที่ไม่เพียงพอ และกิจกรรมไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจ สอดคล้องกับ Saleri (2007) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการใช้เวลาว่างและกิจกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลของการ

ไม่เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา เนื่องจาก งานยุ่ง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ความเกียจคร้าน ปัญหาทางการเงิน และข้อจำกัดทางด้านร่างกาย

และรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ทั้ง 4 รูปแบบนั้น มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดต่อบัณฑิตที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือปัจจัยในเรื่องของความชอบและความสนใจ รองลงมาคือ ความสะดวกในการเดินทาง , สถานที่ประกอบกิจกรรม , ความปลอดภัย , ความพร้อมทางร่างกาย และการให้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของสราวุธ ชัยวิจิต (2555) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัยเรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการให้บริการ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอว่าควรนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุง พัฒนา และสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร หรือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น การมีส่วนร่วมการใช้เวลาว่าง ทักษะการใช้เวลาว่าง แรงจูงใจการใช้เวลาว่าง และวิถีชีวิตการใช้เวลาว่าง เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยในด้านอื่นๆ
3. ควรมีการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาการใช้เวลาว่างสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
4. ควรมีการพัฒนาโปรแกรมการใช้เวลาว่างสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

- Bammel, G., & Burrus - Bammel, L. L. (1996). *Other Factors That Affect Leisure Behavior Leisure and Human Behavior*. Iowa: Brown & Benchmark.
- Bassi, M., & Delle Fave, A. (2003). Italian Adolescents and Leisure : The Role of Engagement and Optimal Experience. *Eric Database, Accession no. EJ671977*.
- Besa, H. (2015, May-June). LEISURE TIME FOR SECONDARY SCHOOL STUDENTS. (*IJCRSEE*) *International Journal of Cognitive Research in Science, Engineering and Education*, 3(1), 51-56.
- Bozhenko, L. F. (1990, May). School Students' Leisure. *Eric Database*, 32(5), 88-92.
- Chubb, M., & Chubb, H. R. (1981). *One-Third of Our Time?* New York: John Wiley & Sons.
- Cordes, K. A., & Ibrahim, H. M. (1996). *Applications in Recreation & Leisure for Today and the Future*. St. Louis: Mosby-Year Book.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Dattio, J. (2002). *Inclusive Leisure Services: Responding to the rights of people With disabilities* (2nd ed.). State College, PA: Venture.
- Edginton, C. R., & al., e. (1995). *Leisure and Life Satisfaction*. Iowa: Brown and Benchmark.
- Fletcher, A. C. (2003). Structured Leisure Activity in Middle Childhood: Links to Well-being. *J. of Community Psychology. Wiley Periodicals, Inc*, 31(6), 641.
- Godbey, G. (2008). *Leisure in Your Life: New Perspective*. Philadelphia, PA: Venture Publishing.
- Godbey, G., & Parker, S. (1976). *Leisure Studies and Services: an overview*. Philadelphia PA: W.B. Saunders.
- Gratton, C. (1996). *Great Britain. World Leisure Participation: Free time in the Global Village*. Cambridge: CAB International.
- Hockenberry, M. J. (2009). *Wong's Essentials of Pediatric Nursing* (8th ed.). St. Louis, MO: Mosby/Elsevier.

- Kaplan, M. (1975). *Leisure: Theory and Policy*. New York: John Wiley & Son.
- Kelly, J. R. (1982). *Leisure: Upper Saddle River*. New Jersey, NJ: Prentice- Hall.
- Kelly, J. R. (1996). *Leisure*. Boston: Ally and Bacon.
- Kraus. (2001). *Recreation and Leisure in Modern Society*. New York: Harper Collins.
- Meery, L. (2003). Korean Adolescents "Examination Hell" and Their Use of Free Time. *Eric Database, Accession no.EJ671972*.
- Meiai, C., Shiyi, X., & Yan, S. (2018). Leisure activities and leisure motivations of Chinese residents. *PLoS ONE*, 13(11).
- Murphy, J. F. (1981). *Concepts of Leisure*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Nash, J. B. (1959). *The Philosophy of Recreation and Leisure*. St Louis: G.U.Mosby.
- Neulinger, J. (1981). *To Leisure: An introduction*. Boston: Allyn & Bacon.
- Orthner, D. L. (1974, March). Toward a Theory of Leisure and Family Interaction. *Paper presented at the annual meeting of the Pacific Sociological Association*, 91-102.
- Pigram, & Jenkin. (2006). *Outdoor Recreation Management*. Oxford: Routledge.
- Robert, K. (1978). *Contemporary Society and the Growth of Leisure*. London: Longman.
- Rodgers, H. B. (1977). *Rationism Sport Policies, Sport in its Social Context International Comparison*. Strasbourg: Council of Europe Committee on Sport.
- Rossman, J. R., & Schlatter, B. E. (2015). *Recreation Programming Designing Leisure Experiences*. Champaign, IL: Sagamore.
- Russell, R. V. (1996). *Explanation and Speculations. Pastimes: The Context of Contemporary Leisure*. Iowa: Brown & Benchmark.
- Russell, R. V. (2005). *Pastimes : The Context of Contemporary Leisure*. Wisconsin: Brown & Benchmark.
- Saleri, M. (2007). The ways of spending leisure time of university students, emphasis on sportactivities. *Proceeding universiade Bangkok 2007, Fisv conference 9-12 August 2007*.
- Silvan, A., & Robertson, B. (1996). *Hongkong. World Leisure Participation: Free time in the Global Village*. Cambridge: CAB International.
- Singers, R. N. (1996). *The Motivation to Achieve*. Florida: Gainesville.

Sivan, & Ruskin. (2000). *The Executive Desk Book*. New York: Van Nostrand Reinhold.

Stanley, E. J., & Miller, N. P. (1972). *Leisure and The Qualities of Life*. Washington D.C: The Ahper Co.

Stanley Hall, G. (1904). *Adolescence: Its Psychology and Its Relations to Physiology, Anthropology, Sociology, Sex, Crime, Religion and Education*. New York: D. Appleton and Company.

Steinberg, L. (1993). *Adolescence* (3th ed.). New York: McGraw-Hill.

Tangsujjapoj, S. (1991). *Recreation Participation Patterns and Acculturation of Thai Immigrant Families in New York City*. (Dissertation). New York University, New York.

Torkildsen, G. (1983). *Leisure and Recreation Management*. New York: E & F.N.Spon.

Weiskolf, D. C. (1975). *Guide to Recreation and Leisure*. Boston: Allyn and Bacon.

World Health Organization. (2011). Child and Adolescent Health and Development.

Retrieved from

http://www.who.int/child_adolescent_health/news/archive/2011/01_06_2011/en/index.html

Yamane. (1967). *Taro Statistics : An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2547). *รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องเพศพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การปรึกษา*. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *คู่มืออาสาสมัครแกนนำเยาวชนศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น*. นนทบุรี: สำนักสุขภาพจิตสังคม กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

กิตติพงษ์ พชรพงศ์พรณ. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.*

จันทนา เอี่ยมสว่าง และคณะ. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. นครราชสีมา: กองพัฒนานักศึกษา*

ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา.

- จิรกุล ครอบสอน. (2555). ความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของวัยรุ่นในสถานพินิจ และ คุ้มครองเด็กและเยาวชน. (วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เจษฎา ชูฤทธิ์กุล. (2559). การใช้เวลาว่างของพนักงาน บริษัท เอฟีแอล เอเยนซีส์ (ประเทศไทย) จำกัด สำนักงานใหญ่. (ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดต่อเนื่องของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ดาราศักดิ์. (2525). สันทนาการชั้นนำ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองสุข สัมปหังสิต. (2532). การใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. (ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมिता รัตนจิระพงศ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำความรุนแรงของนักเรียนชาย อาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม. (ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาชุมชน)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2533, มกราคม – กุมภาพันธ์). นักบริหารกับสิ่งที่ทำให้สูญเสียเวลา. วารสารข้าราชการ, 1, 80.
- ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่. (2527). นันทนาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร. (2530). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูรศรี มณีสร. (2532). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ปรีชา วิหคโต. (2532). แนวการศึกษาบุคลิกภาพ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พนม เกตุมาน. (2550). ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น. สืบค้นจาก

http://www.psychlin.co.th/new_page_56.htm

พนม เกตุมาน. (2561). การป้องกันปัญหาวัยรุ่น. สืบค้นจาก

<https://drpanom.wordpress.com/2018/10/28/การป้องกันปัญหาวัยรุ่น>

พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: บริษัท ต้นอ่อน แกรมมี่.

พัชรภรณ์ ทัทมาลี. (2558). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต. (ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (พัฒนศึกษา)).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พนัสนิภา ฌานิล. (2550). ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการให้บริการ

ใช้เวลาว่างโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ปริญญานิพนธ์ วท.ม.

(นันทนาการ)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2550). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

ฟอง เกิดแก้ว. (2527). กระบี่กระบองฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

มนัส ยอดดำ. (2539). ฮอกกี้. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เมธี ปิณฑนนานนท์. (2528). เทคนิคการบริหารเวลา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์

พลับลิเคชั่น.

โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์. (2563). ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์. สืบค้นจาก

<http://mpns.ac.th/index.php?name=news&file=readnews&id=239>

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วินัดดา ปิยะศิลป์. (2546). ครอบครัวกับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบัน

ครอบครัว.

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์นันทนาการสำหรับเด็กในสถาน

สงเคราะห์. วารสารคณะพลศึกษา, 17(2), 174-185.

วิมลมาลย์ สมคะเน. (2559). การพัฒนาโปรแกรมการใช้เวลาว่างเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตสำหรับ

สตรีวัยทำงาน. (ปริญญานิพนธ์ ปร.ด. (การกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)). บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

วิรุฬห์ แสงเรือน. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรใน

กลุ่ม สำนักงานเขตที่ 4. (ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)). บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2) : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (8).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศักดิ์ภัทร์ เฉลิมพุฒิพงศ์. (2556). ผลของโปรแกรมการใช้เวลาว่างที่มีต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ.

(ปริญญาานิพนธ์ ปร.ด. (การกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)). บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ศักดิ์ภัทร์ เฉลิมพุฒิพงศ์ และ ภูษงค์ รุ่งอินทร์. (2552). ศึกษาการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด

ความสุขของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร.

สกลนคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาย ไวยากรณ. (2549). ศึกษาการใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของวัยรุ่น

ชุมชนเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ)).

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2540). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สราวุธ ชัยวิจิต. (2555, ธันวาคม). รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชันต่างๆ ในเขต

กรุงเทพมหานคร. วารสารคณะพลศึกษา, 15(ฉบับพิเศษ).

สายวสันต์ รุ่งสุกรี. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ วท.ม. (นันทนาการ)). บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. (2546). นันทนาการกับการเล่นของเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนัก

ส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ.

สุขใจ น้ำผุด. (2536, มกราคม-กุมภาพันธ์). ค่าแห่งเวลา. วารสารข้าราชการ, 38(7), 14-45.

สุชา จันทน์อม. (2539). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทน์อม. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนารี จุลพันธ์ และคณะ. (2561). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรครุศาสตร์ อดุสากรรมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร, 3(1), 1-10.

สุริยเดว ทรีปาตี. (2555). การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่น. สืบค้นจาก

<http://pinan2515.blogspot.com/2012/04/blog-post.html>

- สุวรรณา เรื่องกาญจเศรษฐ์. (2551). กลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ชัยเจริญ.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). นันทนาการและการใช้เวลาว่าง. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรส โปรดักส์.
- เสน่ห์ ใจเอื้อย. (2555). การใช้เวลาว่างในการประกอบกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์ วท.บ. (การจัดการนันทนาการ)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อรรณอลันซ์ เพชรทองคำ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อัญชลี โตพึงพงศ์. (2552). เรื่องของการแลกเปลี่ยนเวลา. ข่าวรวมคำแหง(16), 5.
- อัมพร เบญจพลพิทักษ์. (2550). พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. สืบค้นจาก http://www.kruinter.com/show.php?id_quiz=207&p=1
- อาภรณ์ ดีนาน. (2551). แนวคิดและวิธีการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่น. ชลบุรี: ไฮเดนกรุ๊ป ปริ้นท์แอนด์มีเดีย.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ชื่อ สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศรี
ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ชื่อ สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมษย์ หนกหลัง
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ สกุล อาจารย์ ดร.วณัฐพงษ์ เบญจพงศ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. ชื่อ สกุล อาจารย์ ดร.พรจันทร์ โลจนะศุภฤกษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ชื่อ สกุล ดร.รัชราวไล สว่างอรุณ
ตำแหน่ง นักพัฒนากีฬาชำนาญการ
สถานที่ทำงาน กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม
การใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล)								
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ระดับชั้นการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาร่วมในกิจกรรมต่างๆ)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	ที่อยู่อาศัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม								
1	รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน	+1	0	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
2	รูปแบบกิจกรรมสว่างสรรค์	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3	รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่	+1	0	+1	0	+1	0.6	สอดคล้อง
4	รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง

ข้อที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 15 ข้อ								
1	ความสะดวกในการเดินทาง	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ความชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	ญาติพี่น้องและเพื่อน	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
4	ค่าใช้จ่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	วันปกติ	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
6	วันหยุดสุดสัปดาห์/วันหยุดพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	เวลาในการเข้าร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
9	สภาพภูมิอากาศ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	สถานที่ประกอบกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ความพร้อมทางจิตใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	ความพร้อมทางร่างกาย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14	ราคาอุปกรณ์	+1	+1	0	1	1	0.8	สอดคล้อง
15	การให้บริการ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วม
การใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาร่วมกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับจัดทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท คณะพลศึกษา สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงขอความร่วมมือนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม การตอบของนักเรียนนั้นไม่มีข้อใดถูกหรือข้อใดผิด ดังนั้นขอให้นักเรียนตอบคำถามโดยคำนึงถึงความเป็นจริง

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 24 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาร่วม จำนวน 15 ข้อ

4. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสมบูรณ์ของการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคล) จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ระดับชั้นการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. รายได้ (เงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน)

☐ น้อยกว่า 2,000 บาท ☐ 2,001 – 4,000 บาท ☐ 4,001 – 6,000 บาท
☐ 6,001 – 8,000 บาท ☐ มากกว่า 8,000 บาท

4. ระยะเวลา (ช่วงเวลาการใช้เวลาว่างในกิจกรรมต่างๆ)

☐ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ☐ 1 – 2 ชั่วโมง ☐ 2 – 3 ชั่วโมง
☐ 3 – 4 ชั่วโมง ☐ 4 ชั่วโมงขึ้นไป

5. ที่อยู่อาศัย

☐ บ้านเดี่ยว ☐ คอนโดมิเนียม ☐ แฟลต/อพาร์ทเมนต์
☐ ทาวน์เฮาส์ ☐ อาคารพาณิชย์หรือตึกแถว

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย **ตัวเลข** ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเพื่อจัดลำดับกิจกรรมตามความชอบ หากกิจกรรมใดที่นักเรียนไม่ได้กระทำ ไม่ต้องใส่

ตัวเลข (ตอบได้หลายคำตอบ ตอบตามความเป็นจริง)

ตัวอย่าง คุณชอบดูหนังประเภทใด

☒ ② หนังตลก ☐ ☐ ① หนังชีวิต ☐ ③ หนังโรแมนติก ☐ ③ หนังสยองขวัญ

1. รูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน

☐ ฟังเพลงจากแอปพลิเคชัน	☐ ดูโทรทัศน์
☐ ชมภาพยนตร์จากแอปพลิเคชัน	☐ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ / เล่นเกมออนไลน์
☐ อ่านหนังสือ	☐ เล่นอินเทอร์เน็ต
☐ ทำอาหาร	☐ ปลูกต้นไม้
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

2. รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์

☐ ร้องเพลง / เล่นดนตรี	☐ วาดภาพ	☐ เย็บปักถักร้อย
☐ ถ่ายภาพ	☐ เต้นรำ	☐ งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ (DIY)
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)		

ส่วนที่ 2 รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 4 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย **ตัวเลข** ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนเพื่อจัดลำดับกิจกรรมตามความชอบ หากกิจกรรมใดที่นักเรียนไม่ได้กระทำ ไม่ต้องใส่ตัวเลข (ตอบได้หลายคำตอบ ตอบตามความเป็นจริง)

ตัวอย่าง คุณชอบดูหนังประเภทใด

☒ ② หนังตลก ☐ ③ หนังชีวิต ☐ ① หนังโรแมนติก ☐ ③ หนังสยองขวัญ

3. รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่

☐ พบปะสังสรรค์	☐ เดินเที่ยวตามศูนย์การค้า
☐ ชมภาพยนตร์	☐ ชมคอนเสิร์ต
☐ ทานอาหารนอกบ้าน	☐ ไปเที่ยวต่างจังหวัด
☐ เยี่ยมญาติ / เพื่อน	☐ ไปสวนสนุก
☐ ชมการแข่งขันกีฬา	☐ ไปสวนสัตว์
☐ ไปห้องสมุด	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ

☐ ฟุตบอล	☐ บาสเกตบอล	☐ แบดมินตัน
☐ วอลเลย์บอล	☐ โบว์ลิ่ง	☐ เทเบิลเทนนิส (ปิงปอง)
☐ เทนนิส	☐ วอลเลย์บอล	☐ แอโรบิก
☐ วิ่งเหยาะ (Jogging)	☐ ปั่นจักรยาน	☐ ฟุตซอล
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)		

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง จำนวน 15 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อแสดงระดับความคิด ที่มีทั้งหมด 4 ระดับ
ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ในการเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง	มากที่สุด	มาก	น้อย	ไม่มีเลย
	4	3	2	1
1. ความสะดวกในการเดินทาง				
2. ความชอบ / ความสนใจ				
3. ญาติพี่น้องและเพื่อน				
4. ค่าใช้จ่าย				
5. วันปกติ				
6. วันหยุดสุดสัปดาห์ / วันหยุดพิเศษ				
7. เวลาในการเข้าร่วม				
8. ระยะทาง / ระยะเวลาในการเดินทาง				
9. สภาพภูมิอากาศ				
10. สถานที่ประกอบกิจกรรม				
11. ความปลอดภัย				
12. ความพร้อมทางจิตใจ				
13. ความพร้อมทางร่างกาย				
14. ราคาอุปกรณ์				
15. การให้บริการ				

ภาคผนวก ค
หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

ที่ อว 8718/209

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

เนื่องด้วย นางสาวธนารีย์ จรินโท นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่าง
รูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง
รูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร กับ 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชั้นปีที่ 4-6 จำนวน 252 คน หรือ จำนวน 18 ห้องเรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2564
ถึงเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 091 414 7839

ภาคผนวก ง
ใบรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถาบันยกย่อง
ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์ร่วมกับคณะกรรมการการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวธนารีย์ จรินทร์โท

ได้ผ่านการฝึกอบรมโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรื่อง “หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์”

(Ethical Principle to Research Involving Human Subject)

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

Dr. Pannat Sirisakul

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ศิริ สุเสาร์จ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Dr. Pannat Sirisakul

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปณัทศน์ จิระเดชะ)

ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Ms. Jirada

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรม

สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาว ธนารีย์ จรินทร์

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา

รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-417/2563X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 28 มกราคม 2564

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 28 มกราคม 2564

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-417/2563

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ธนารีย์ จรินทร์โท

วัน เดือน ปี เกิด

26 ตุลาคม 2539

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา

2562

ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำนันทนาการ

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

